

โครงการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาวิจัยแผนพัฒนาวงการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา

(A Study of Sport Development Plan and Supporting Organizations)

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์

(Assoc. Prof. Dr. Wasana Kuna-apisit)

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

และศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ที่ปรากฏในเอกสารนี้เป็นของผู้วิจัย ไม่ใช่ความเห็นของ

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

กรกฎาคม 2549 ISBN 978-974-09-0100-6

โครงการวิจัย
เรื่อง
การศึกษาวิจัยแผนพัฒนางานกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุน
ในด้านกีฬา
(A Study of Sport Development Plan and Supporting Organizations)

ผู้วิจัย
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์
(Assoc. Prof. Dr.Wasana Kuna-apisit)
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
และศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ที่ปรากฏในเอกสารนี้เป็นของผู้วิจัย ไม่ใช่ความเห็นของ
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา
กรกฎาคม 2549 ISBN.....

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแผนพัฒนาวงการกีฬา ของการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาการได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่น จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬา และเพื่อศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นกรรมการบริหารสมาคมกีฬา 10 สมาคม ที่ได้มาโดยการเจาะจงเลือก ประกอบด้วย สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา เนตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาเพาะกายแห่งประเทศไทย สมาคมมวยสากลสมัครเล่น แห่งประเทศไทย สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย สมาคมตะกร้อ แห่งประเทศไทย และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย รวมทั้งการกีฬาแห่งประเทศไทย เครื่องมือ ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สัมภาษณ์และการวิเคราะห์เอกสาร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอผลเป็นตารางประกอบ ความเรียง ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า แผนพัฒนาวงการกีฬาในส่วนของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 สมาคมกีฬาเห็นว่า การกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ภายในของ ประเทศไทยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และคาดหวังว่าจะกำหนดไว้ให้สอดคล้องกันในระดับมาก ($\bar{X} = 4.90$) เช่นกัน ส่วนการกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของ ประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.71$) และคาดหวังว่าจะกำหนดไว้เช่นนั้นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.10$) และการกำหนดเป้าหมายหลักของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.90$) และคาดหวังว่าจะกำหนดไว้ได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.10$)

แผนพัฒนาวงการกีฬาในส่วนของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548 - 2551 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 - 2549 สมาคมกีฬาเห็นว่ามีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และระดับของยุทธศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.93$, $\bar{X} = 3.93$, $\bar{X} = 3.82$) ยกเว้นด้านเป้าหมายที่เห็นว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) และคาดหวังว่าจะกำหนดไว้ให้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, $\bar{X} = 4.98$, $\bar{X} = 5.20$, $\bar{X} = 5.43$)

ในส่วนของงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนตามความเป็นจริง ระหว่าง พ.ศ. 2547-2549 จากการวิเคราะห์เอกสารของการกีฬาแห่งประเทศไทย เอกสารของสมาคม กีฬาและข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารของการกีฬาแห่งประเทศไทย เอกสารของสมาคมกีฬาและ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สามารถแยกแยะแหล่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น 3 ระดับความน่าเชื่อถือ ได้แก่ ระดับ 1 น่าเชื่อถือได้มากที่สุด เป็นข้อมูลจากบัญชีรายรับรายจ่ายและบุคคลที่น่าเชื่อถือ ระดับ 2 น่าเชื่อถือได้มาก เป็นข้อมูลจากบุคคลที่น่าเชื่อถือ และระดับ 3 เป็นข้อมูลจากบุคคลที่ไม่มั่นใจ สรุปได้

ว่า ข้อมูลของสมาคมเทเบิลเทนนิสฯ สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ และสมาคมจักรยานฯ มีระดับความน่าเชื่อถือได้มากที่สุด ข้อมูลของสมาคมว่ายน้ำฯ และสมาคมฟุตบอลฯ มีระดับความน่าเชื่อถือได้ปานกลาง ส่วนอีก 5 สมาคมกีฬา มีระดับความน่าเชื่อถือได้มาก

เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนตามความเป็นจริงจากเอกสารของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย พบว่า สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ รวมเป็นเงิน 217,316,830.79 บาท และจากภาคเอกชน (ไม่สามารถระบุได้ว่าเกี่ยวกับสุราหรือไม่) เป็นเงิน 29,040,468.82 บาท จากการวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์กรรมการบริหารสมาคมกีฬาพบว่า สมาคมกีฬาได้รับเงินงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากองค์กรและตัวบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับสุรา รวมเป็นเงินมากกว่า 243,326,000.00 บาท จากภาคเอกชนที่เกี่ยวกับสุรา เป็นเงิน 54,900,000.00 บาท สมาคมกีฬาจึงได้รับเงินงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากองค์กรและตัวบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับสุรามากกว่าภาคเอกชนที่เกี่ยวกับสุรา เป็นเงินประมาณ 188,426,000.00 บาท

ส่วนงบประมาณที่สมาคมกีฬาคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุน รวม 541,970,000 บาท ต่อ 1 - 5 ปี แยกเป็นจากการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย รัฐบาลวิสาหกิจ และองค์กรกีฬาต่างประเทศ รวม 304,820,000 บาทต่อ 1 - 5 ปี จากภาคเอกชน รวม 237,150,000 บาทต่อ 1 - 3 ปี แยกเป็นภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุรา รวม 45,450,000 บาท ต่อปี ที่เกี่ยวกับสุรา 30,200,000 บาทต่อปี ที่ไม่เกี่ยวและหรือเกี่ยวกับสุรา 161,500,000 บาทต่อปี

ทรัพยากรอื่นที่ได้รับเป็นสิ่งของและผลิตภัณฑ์ของบริษัทเอกชน คือ เสื้อผ้า ชุดกีฬา อุปกรณ์กีฬา รถยนต์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ จักรยาน และคาดหวังว่าจะได้รับสิ่งเหล่านี้มากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา พบว่า ด้านบุคลากรมีปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $\bar{X} = 4.21$, $\bar{X} = 4.26$) ส่วนด้านงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$) สมาคมกีฬาเห็นว่ามีจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาด้านคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬา และด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $\bar{X} = 4.22$, $\bar{X} = 4.19$) ยกเว้นด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและอื่นๆ ที่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.94$)

คำสำคัญ : แผนพัฒนางานภารกิจกีฬา องค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา สมาคมกีฬา แผนพัฒนาภารกิจกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ธรรมาภิบาล ทศพิธราชธรรม การทำหน้าที่บริหารงาน การกีฬาแห่งประเทศไทย กรรมการบริหารสมาคมกีฬา

AN ABSTRACT

This qualitative research aims to study the sport development plans for the Sport Authority of Thailand (SAT), to study supporting budget and other resources from government and private sectors to Sport Authority of Thailand and sport associations, and to study problems and challenges for sport association management. The purposive sampling subjects were 10 sport society administrators from Thailand Swimming Association (TASA), The Netball Association of Thailand (NAT), Body Building Association of Thailand (BBAT), Amateur Boxing Association of Thailand Under the Royal Patronage of His Majesty the King (ABAT), Thai Rugby Union Under The Royal Patronage of His Majesty the King (TRU), Thai Cycling Association Under the Royal Patronage of His Majesty the King (TCA), The Professional Boxing Association of Thailand (TAT), The Football Association of Thailand Under the Royal Patronage of His Majesty the King (FAT), Table Tennis Association of Thailand (TTAT), Takraw Association of Thailand (TAT) and Sport Authority of Thailand. Data were collected by questionnaire for interviewing constructed by the researcher herself and document analysis. Quantitative data were analyzed into frequency and mean, qualitative data were analyzed and synthesized for conclusion.

The results were as follows;

Sport development plan, in the part of National Sport Development Plan the Third (2002 – 2006) of Sport Authority of Thailand since 2004 – 2006, sport associations agreed that visions and directions placement were related to Thailand situations in more level ($\bar{X} = 4.00$) and expected to be in more level ($\bar{X} = 4.90$) also. The desired vision and direction scope of sport development in Thailand was at a moderate level ($\bar{X} = 3.71$) and expected to be at the most level ($\bar{X} = 5.10$). Placement of main purposes of National Sport Development Plan was at a moderate level ($\bar{X} = 3.90$) and expected to be at the most level ($\bar{X} = 5.10$).

Sport development plan, in the part of the Four - Year National Sport Strategy 2005 – 2008 Since 2005 – 2006, sport associations agreed that vision, mission, and strategy levels were in moderate levels ($\bar{X} = 3.93$, $\bar{X} = 3.93$, $\bar{X} = 3.82$), expect the purpose aspect was in more level ($\bar{X} = 4.46$) and expect to be in more and most levels ($\bar{X} = 4.94$, $\bar{X} = 4.98$, $\bar{X} = 5.20$, $\bar{X} = 5.43$).

In the aspect of supporting budget and other resources which SA received from 2004 – 2006, by analyzed SAT documents, SA documents and interview data, data were classified into 3 levels. The most reliable level data came from account books and believable persons, the more reliable level data came from believable persons and the moderate reliable level data came from unconfidence persons. Data of Table Tennis Association of Thailand, Thai Rugby Union Under the Royal Patronage of His Majesty the King, Amateur Boxing Association of Thailand Under the Royal Patronage of His Majesty the King and Thai Cycling Association Under the Royal Patronage of His Majesty the King were at the most reliable level, but data of Thailand Swimming Association and The Football Association of Thailand Under the Royal Patronage of His Majesty the King were at the moderate reliable level, while 5 Sport associations left were at the more reliable level.

After analyzed structure of SA supporting budget and other resources in actual from SAT documents, it was found that SA received 217,316,830.79 bahts from government sector, and 29,040,468.82 bahts from private sectors. From analyzed SA documents and interview data, it was found that SA received more than 243,326,000.00 bahts from non-alcohol, government – private sectors and persons, but only 54,900,000.00 bahts from alcohol private sector.

In the aspect of sport associations expected-supporting budget, it is 541,970,000 bahts per 1 - 5 years, 304,820,000 bahts per 1 - 5 years, and 237,150,000 bahts per 1 - 3 years in total from private sector; 45,450,000 bahts per year from non-alcohol private sector, 30,200,000 bahts per year from alcohol private sector, and 161,500,000 bahts per year from no-alcohol and/or alcohol private sector. For other resources, they had received goods, equipment, sport clothes, cars, bicycles, computer, televisions, and expect to have them more.

In the aspect of problems and challenges for sport association management were found that sport association boards, coaches and referees, good governance and other management principles were at a more levels ($\bar{X} = 4.06$, $\bar{X} = 4.21$, $\bar{X} = 4.26$), except the budget aspect which was in moderate level ($\bar{X} = 3.75$). Sport association agreed that they need to solve problems related to sport association boards, coaches and referees, and budget at more level ($\bar{X} = 4.15$, $\bar{X} = 4.22$, $\bar{X} = 4.19$), except good governance and other management principles which are at more level ($\bar{X} = 3.94$).

Keywords : sport development plan, sport supporting organizations, sport association, national sport development plan, national sport strategy, good governance, POSDCORP, Sport Authority of Thailand, sport association board.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาวิจัยแผนพัฒนางานการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายแพทย์บัณฑิต ศรีไพศาล ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปัญหาสุรา ดร.สุปรีดา อดุลยานนท์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และ ดร.สุรชาติ ฅ นหนองคาย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ที่ได้กรุณาวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ ส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาเพาะกายแห่งประเทศไทย สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลอันมีค่ายิ่งต่อการวิจัย ตลอดจนผู้ที่ช่วยเก็บข้อมูลและให้ข้อมูลเพิ่มเติม ผู้ช่วยวิจัย และคุณอรุพงษ์ สร้อยสะอาด ที่ได้ช่วยจัดพิมพ์รายงานผลการวิจัยฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์

คุณประโยชน์ของงานวิจัยนี้จึงเป็นกุศลแต่ครูอาจารย์ บิดามารดาของผู้วิจัย บรรพบุรุษ ในวงการพลศึกษา กีฬา และประเทศชาติสืบไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑๑
สารบัญ.....	๑๒
สารบัญตาราง.....	๑๓
สารบัญภาพ.....	๑๔
บทที่	
1 บทนำ.....	1
หลักการและเหตุผล.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์.....	3
กรอบการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	5
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549).....	5
แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549).....	9
ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551).....	41
หลักธรรมาภิบาล.....	49
ทศพิธราชธรรม : ธรรมาภิบาล.....	51
การทำหน้าที่บริหารงาน.....	55
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
ลักษณะการวิจัย.....	57
แหล่งข้อมูล.....	57
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ข้อมูลทั่วไป.....	63
ตอนที่ 1 แผนพัฒนาการกีฬา.....	64
ตอนที่ 2 การได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549.....	71
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เอกสารการได้รับการสนับสนุนงบประมาณของการกีฬา แห่งประเทศไทย.....	86
ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549	89
สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการกีฬา.....	93
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	97
อภิปรายผลการวิจัย.....	101
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	107
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป.....	107
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	111

สารบัญญัตราาง

ตาราง		หน้า
1	แผนงาน โครงการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ.....	44
2	แผนงาน โครงการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา เพื่อการอาชีพ.....	47
3	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 10 สมาคมกีฬา.....	63
4	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ 1.....	64
5	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ 2.....	65
6	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ 3.....	66
7	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ.....	67
8	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ.....	69
9	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมว่ายน้ำฯ ได้รับการสนับสนุน.....	71
10	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาเนตบอลฯ ได้รับการสนับสนุน.....	72
11	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาเพาะกายฯ ได้รับการสนับสนุน.....	73
12	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ ได้รับการสนับสนุน.....	74
13	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ ได้รับการสนับสนุน.....	75
14	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ ได้รับการสนับสนุน.....	76
15	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมจักรยานฯ ได้รับการสนับสนุน.....	78
16	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬามวยอาชีพฯ ได้รับการสนับสนุน.....	79
17	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาตะกร้อฯ ได้รับการสนับสนุน.....	80
18	งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ได้รับการสนับสนุน.....	81
19	ระดับความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่สมาคมกีฬา ได้รับการสนับสนุน.....	82
20	โครงสร้างของแหล่งที่มาของงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬา ได้รับการสนับสนุน.....	83

ตาราง		หน้า
21	สรุปงบประมาณที่ 10 สมาคมกีฬาคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุน.....	85
22	สรุปงบประมาณจำแนกตามยุทธศาสตร์และปีงบประมาณ.....	86
23	ผู้รับผิดชอบยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551).....	87
24	งบประมาณของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ปรับเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2549....	88
25	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร : คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา.....	89
26	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการ บริหารจัดการ.....	90
27	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ.....	91

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	วิสัยทัศน์ร่วมของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549).....	6
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549).....	7
3	แผนภูมิสรุปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549).....	8
4	สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551).....	42
5	สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	43
6	สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ.....	46
7	ประโยชน์ของชมรมกีฬา.....	53
8	การปฏิรูปกลไกการบริหารจัดการที่ดีทุกภาคส่วน.....	54
9	รูปแบบของการทำหน้าที่บริหารงาน.....	55
10	สรุปขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	61
11	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ.....	70
12	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานของสมาคมกีฬา.....	92

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศในด้านการกีฬาไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและการคุ้มครองทางสังคม เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมเข้มแข็ง โดยมีเป้าหมายเพื่อการลดอัตราการเจ็บป่วยจากสาเหตุที่ป้องกันได้ และให้ประชาชนออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น การพัฒนากีฬาเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่ง ที่มุ่งพัฒนาคคนให้มีคุณภาพและศักยภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งมุ่งสร้างสรรคสังคมไทยให้เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีความเอื้ออาทรและสมานฉันท์

จากคำกล่าวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เนื่องในโอกาสเป็นประธานการประชุมในหัวข้อ “Road map พัฒนากีฬาแห่งชาติ” ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมเรดิสัน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2547 ที่ว่า “การกีฬามีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก คือ เรื่องสุขภาพอนามัย ทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิต และภาวะผู้นำของคนถ้าหากว่าเป็นนักกีฬา ขั้นตอนที่สอง คือ ถ้าคนไหนเก่งก็พัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางกีฬา และขั้นตอนที่สาม คือ คนไหนคิดว่าตัวเองมีพรสวรรค์ด้านกีฬาเป็นพิเศษ และรักมากเหลือเกิน อยากจะคิดทำเป็นอาชีพก็ต้องให้เกิดขึ้นเป็นระดับที่ 3 คือกีฬาสู่การเป็นอาชีพ ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ต้องทำไปพร้อมกัน” จึงมีการจัดทำยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) ขึ้นมา เพื่อสนองต่อนโยบายนี้

การจะพัฒนางานการกีฬาให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ขั้นตอนดังกล่าวได้นั้น จำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนและมีการวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลอย่างจริงจัง ตลอดจนต้องมีงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนอย่างพอเพียง

แม้ว่าประเทศไทยจะมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมาแล้ว 2 ฉบับ และปัจจุบันเป็นฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) การพัฒนางานการกีฬาของไทยที่ผ่านมาแล้วยังถือว่าประสบความสำเร็จพอสมควรในระดับหนึ่งเท่านั้น โดยเฉพาะในระดับอาเซียนถือว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จพอสมควร เห็นได้จากผลการแข่งขันซีเกมส์หลายๆ ครั้งที่ผ่านมา แต่ในระดับเอเซียคือเอเซียเกมส์ หรือระดับโอลิมปิกเกมส์นั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น เพราะผลงานหรือการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันในระดับดังกล่าวยังมีน้อย โดยเฉพาะในระดับโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เหรียญทองจากกีฬา 2 ชนิดเท่านั้น คือ กีฬายกน้ำหนัก 3 เหรียญทอง และกีฬามวยสากลสมัครเล่น 1 เหรียญทอง

ดังนั้น จึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาแผนพัฒนางานการกีฬา องค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนางานการกีฬาที่ผ่านมา โดยมุ่งการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนางานการกีฬาไทยให้ประสบความสำเร็จสู่ระดับสากลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแผนพัฒนาทางการกีฬาของกีฬาแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนของกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแผนพัฒนาทางการกีฬาของกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549 ประกอบด้วยแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551)
2. ศึกษางบประมาณสนับสนุนและทรัพยากรอื่นจากรัฐบาลและองค์กรเอกชนที่ให้แก่สมาคมกีฬา ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 10 สมาคม ดังนี้
 - 1) สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย (สวท.)
 - 2) สมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (สนท.)
 - 3) สมาคมกีฬาเพาะกายแห่งประเทศไทย (สพท.)
 - 4) สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (สมสท.)
 - 5) สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย (สททท.)
 - 6) สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (สรท.)
 - 7) สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (สจท.)
 - 8) สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย (สมท.)
 - 9) สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย (สตท.)
 - 10) สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (สพท.)
3. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549
4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป็นกรรมการบริหารสมาคมกีฬา 55 สมาคม กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเจาะจงเลือก (Purposive sampling) จำนวน 12 คน จาก 10 สมาคมกีฬา
5. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 5.1 ตัวแปรต้น คือ กรรมการบริหารสมาคมกีฬา 10 สมาคม และกีฬาแห่งประเทศไทย
 - 5.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพจริงและสิ่งที่คาดหวัง/ความจำเป็นต้องแก้ไข เกี่ยวกับ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) งบประมาณสนับสนุนและทรัพยากรอื่นจากรัฐบาลและองค์กรเอกชนที่ให้แก่สมาคมกีฬา 10 สมาคม ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549 และปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา 10 สมาคม ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549

นิยามศัพท์

แผนพัฒนาวงการกีฬา หมายถึง แผนแม่บทสำหรับการพัฒนาศักยภาพของคนไทย ทุกกลุ่มในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม และจริยธรรม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มุ่งมั่น สร้างความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ คือ การกีฬาแห่งประเทศไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) หมายถึง แผนแม่บทสำหรับการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกกลุ่มด้วยแผนงานและยุทธศาสตร์ด้านการกีฬา อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนา 6 ยุทธศาสตร์ คือ การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการพัฒนาการบริหารการกีฬา

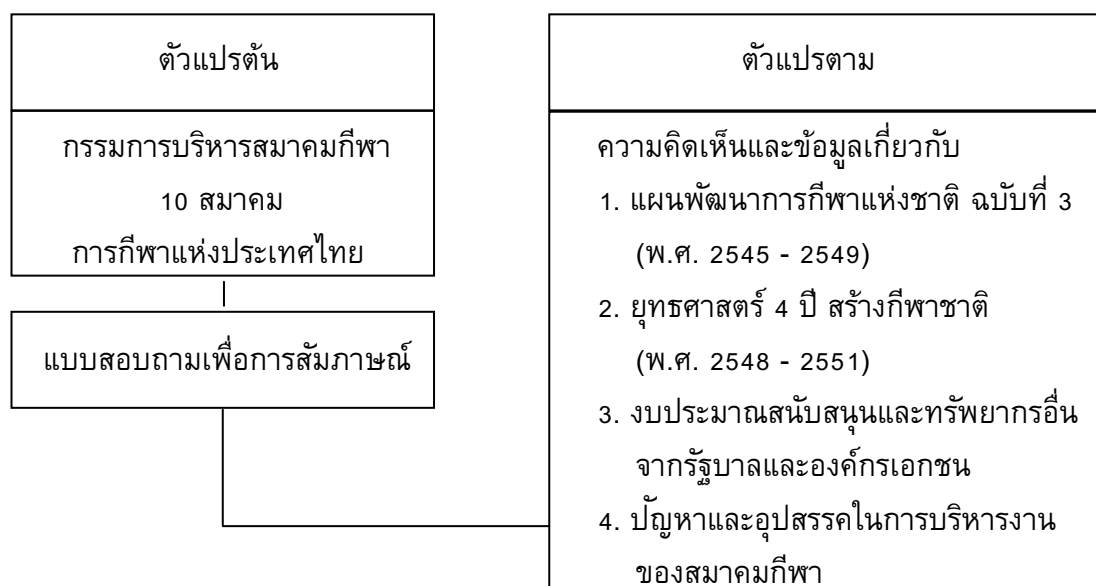
ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) หมายถึง กรอบแนวทางการดำเนินงานพัฒนากีฬาของชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ให้บรรลุตาม เป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้มีการส่งเสริม การเล่นกีฬาในทุกมิติและทุกๆ ด้าน อย่างครบวงจร ยกกระดับมาตรฐานการกีฬาของไทย มุ่งความ เป็นเลิศในการแข่งขัน และประโยชน์ในการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนไทย แบ่งออกเป็น 4 ยุทธศาสตร์ คือ การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

องค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา หมายถึง หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ให้การสนับสนุนสมาคมกีฬาในด้านงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ซึ่งหมายรวมถึงหน่วยงานที่เป็น องค์กรวิสาหกิจ บริษัท ห้างร้าน หรือบุคคลต่างๆ ด้วย

สมาคมกีฬา หมายถึง สมาคมกีฬาต่างๆ ในประเทศไทย รวมเรียกว่า สมาคมกีฬา แห่งประเทศไทย ที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามมาตรา 53 และ 59 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528

กรรมการบริหารสมาคมกีฬา หมายถึง บุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่นายกสมาคม อุปนายก สมาคม เลขานุการสมาคม กรรมการบริหาร ผู้ฝึกสอน และหรือผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาในปัจจุบัน และในอดีต

กรอบการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวงการกีฬาของไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) งบประมาณสนับสนุนและทรัพยากรอื่นจากภาครัฐและองค์กรเอกชน และได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาวงการกีฬาไทยให้ประสบความสำเร็จสู่ระดับสากลต่อไป

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

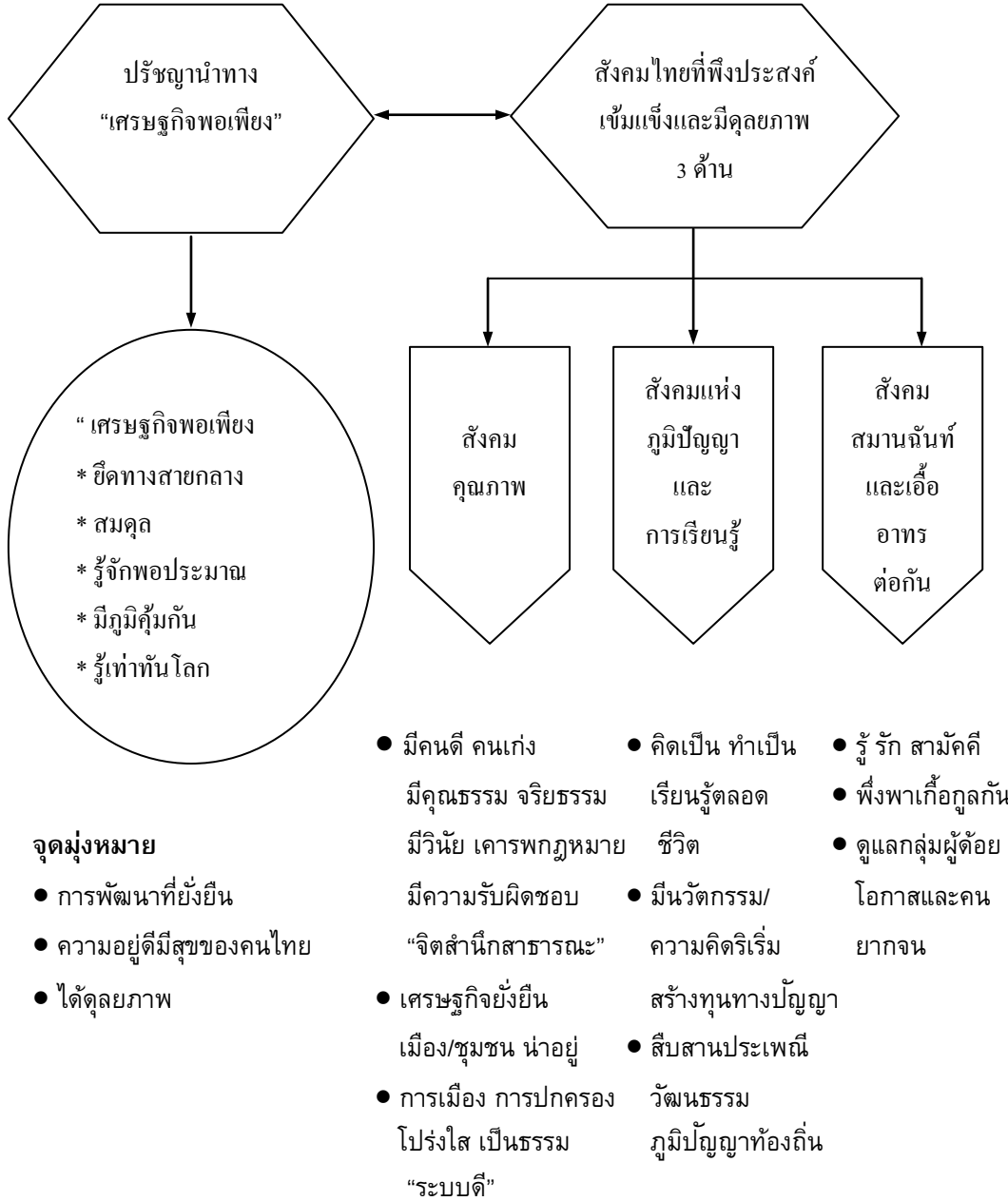
การดำเนินงานเรื่อง “การศึกษาวิจัยแผนพัฒนาทางการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา” มีเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546) ได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 หรือ “แผนชาติ” ขึ้นภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของคนไทยทุกภาคส่วนทั่วประเทศกว่า 20,000 คน ที่ได้รวมพลังร่วมกันระดมความคิด กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมของสังคมไทยและจัดทำรายละเอียดของแผน โดยทุกฝ่ายเห็นพ้องกันให้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมไทย ร่วมการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

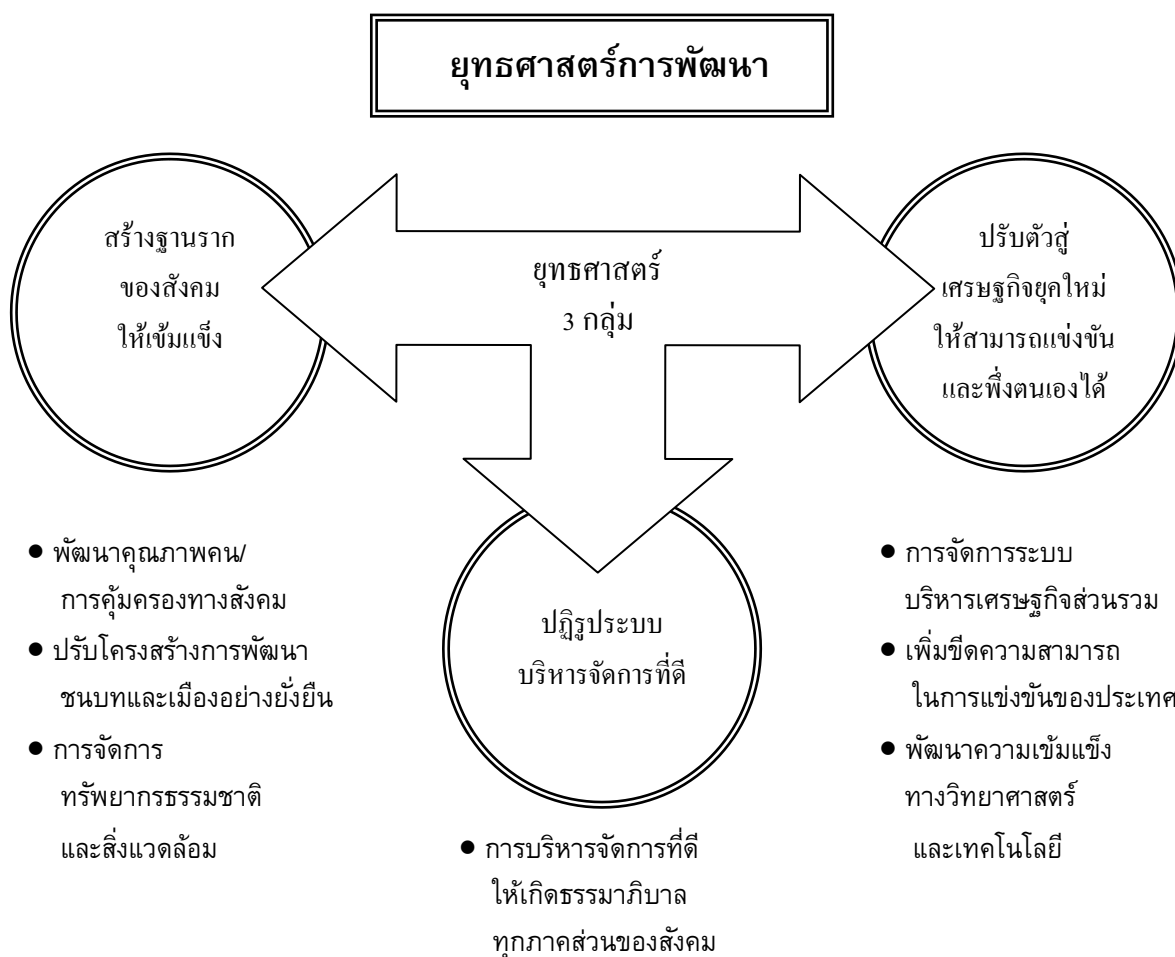
การรวมพลังร่วมกันระดมความคิด เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของสังคมไทยและจัดทำรายละเอียดของแผน เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 46 ที่กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ แผนพัฒนาฉบับที่ 9 จึงเป็นตัวอย่างของการวางแผนจากข้างล่างขึ้นข้างบน และเป็นแผนของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง แก่นของแผนพัฒนาฉบับที่ 9 คือ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเน้น “คนเป็นเหตุและปัจจัยของการพัฒนา” การพัฒนาทุกด้านมุ่งสู่ “คุณภาพ” เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ร่วม

ภำพที่ 1 วิสัยทัศน์ร่วมของแผนพัฒน์ศเรษฐกัจและสัังคมแห่งชำติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549)

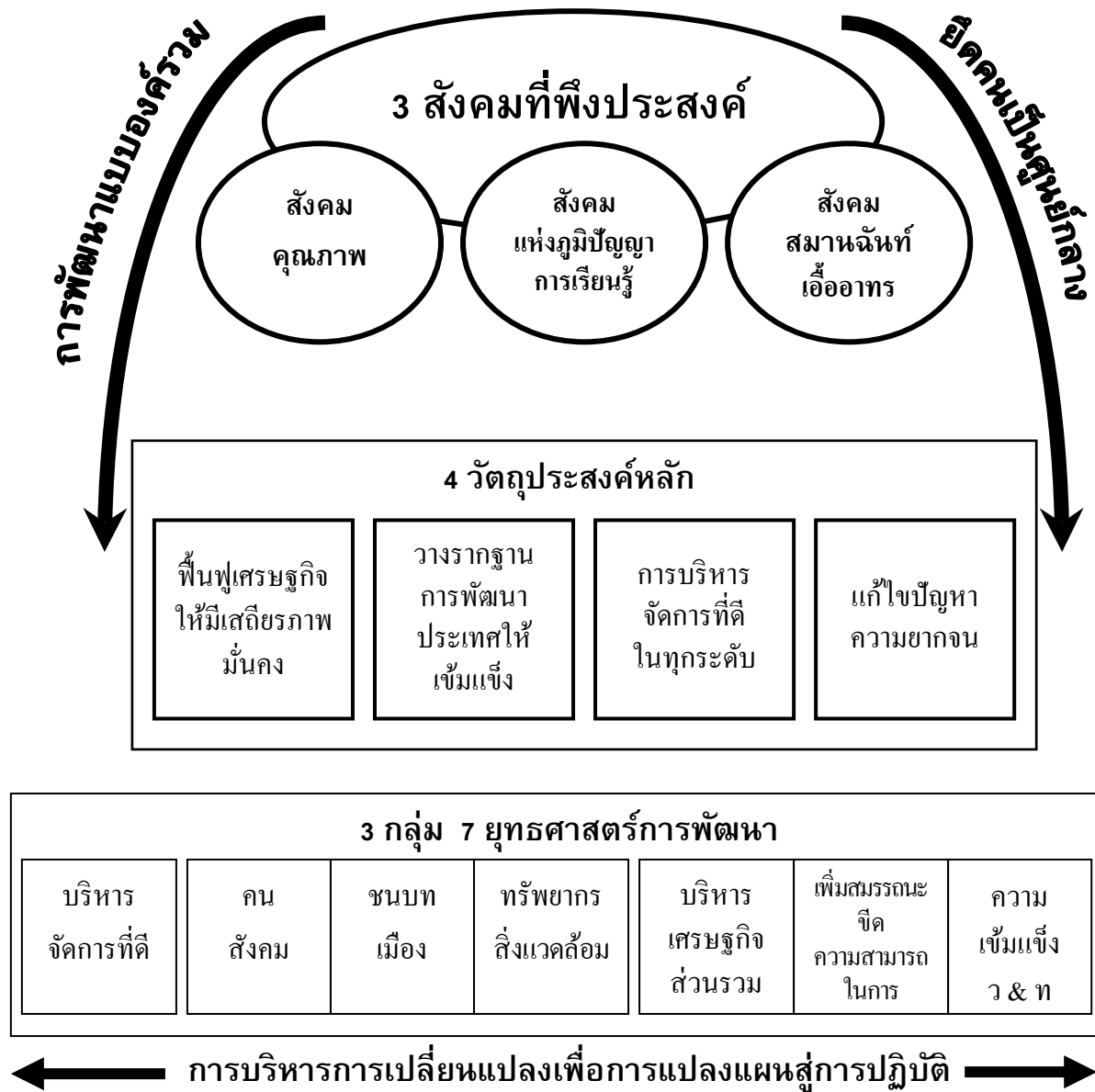
ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 คือ การพัฒนาคนให้เป็นฐานรากของสังคมที่เข้มแข็ง ปฏิรูประบบบริหารจัดการสู่ธรรมาภิบาล และปรับตัวสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ รู้เท่าทันโลก และพึ่งตนเองได้ ในยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทักษะฝีมือให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการผลิตครูอาจารย์ การปรับหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และทันต่อวิทยาการใหม่ในรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมายทั้งในและนอกระบบ พัฒนาศักยภาพของคนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ตลอดจนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น คนจึงเป็นกลไกสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นฐานรากของสังคมเข้มแข็ง

ภาพที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

(พ.ศ. 2545 - 2549)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาแนวทาง

ภาพที่ 3 แผนภูมิสรุปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549)

ในส่วนของแผนพัฒนาคุณภาพคนและสังคมได้กำหนดการวางรากฐานของสังคมให้เข้มแข็งที่ต้องเริ่มต้นด้วยการพัฒนา “คน” ให้พร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญา และความรู้ความสามารถให้คนเป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งต้องปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปสุขภาพ การคุ้มครองทางสังคม ทั้งนี้ทุกภาคส่วนของสังคมไทย ตั้งแต่ครอบครัว วัด โรงเรียน ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชน สามารถมีบทบาทร่วมกันพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพตามแนวทางนี้ได้

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549)

คณะอนุกรรมการจัดทำกรอบและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทำหน้าที่พิจารณาจัดทำรายละเอียดของแผน อันประกอบด้วยการประชุมผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) การวิเคราะห์ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางด้านศึกษา การรวบรวมความคิดเห็นด้านการพัฒนาการศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การพัฒนที่สำคัญและแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการระดมความคิดเห็นเพิ่มเติมจากคณะอนุกรรมการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข วางแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (การศึกษาแห่งประเทศไทย : คำนำ) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 จึงมีการดำเนินการจัดทำอย่างสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 องค์ประกอบของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 มี 3 ส่วน และมีรายละเอียดในแต่ละส่วนโดยสรุปดังนี้

ส่วนที่ 1 วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

1. สรุปผลการพัฒนาและปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ

การประชุมผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) ระยะครึ่งแผน 2540 - 2542 พบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ร้อยละ 33 และยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ 67 ผลการดำเนินงานในแต่ละแผนงานหลัก สรุปได้ดังนี้

แผนงานหลักที่ 1 การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย คือ เด็ก เยาวชน ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ร้อยละ 60 มีครูพลศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี มีศูนย์กีฬาครบทุกตำบล สถานศึกษามีสถานที่เล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น แต่มีผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย คือ ครูพลศึกษาและนักกีฬาทุกคนยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานมีไม่ครบทุกตำบล อาสาสมัครซึ่งเป็นผู้นำกีฬาขั้นพื้นฐานมีไม่ครบทุกหมู่บ้าน และหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ยังไม่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ ได้รับความรู้ เห็นคุณค่าของการกีฬาและได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬาเป็นประจำร้อยละ 60 มีศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชนทุกตำบล แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ บุคคลกลุ่มพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาสออกกำลังกาย และเล่นกีฬาที่เหมาะสมเป็นประจำไม่ถึงร้อยละ 30 ของประชาชนกลุ่มนี้ สมาคมกีฬามวลชนมีน้อย และยังไม่มีตัวแทนรับผิดชอบ กีฬามวลชนอยู่ในคณะกรรมการกีฬาจังหวัด สวนสุขภาพสำหรับประชาชนยังมีไม่ครบทุกอำเภอ ยังขาดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาในชุมชน หน่วยงานขนาดใหญ่ของรัฐและเอกชนส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานที่ออกกำลังกาย และไม่มีกำหนดเวลาให้บุคลากรได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำ สถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนมีน้อย ผู้นำกีฬาเพื่อมวลชนมีน้อย ขาดการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ประชาชนยังไม่นิยมเล่นกีฬาพื้นเมืองแพร่หลาย

แผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนทุกระดับสนับสนุนการเล่นและการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเน้นการพัฒนาความสามารถและจริยธรรม มีการแข่งขันกีฬาจัดระบบการแข่งขันกีฬาภายในประเทศระดับต่าง ๆ และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ทุกระดับมากขึ้น มีศูนย์อุปกรณ์ในทุกจังหวัดและทุกอำเภอ แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ยังไม่มีสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับชาติ การพัฒนาผู้ตัดสินผู้ฝึกสอนกีฬาให้ได้มาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติยังทำให้น้อย ยังไม่มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สถานกีฬาที่ได้มาตรฐานยังมีน้อยไม่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ชมรม สมาคม หรือสโมสรกีฬาในจังหวัดยังไม่แพร่หลายไปถึงระดับอำเภอ กองทุนพัฒนากีฬามีเพียง 10 ล้านบาท จากที่ตั้งเป้าหมายไว้ 50 ล้านบาท

แผนงานหลักที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาที่มีระบบบริหารและจัดการแข่งขันมากขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ คือ พ.ร.บ. มวย และ พ.ร.บ. กีฬาอาชีพ ซึ่งสามารถรองรับการดำเนินงานการกีฬาเพื่อการอาชีพได้ และเอกชนมีส่วนในการสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ กีฬาสากลที่มีศักยภาพ 10 ชนิดกีฬา มีเพียงฟุตบอลเพียงกีฬาเดียวที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้มวยไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน อีกทั้งบุคลากรทางการกีฬาเพื่อการอาชีพ ได้รับการพัฒนาไปสู่มาตรฐานระดับสากลน้อย

แผนงานหลักที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพียงพอกับความต้องการ มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา บริการประชาชนและนักกีฬารอบทุกจังหวัด มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ มีการใช้โภชนาการพัฒนาดูแลรูปร่าง และประสิทธิภาพในการทำงานและออกกำลังกายแพร่หลายมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบการทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬาให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดกีฬา รวมทั้งทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชน ตลอดจนมีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อควบคุมป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ผลงานวิจัยมีน้อย ขาดศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ การเผยแพร่ความรู้ยังไม่ทั่วถึง การนำเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาอุปกรณ์กีฬาและสนามยังมีน้อย ขาดเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ในบุคคลวัยต่างๆ และยังไม่มีการควบคุม ส่งเสริมศูนย์สุขภาพให้ได้มาตรฐาน

แผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีผลการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการกีฬาเพิ่มมากขึ้น มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศอย่างเป็นระบบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยยังไม่สามารถประสานความร่วมมือได้เต็มที่กับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศ ให้ดำเนินงานได้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ องค์การทั้งภาครัฐและเอกชนยังไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ศูนย์สารสนเทศด้านการกีฬาในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด ยังไม่สามารถให้บริการได้ เนื่องจากกำลังอยู่ในขั้นดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดยังไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เครือข่ายของชมรม และสโมสรกีฬาในระดับอำเภอยังมีน้อย คณะกรรมการกีฬาจังหวัดยังไม่สามารถบริหารการกีฬาของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬามีไม่เพียงพอ กฎ ระเบียบข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬายังไม่เหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้ออำนวยต่อการบริหารการกีฬาของประเทศ การนำระบบคุณธรรม จริยธรรมการกีฬามาใช้ในการบริหารการกีฬา ยังไม่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการกีฬาของไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) จนถึงปัจจุบันประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

1. ด้านการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

1.1 การวางแผนด้านการพัฒนาการกีฬามีความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ โดยมีการประกาศใช้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) ล่าช้าไป 1 ปี คือ ประกาศใช้เมื่อวันที่ 20

มกราคม 2541 ทำให้กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ได้รับการนิเทศและประสานแผนล่าช้าและไม่ทั่วถึง ส่งผลการจัดทำแผนงานและโครงการของหน่วยงานต่างๆ ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาและงบประมาณที่ได้รับ

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้นำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปเป็นแนวทาง ในการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับกีฬาอย่างจริงจัง และไม่ได้คำนึงถึง ความสอดคล้องระหว่างพันธกิจของหน่วยงานกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และนโยบายส่งเสริมกีฬา ของรัฐบาล

1.3 การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องยังขาดความชัดเจน ทำให้ทำงานซ้ำซ้อนไม่มีเอกภาพในการดำเนินงาน

1.4 การติดตามและประเมินผลยังไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่อง

2. ด้านงบประมาณและบุคลากรทางการกีฬา

2.1 งบประมาณในการดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมทุกแผนงานและไม่เพียงพอ รวมทั้ง มีความซ้ำซ้อนในการเสนอของงบประมาณของหน่วยงานต่างๆ เนื่องจากขาดระบบการกลั่นกรอง การเสนอของงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

2.2 บุคลากรทางการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการด้านกีฬาอย่าง แท้จริงไม่เพียงพอ ทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ

2.3 สถานกีฬาและอุปกรณ์ทางการกีฬายังไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ การใช้ประโยชน์จากสถานกีฬาที่มีอยู่ยังไม่คุ้มค่า รวมทั้งขาดการบริหารจัดการที่ดีและงบประมาณในการ ดูแลบำรุงรักษาด้วย

3. ด้านบริหารจัดการองค์กร

3.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรหลักในการประสานงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ยังไม่สามารถทำงานได้อย่างเข้มแข็ง เนื่องจากไม่มีอำนาจในการกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติต่างๆ มีกฎหมายที่แตกต่างและ หลากหลาย รวมทั้ง ไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการกีฬาด้วย

3.2 การบริหารจัดการองค์กรในการพัฒนาการกีฬาทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น ขาดประสิทธิภาพ ขาดการประสานความร่วมมือมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ไม่มีการ แบ่งเขตและระดับความรับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งไม่ได้กระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานและดำเนินการอย่างทั่วถึง ตลอดจนการขยายเครือข่ายของชมรมและสโมสรกีฬาสู่ระดับอำเภอและตำบลยังไม่แพร่หลาย

3.3 ศูนย์สารสนเทศการกีฬาทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคไม่เพียงพอ ขาดข้อมูล ทางการศึกษา และข้อมูลไม่ทันสมัย จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการวางแผนและพัฒนาการกีฬา

2. สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการศึกษา

เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง ทั้งภายในและนอกประเทศ จะเป็นแรงขับเคลื่อนที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อแสวงหาโอกาสหรือจุดแข็งที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการค้นหาข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่ต้องพึงระวังและเร่งแก้ไขต่อไป เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อย่างแท้จริง

1. การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของระบบเศรษฐกิจและสังคมโลก นำไปสู่ความสลับซับซ้อน และเกิดความเชื่อมโยงส่งผลซึ่งกันและกันระหว่างประเทศต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและมากขึ้น แนวโน้มการพัฒนายุคใหม่เน้นการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่ การใช้ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างความได้เปรียบในการพัฒนาของประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการการศึกษาของไทย ดังนี้

1.1 การรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ และการจัดระเบียบเศรษฐกิจโลก อาจนำไปสู่ความขัดแย้งในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลกมากขึ้น การเข้าร่วมเป็นภาคีหรือพันธมิตรทางการศึกษาอาจทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบจากเงื่อนไขที่กำหนดในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกขนาดเล็ก ประกอบกับบทบาทขององค์กรด้านการศึกษาต่างประเทศส่วนใหญ่ที่เข้ามาให้การช่วยเหลือประเทศไทย มักแอบแฝงด้วยการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพในการเจรจาต่อรองและแสวงหาพันธมิตรร่วมในระดับภูมิภาคที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการกีฬาที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะจัดการกับเงื่อนไขการช่วยเหลือจากต่างประเทศ เพื่อให้ความร่วมมือด้านการกีฬาระหว่างประเทศเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการกีฬาของไทยอย่างแท้จริง

1.2 ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างประเทศต่าง ๆ และอาจทำให้ประเทศไทยอยู่ในภาวะที่เสียเปรียบได้ถ้าไม่มีการติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และขาดการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่พัฒนาแล้วมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ทั้งในการกีฬาระดับพื้นฐาน การกีฬาเพื่อมวลชน การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อการอาชีพ

1.3 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้าและแพร่กระจายถึงกันทั่วโลก จะส่งผลให้กีฬาประเภทใหม่ ๆ เข้ามาสู่ความสนใจของประชาชนมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ขณะเดียวกันเป็นโอกาสในการเผยแพร่กีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลกได้มากขึ้นด้วย ถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและจริงจัง อย่างไรก็ตาม กระแสความรุนแรงของอินเทอร์เน็ตจะส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างและวิถีชีวิตของคนไทยในลักษณะที่สวนทางกับพฤติกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬา

2. การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายในประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่นำไปสู่กระแสการปฏิรูปภาคสังคมที่สำคัญๆ เจือปนข้อจำกัดด้านงบประมาณ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร และอื่นๆ ที่ล้วนแต่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการกีฬา ดังนี้

2.1 โครงสร้างสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น โดยประชากรกลุ่มเด็กจะมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 23.0 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 21.9 ในปี 2549 ขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.8 เป็นร้อยละ 10.7 ในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในอีก 15 ปีข้างหน้า จึงจะต้องมีการเตรียมการส่งเสริมการกีฬาแก่ประชาชนให้สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของแต่ละช่วงวัยของกลุ่มเป้าหมายที่เปลี่ยนแปลงไป

2.2 สังคมไทยตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ประกอบกับมีปัญหาสังคมที่สำคัญ คือ การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ลุกลามเข้าสู่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว รวมทั้งปัญหาความเครียดและสุขภาพจิตจากภาวะความบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้ทุกฝ่ายในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่จะเป็นเครื่องมือในการลดปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ยังเป็นปัญหาหลักของประเทศที่ทำให้ประชาชนกลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาสต้องใช้เวลาในการหาเลี้ยงชีพ ทำให้ขาดโอกาสในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ดังนั้น การส่งเสริมด้านการกีฬาแก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ จึงต้องมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น

2.3 กระแสการปฏิรูปสุขภาพที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางนั้น เป็นโอกาสอันดีที่จะมีการนำประเด็นการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพบูรณาการไว้ในแนวทางการพัฒนาสุขภาพของหน่วยงานต่างๆ ได้มากขึ้น ประกอบกับความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาที่ผ่านมา และการดำเนินงานอย่างจริงจังในการผลักดันการปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญและต้องการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น จึงเป็นโอกาสและช่องทางที่จะพัฒนาการจัดการกีฬาพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชนให้ก้าวหน้ามากขึ้นตามไปด้วย

2.4 ระบบการบริหารจัดการการกีฬาของไทยที่เป็นอยู่ยังมีลักษณะการรวม ศูนย์อำนาจการบริหารและการตัดสินใจที่ส่วนกลางและเน้นบทบาทภาครัฐเป็นหลัก ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติมีข้อจำกัดทางกฎหมายและระเบียบข้อปฏิบัติที่ทำให้มีลักษณะต่างคนต่างทำและเกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน รวมทั้งไม่สามารถพัฒนางานด้านการกีฬาให้ครอบคลุมทุกเรื่องอย่างเป็นองค์รวม นอกจากนี้ความจำเป็นที่ระบบการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องเป็นระบบที่ดี โปร่งใส มีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ รวมทั้งประเด็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย ล้วนแต่เป็นปัจจัยผลักดันให้ต้องมีการเร่งรัดแก้ไข ปรับปรุง

และพัฒนาระบบบริหารจัดการการกีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาเป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพสูงสุด

2.5 กระแสการปฏิรูปราชการ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของชุมชน และประชาชนจะเป็นแรงขับเคลื่อนให้การพัฒนาการกีฬาต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนามาเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคมมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาสามารถสนองความต้องการของชุมชนและประชาชนได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและชุมชนยังอยู่ในระยะเริ่มต้นและยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีขีดความสามารถจำกัด และประชาชนยังไม่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการกีฬาอย่างเต็มที่เท่าที่ควร ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาโครงสร้างองค์กรและกลไกการกีฬาทุกระดับที่จะสนับสนุนกระบวนการทำงานดังกล่าว

2.6 ทรรศนะภาครัฐในการบริหารจัดการกีฬาจะมีข้อจำกัดยิ่งขึ้น จึงต้องบริหารจัดการสิ่งที่มียุ่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด ขณะเดียวกัน ต้องมีการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนต่างๆ ในการร่วมกันพัฒนาการกีฬามากขึ้น โดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชนและชุมชน โดยจะต้องมีการกำกับดูแลการแสวงหาผลประโยชน์ในการสนับสนุนการกีฬาอย่างไม่เหมาะสมด้วย

2.7 ความสำเร็จของการพัฒนาด้านการกีฬาและการจัดการแข่งขันกีฬาระดับ ภูมิภาคในช่วงที่ผ่านมาทุกระดับ ประกอบกับความตื่นตัวและความพร้อมของภาคธุรกิจเอกชนในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศมีมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสที่จะใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ และนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเพิ่มขึ้นด้วย

3. วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

จากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ระยะ ครึ่งแผน และการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการกีฬาของไทยในอนาคต รวมทั้งผลที่ได้จากการประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาจากผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการบริหารกีฬาระดับจังหวัด ตลอดจน ข้อมูลการพัฒนาการกีฬาจากต่างประเทศ ได้นำมากำหนดเป็น **“กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ”** ภายใต้ความคาดหวังให้การกีฬาพัฒนาและเสริมสร้างจิต กาย อารมณ์ สังคมที่ดีและมีสุข แก่ชนทุกวัย ด้วยการให้

1. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่ ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและจิต มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย น้ำใจ นักกีฬาสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม และใช้กีฬาเป็นสื่อในการลดปัญหาสังคม โดยเฉพาะสิ่งเสพติด

2. นักกีฬาได้รับการพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความเป็นเลิศ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ มีการสนับสนุนทางด้านกองทุนพัฒนาการกีฬา การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง การพัฒนากีฬาสากล และกีฬาประจำชาติที่ได้รับความนิยมเป็นกีฬาอาชีพ รวมทั้งการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแลสถานกีฬาและสถานออกกำลังกาย ตลอดจนอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีคุณภาพ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

3. องค์กรบริหารการกีฬาแห่งชาติมีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการกีฬาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบและมีธรรมาภิบาล รวมทั้งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในการพัฒนาการกีฬาอย่างกว้างขวาง

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของไทยเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ และมีทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาการกีฬาในระยะ 5 ปี ดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำใจนักกีฬา และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขและสมานฉันท์

2) เพื่อพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ ตามลำดับ โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในทุกขั้นตอนของการพัฒนากีฬา

3) เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา จัดหา จัดสร้างเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬา และสถานกีฬาให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

4) เพื่อพัฒนาองค์กรกีฬาให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ และมีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬา

4.2 เป้าหมายหลัก

1) ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสมีความเสมอภาคได้รับโอกาสในการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ

2) เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา และมีทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

3) ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิต รวมทั้งสร้างมิตรภาพระหว่างครอบครัว ชุมชน อย่างเหมาะสม และทั่วถึง

4) มีการพัฒนาสถานกีฬา ดังนี้

4.1 มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแล สนามกีฬาระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น

4.2 มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแลสถานที่ออกกำลังกาย ลานกีฬา สนามกีฬาระดับชุมชน หมู่บ้าน และตำบล ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

4.3 มีศูนย์กีฬา ศูนย์อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทุกหมู่บ้าน

5) มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพ คุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

6) มีการส่งเสริมมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้นตามลำดับจากกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ ทั้งในด้านบุคลากร อุปกรณ์ สถานกีฬา และการจัดการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศและนานาชาติ

7) มีการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการกีฬาเพิ่มขึ้นทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ การศึกษาวิจัย และมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

8) มีองค์กรกีฬาเครือข่ายที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา

8.1 มีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

8.2 มีการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็งระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

8.3 มีระบบสารสนเทศทางการกีฬาและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

8.4 มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

8.5 มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารการกีฬา

8.6 มีกองทุนพัฒนาทางการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

8.7 มีผลงานการศึกษาวิจัย และนำไปใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศเพิ่มมากขึ้น

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถขั้นพื้นฐานในการเล่นกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถ เล่นกีฬาได้ ดูกีฬาเป็น มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา สามารถนำทักษะ การออกกำลังกายและเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสุขภาพและห่างไกลสิ่งเสพติด รวมทั้ง เป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชน ร้อยละ 80 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำตามความถนัด และความสนใจของตนเอง อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
2. เด็กและเยาวชน ร้อยละ 80 มีความรู้ ทักษะ และมีความรู้พื้นฐานในการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา
3. มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ ได้เรียนวิชาพลศึกษาและเข้าร่วม กิจกรรมโครงการพลศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
4. มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำหน้าที่สอนและกิจกรรมพลศึกษาในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี และครูผู้สอนพลศึกษาและกีฬาได้รับการ พัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทุกปี
5. สถานศึกษาและชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาที่มีมาตรฐานครบทุกตำบล และมีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
6. มีอาสาสมัครกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ขั้นพื้นฐาน และจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกตำบลเพื่อเป็นแกนนำในการสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ชุมชน
7. มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและมีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานครบทุกตำบล เพื่อเป็นศูนย์ฝึก กีฬาขั้นพื้นฐานของชุมชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์กีฬาตามความต้องการของ ชุมชน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียน โดย

เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนผ่านสื่อประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง

1.2 สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาทุกระดับออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การเรียนพลศึกษาตามหลักสูตร การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน และระหว่างสถาบัน การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ และการจัดพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

1.3 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง โดยปรับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรและจัดกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ด้วยการเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติและเน้นการใช้กีฬาพัฒนาความมีคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎกติกา และความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการเรียนการสอน

1.4 จัดให้มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี รวมทั้งพัฒนาและอบรมครูที่สอนพลศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยทุกปี

1.5 ส่งเสริมโครงการโภชนาการในโรงเรียนและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีการศึกษาและพัฒนาโครงสร้างร่างกาย รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชนไทย

1.6 พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับและชุมชน เพื่อให้บริการสถานที่ อุปกรณ์ และผู้ฝึกสอนแก่เด็กและเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูก ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยโดยใช้วัสดุท้องถิ่น และปรับให้เหมาะกับขนาดของร่างกายของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ทุกระดับ

1.7 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ใช้สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และร่วมกับครอบครัวและชุมชนจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพและสมานสามัคคี

1.8 จัดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ และนานาชาติ

2. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานนอกระบบโรงเรียน โดย

2.1 ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ที่ถูกต้องผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ แก่เด็กและเยาวชนนอกโรงเรียน

2.2 จัดหาและฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและอาสาสมัครผู้นำด้านการกีฬาประจำหมู่บ้านและตำบล

2.3 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนสร้างศูนย์กีฬาตำบลทุกตำบล และให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น รวมทั้งสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์กีฬาให้กับท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

2.4 สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานและการจัดการแข่งขันแก่เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ห่างไกลสิ่งเสพติด โดยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้นำในการชักชวนครอบครัวและประชาชนร่วมกันออกกำลังกายและเล่นกีฬา ทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย และกีฬาสากล

2.5 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับมทพยากรทั้งบุคลากร สถานที่ และงบประมาณ เพื่อบูรณาการจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.6 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตเป็นประจำ ทั้งกีฬาไทยและสากล เพื่อส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี และความมีวินัยของคนในชาติ

เป้าหมาย

1. ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 สัปดาห์
2. บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสร้อยละ 30 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลที่เหมาะสมเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
3. มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชนมากขึ้น
4. มีส่วนสุขภาพสำหรับประชาชนครบทุกอำเภอ และมีส่วนสุขภาพระดับตำบลตามความพร้อมของท้องถิ่น รวมทั้งมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน
5. มีการปรับปรุงบริเวณหรือส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด
6. มีศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์กีฬาหมู่บ้าน รวมทั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชนและจัดกิจกรรมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องทุกตำบล

7. มีบุคลากรทางด้านกีฬามวลชน อาทิ อาสาสมัครหรือผู้นำการออกกำลังกายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

8. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชน ได้ใช้สถานที่และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

9. มีสถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนเพิ่มขึ้น

10. หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนขนาดใหญ่ กำหนดนโยบายหลักที่จะทำให้บุคลากรในหน่วยงานได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจัดหาสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาพร้อมเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. จัดให้มีการกำหนดมาตรการและเผยแพร่ความรู้ด้านการกีฬาเพื่อมวลชนอย่างจริงจัง โดย

1.1 ประสานการกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อมวลชนให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ชัดเจน

1.2 จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศ วัย และบุคคลกลุ่มพิเศษ รวมทั้งผู้สูงอายุเพื่อนำไปสู่การออกกำลังกายที่เป็นพฤติกรรมนิสัยต่อไป

2. จัดให้มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชน โดยส่งเสริมให้มีการจัดส่วนงานรับผิดชอบกีฬาเพื่อมวลชน และกำหนดภารกิจแนวทางการทำงานอย่างชัดเจนในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.2 สนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชน ได้ใช้สถานที่ในสถานศึกษาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

2.3 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนเป็นประจำทุกปี

3. จัดให้มีการเพิ่มและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดย

3.1 สนับสนุนให้มีระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายในการสร้างสวนสุขภาพและสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดูแลรักษา

3.2 จัดให้ศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์อุปกรณ์กีฬาทุกตำบลดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรการกีฬาประจำศูนย์กีฬา ทำหน้าที่จัดการด้านกีฬา มีสนามกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย รวมทั้งมีอุปกรณ์กีฬาบริการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

3.3 สนับสนุนให้มีการปรับปรุงส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด

3.4 กำหนดนโยบายชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น กระทรวง กรม บริษัท ห้างร้าน และโรงงานอุตสาหกรรม จัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรทางการกีฬา โดยนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ให้เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับบุคลากร

3.5 กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสุขภาพประชาชน โดยสนับสนุนให้เอกชน สร้างสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุอย่างแพร่หลาย โดยมีมาตรการสร้างแรงจูงใจต่างๆ เช่น การได้รับสิทธิพิเศษทางกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

4. จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬาเพื่อมวลชน โดย

4.1 สนับสนุนให้มีอาสาสมัครผู้นำกีฬามวลชน และอาสาสมัครผู้นำกีฬาเพื่อสุขภาพ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาให้แก่ประชาชนและผู้พิการ รวมทั้งผู้สูงอายุ

4.2 จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬามวลชนอย่างต่อเนื่องโดยมีการฝึกอบรม การสัมมนา การดูงาน การจัดประชุมระดับจังหวัดและระดับประเทศ

5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดย

5.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการและกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย และกีฬาสากล ให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์และผู้นำกีฬามวลชนให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เหมาะสมกับประชาชนแต่ละกลุ่ม

5.2 ส่งเสริมให้บุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจัดบริเวณสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์กีฬา เจ้าหน้าที่ และผู้นำการออกกำลังกายและผู้ฝึกสอนกีฬา

5.3 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสุขภาพและจิตของประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาและนักกีฬาผู้พิการ มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ ทักษะ และจริยธรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล

เป้าหมาย

1. มีการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
2. มีการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศภายในประเทศ ในระดับต่างๆ
3. มีการแข่งขันและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติทุกระดับ
4. มีเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬานานาชาติ ดังนี้
 - 4.1 ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ประเทศไทยจะต้องเป็นจ้าวซีเกมส์
 - 4.2 ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ทุกสมาคมกีฬา ที่มีการชิงเหรียญทองตั้งแต่ 10 เหรียญทองขึ้นไป จะต้องได้เหรียญทอง
 - 4.3 ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ประเทศไทยจะต้องได้เหรียญทอง
5. มีการพัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ อย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี
6. มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ เพื่อฝึกนักกีฬาทิมชาติ โดยมีศูนย์กลาง 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาละ 1 แห่ง
7. มีสถานกีฬาที่ได้มาตรฐาน สามารถจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาคกีฬา
8. มีศูนย์กีฬาที่สามารถจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและให้บริการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาในทุกตำบล
9. มีชมรม สโมสร หรือสมาคมกีฬา เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันในทุกจังหวัด ทุกอำเภอ แพร่หลายจนถึงระดับตำบล
10. มีกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มเติมมากขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
11. มีโรงเรียนกีฬาเพิ่มมากขึ้น และมีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
12. มีการแข่งขันกีฬาคอนฟิการทุกประเภท ทุกระดับ และส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศและนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับ โดย
 - 1.1 ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับนานาชาติ ระดับชาติ จังหวัด อำเภอ และตำบล เช่น การจัดส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางไปช่วยในการจัดการแข่งขันและอบรมเจ้าหน้าที่หรือผู้ตัดสิน ในท้องถิ่น การสนับสนุนให้จังหวัดมีการสร้างความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา แห่งชาติ

1.2 ผลักดันให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และสหพันธ์กีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้รักษา ปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกติกาให้ทันสมัยและเป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

2. พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดย

2.1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา

อย่างเป็นระบบ โดยให้สถานศึกษาทุกระดับรับนักเรียนและนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาเข้าเรียนเป็นกรณี พิเศษ จัดตั้งโรงเรียนกีฬาเพิ่มขึ้นและให้มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เปิดหลักสูตรการเป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับปริญญาหรือประกาศนียบัตรภาคกีฬาระดับ 1 แห่ง รวมทั้งอบรมและพัฒนาผู้ตัดสิน กีฬา ผู้จัดการกีฬา และผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

2.2 ส่งเสริมให้สมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาต่างๆ นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬามาใช้พัฒนาความสามารถของนักกีฬา

2.3 จัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติเพื่อฝึกนักกีฬาทิมชาติ โดยจัดให้มีศูนย์กลาง 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาระดับ 1 แห่ง รวมทั้งส่งเสริมนักกีฬาที่มีความสามารถสูงในท้องถิ่นให้มีโอกาส เข้าร่วมแข่งขันในระดับสูงขึ้น

2.4 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬานานาชาติร่วมกันวางแผน ตั้งเป้าหมาย ฝึกซ้อม ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬานานาชาติ โดยสนับสนุนชนิดกีฬาที่จำแนกน้ำหนักเป็นรุ่นและกีฬาที่มีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น

2.5 สนับสนุนหน่วยงานเอกชนจัดตั้งทีมกีฬาและพัฒนากีฬาของตนเอง

3. สร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการจัดการแข่งขันและศูนย์วัสดุอุปกรณ์กีฬา รวมทั้ง มีการจัดทำระบบบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง โดย

3.1 สนับสนุนให้คณะกรรมการกีฬาทุกระดับสร้าง ปรับปรุง พัฒนา และบำรุงรักษา สนามกีฬาและศูนย์วัสดุอุปกรณ์กีฬาให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดสร้างสนามกีฬาระดับ จังหวัดที่สามารถจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาควิชา

3.2 ส่งเสริมให้เอกชนจัดสร้างสถานกีฬาและสถานที่ออกกำลังกายในเชิงธุรกิจ ด้วยการ ยกเว้นภาษีรายได้และมีกฎหมาย ระเบียบควบคุมที่เอื้อประโยชน์ในการดำเนินการธุรกิจ

4. ส่งเสริมการจัดตั้งชมรม สมาคมกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน โดย

4.1 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาและสมาคมกีฬาทั้งในระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล และในสถานศึกษาทุกระดับการศึกษามากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

4.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีนโยบายให้สมาชิกของตนมีโอกาส เล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

5. จัดตั้งกองทุนสำหรับนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดย

5.1 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา ในทุกระดับ นับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ตำบล อำเภอ จังหวัด และประเทศ รวมทั้งให้สถานศึกษาและ องค์กรกีฬาทั้งภาครัฐและเอกชนจัดสวัสดิการแก่นักกีฬาในสังกัด

5.2 ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุนนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดยการยกเว้นภาษีและให้สิทธิประโยชน์เป็นการจูงใจ

6. สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการทุกระดับ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการ และสนับสนุนการจัดส่งนักกีฬาคอนฟิการร่วมแข่งขันตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนานักเรียนและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมทั้ง สร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป้าหมาย

1. มีการพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ ได้แก่ มวยสากล ฟุตบอล เซปักตะกร้อ กอล์ฟ เทนนิส สก๊วเอร์ การแข่งขันรถยนต์ และการแข่งขันรถจักรยานยนต์ เป็นต้น ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
2. มีการพัฒนากีฬาไทย ได้แก่ มวยไทย และตะกร้อ ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
3. มีการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา อาชีพ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร และผู้จัดการแข่งขันให้มีมาตรฐานสากลและมีจำนวนเพิ่มขึ้น
4. มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เหมาะสมและทันสมัย รองรับการค้าเนื้องาน การกีฬาเพื่อการอาชีพ
5. มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาอาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชน บริหารและจัดการแข่งขัน กีฬาอาชีพมากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
6. เอกชนมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น
7. มีกองทุนพัฒนากีฬาอาชีพและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนาการกีฬาสากลที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย

- 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และจัดตั้งสโมสรกีฬาวอลเลย์บอลที่เป็นสมาชิก รวมทั้งจัดแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลต่าง ๆ เป็นประจำและต่อเนื่อง ตลอดจนกำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล
- 1.2 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาวอลเลย์บอลผ่านสื่อทุกรูปแบบอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง ให้เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป
- 1.3 สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตนักกีฬาวอลเลย์บอล สถาบันผลิตผู้ตัดสินวอลเลย์บอล สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอล และสถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาวอลเลย์บอล
- 1.4 สนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางด้านกฎหมายและสิทธิประโยชน์แก่หน่วยงานเอกชน ที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และระดับนานาชาติ
2. พัฒนากีฬาวอลเลย์บอลไทยและตะกร้อให้เป็นกีฬาวอลเลย์บอลที่ได้มาตรฐาน โดย
 - 2.1 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกีฬาวอลเลย์บอลไทยและตะกร้ออย่างกว้างขวาง เช่น จัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อเปิดโรงเรียนสอนกีฬาดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศ
 - 2.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลไทยและตะกร้อเป็นประจำ และต่อเนื่อง ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ กำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล พร้อมทั้งประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนและบริหารจัดการกีฬาวอลเลย์บอลไทยและตะกร้ออาชีพ
 - 2.3 ส่งเสริมการจัดตั้งสมาคมและชมรมกีฬาวอลเลย์บอลไทยและตะกร้อของภาคเอกชน และการจัดการแข่งขันเป็นประจำและต่อเนื่อง
3. กำหนดกฎหมาย ระเบียบ และการปฏิบัติรองรับการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดย
 - 3.1 กำหนดพระราชบัญญัติการกีฬาอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางคู่มือในการบริหารจัดการเรื่องการกีฬาอาชีพ
 - 3.2 กำหนดระเบียบข้อบังคับให้สมาคม ชมรม ผู้ประกอบการ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และ ผู้ตัดสินกีฬาอาชีพ เข้ารับการจดทะเบียนอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้มีการกำหนดกฎหมายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา บุคลากร องค์กร และผู้สนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ
4. พัฒนานักกีฬาวอลเลย์บอลและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย
 - 4.1 ส่งเสริมให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา
 - 4.2 จัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการ และผู้บริหารการกีฬาอาชีพ
 - 4.3 สนับสนุนการจัดบริหารจัดการทีมกีฬาของหน่วยงานภาคเอกชน รวมทั้งการจัดหาและสร้างสนามกีฬาและสนามแข่งขันของตนเอง
5. จัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

5.1 ระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการจัดกองทุนเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพต่างๆ และกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5.2 สนับสนุนให้องค์กรกีฬาอาชีพตั้งกองทุนเพื่อจัดสวัสดิการสงเคราะห์ รวมทั้งดูแลในเรื่องรายได้ ค่าตอบแทน และความเป็นอยู่ของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาของตน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาวิจัยมีทิศทางที่ชัดเจนและสามารถนำผลการวิจัย อาทิ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย หรือ กีฬา โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่ม และพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานกีฬาให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

1. มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เพียงพอับความต้องการ โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา ฯลฯ
2. มีหน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สำหรับประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสครบทุกภาคถึงระดับจังหวัด
3. มีการสนับสนุนการศึกษาวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างมีทิศทางและต่อเนื่องทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
4. องค์กรกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการนำผลการวิจัยและความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้ในการพัฒนาการกีฬาทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
5. มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาโครงสร้างร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬา และพัฒนาอุปกรณ์ สนามกีฬา และเครื่องป้องกันอุบัติเหตุสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
6. มีการพัฒนาเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีการสร้างเกณฑ์และนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
7. มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา แก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และประชาชน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาวินยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลักประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครอบคลุมทุกภาคถึงระดับจังหวัด
2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดย
 - 2.1 จัดทำหลักสูตรและผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬาให้เพียงพอ กับความต้องการของสังคม
 - 2.2 จัดหาและให้ทุนอุดหนุนการศึกษาและทุนอุดหนุนการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ
3. สรรหาและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ โดย
 - 3.1 ศึกษาและวิจัย ประเภท ชนิด วิธีการใช้ และการได้มาซึ่งเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสม และถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - 3.2 ผลิตหรือส่งเสริมให้มีการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสม
 - 3.3 ทำการศึกษา วิจัย และพัฒนาวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในห้องปฏิบัติการและภาคสนาม สำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
4. สร้างเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างเกณฑ์และดำเนินการให้เกณฑ์สมรรถภาพทางกายบรรลุที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
5. ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการกีฬา โดย
 - 5.1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยผ่านสื่อทุกรูปแบบ รวมทั้งความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้จัดการทีมและประชาชน
 - 5.2 บรรลุความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา
 - 5.3 ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา เครื่องป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
 - 5.4 ส่งเสริมโภชนาการในการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารการกีฬา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการบริหารการกีฬาของประเทศให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาลองค์กรกีฬาทุกระดับมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการกระจายอำนาจการบริหารงานกีฬาไปสู่ท้องถิ่น และสร้างการมีส่วนร่วมจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาการกีฬาในลักษณะบูรณาการอย่างเป็นระบบ

เป้าหมาย

1. การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศ ดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาจังหวัด มีสโมสรและชมรมกีฬาแพร่หลายในทุกระดับและมีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ
3. มีการปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และคณะกรรมการกีฬาอำเภอ ให้ประสานกับศูนย์กีฬาอำเภอมากขึ้น และคณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการกีฬาอำเภอ ประกอบด้วย กรรมการจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในสัดส่วนที่เหมาะสม สามารถร่วมกันบริหารการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ
4. มีการพัฒนาศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และอำเภอ ให้ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยขยายเครือข่ายจนถึงระดับชุมชน
5. มีการกระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารการกีฬาโดยประชาชนมีส่วนร่วม
6. มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ
7. ผู้บริหารการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการบริหารการกีฬา และสามารถนำธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารการกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม
8. มีการระดมเงินทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้นตามศักยภาพ ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
9. การกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบจัดระบบการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬา แนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนางองค์กรหลักในการบริหารการกีฬาให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย
 - 1.1 สรรหาบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนที่เหมาะสมกับการปฏิบัติภารกิจในความรับผิดชอบ รวมทั้งเร่งรัดพัฒนาบุคลากรและผู้บริหารการกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถ ในการบริหารจัดการการกีฬา และประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2 พัฒนารูปแบบการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและสัมมนาเพื่อประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง
 - 1.3 ประสานการแปลงแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
 - 1.4 ให้มีการประเมินขั้นตอนการบริหารงานเป็นระยะๆ เพื่อให้บรรลุผลตามการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ
2. สร้างเสริมความเป็นเอกภาพในการบริหารและพัฒนากีฬาร่วมกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดย
 - 2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนากีฬาของประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน ใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 เป็นกรอบหลักในการทำแผนปฏิบัติการพัฒนากีฬาของทุกหน่วยงาน
 - 2.2 สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทและความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในการบริหารและพัฒนากีฬาของประเทศร่วมกับองค์กรภาครัฐ
 - 2.3 สนับสนุนให้มีการใช้บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬาที่มีอยู่ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3
3. เร่งรัดการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด โดยสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานจัดตั้งและพัฒนาศูนย์สารสนเทศการกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ภาค และจังหวัด รวมทั้งพัฒนาระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการกีฬาให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และอำเภอจนถึงระดับชุมชน เพื่อให้มีระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการกีฬาที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์การกีฬา โดยปรับปรุงรูปแบบและวิธีการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติและธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อปลูกจิตสำนึกประชาชนทุกกลุ่มให้มีนิสัยรักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
5. พัฒนาสมาคมและชมรมกีฬาจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้สามารถบริหารและพัฒนากีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง โดย
 - 5.1 สนับสนุนด้านงบประมาณ คำแนะนำ และการประสานงานแก่สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดอย่างเหมาะสมตามเหตุผลและความจำเป็น และรณรงค์ให้องค์กรเอกชนเพิ่มการสนับสนุนมากขึ้น

5.2 ปรับปรุงองค์ประกอบและการบริหารงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด เพื่อให้สามารถร่วมกันพัฒนาการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ห้องศึกรที่เกี่ยวข้องสนับสนุนด้านการบริหารบุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์

5.3 หนุนเสริมให้ห้องศึกรเอกชนในสวนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น

6. ทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้อต่อการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศ โดย

6.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

6.2 ประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาซึ่งได้ปรับปรุงแล้ว เพื่อคุ้มครองส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬา และผู้สนับสนุนการกีฬา

6.3 ใช้มาตรการลดหย่อนภาษีและให้สิ่งตอบแทนแก่ภาคเอกชนที่ดำเนินการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ สวัสดิการกีฬา การก่อสร้างสถานกีฬา และการสนับสนุนกีฬา ด้านอื่นๆ

7. ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ โดยให้ห้องศึกรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการวางแผนและบริหารการกีฬาภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน โดย

7.1 ส่งเสริมให้ห้องศึกรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งคณะกรรมการการกีฬา ซึ่งมาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งระดมทรัพยากรของท้องถิ่น ทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณจากภาษีในท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงานด้านการพัฒนากีฬาในท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของท้องถิ่น

7.2 จัดตั้งศูนย์กีฬาระดับตำบล โดยมีคณะกรรมการบริหารศูนย์กีฬาจากประชาชน ในท้องถิ่นนั้นๆ ทำหน้าที่บริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันระดมเงินกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

9. ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดย

9.1 ส่งเสริมให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

9.2 สร้างดัชนีวัดความสำเร็จของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

9.3 ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยดำเนินการ 2 ครั้ง คือ ในระยะครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน รวมทั้งมีการ ติดตามความก้าวหน้าตามแผนประจำปี

9.4 จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการติดตามและประเมินแผนงานและโครงการให้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬา

ส่วนที่ 3 การแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ไปสู่การปฏิบัติ

1. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการที่มีความสำคัญสูง

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการกีฬาในช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานเริ่มจากการจัดทำแผนปฏิบัติการในแต่ละเรื่อง โดยควรให้ความสำคัญตามกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนงานโครงการและมาตรการที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ต่างๆ ซึ่งสามารถปรับเน้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์และแนวโน้มของปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสนับสนุนการให้แก่เด็กและเยาวชน โดยมุ่งเน้นเพื่อความสนุกสนานและไม่ต้องใช้ความสามารถของผู้เล่น 2. การพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา และการอบรมวิธีการสอนให้แก่ครูประจำการ โดยเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปรับปรุงเนื้อหาสาระของวิชาพลศึกษา ตลอดจนวิธีการทดสอบและวัดผลเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีของปรัชญาการกีฬา เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎ กติกา และความมีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะด้านกีฬา 2. การปรับปรุงกฎ ระเบียบการใช้สถานที่ และการยืมอุปกรณ์กีฬาทั้งจากสถานศึกษา และศูนย์กีฬาต่างๆ เพื่อให้ทุกคนในชุมชนสามารถมาใช้ได้ 3. การจัดอบรมเพื่อเพิ่มวุฒิทางพลศึกษาให้แก่ครูพลศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษา 4. การบูรณะปรับปรุงสถานที่เล่นกีฬาให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ทุกฤดูกาล 	<p>- กระทรวงศึกษาธิการ, กกท., กระทรวงมหาดไทย</p> <p>- กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>- กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>- กระทรวงศึกษาธิการ, กกท.</p> <p>- กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงมหาดไทย</p>

<p>2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <p>1. การรณรงค์การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิจัยและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพื่อชักจูงให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปหันมาออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง</p> <p>2. การศึกษาวิจัยและจัดทำเอกสารเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่กีฬาของท้องถิ่นรวมทั้งการสอดแทรกในหลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษา เพื่อให้มีการนำกีฬาท้องถิ่นมาเล่นกันอย่างกว้างขวาง</p>	<p>- กกท., กระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงมหาดไทย, กรมประชาสัมพันธ์, หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน</p> <p>- กกท., กระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงมหาดไทย</p>
---	---	--

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <p>1. การจัดสร้างศูนย์กีฬา สวนสุขภาพ ลานกีฬา รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์และวัสดุ การกีฬาให้เพียงพอและครอบคลุมในทุกพื้นที่</p> <p>2. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน สถานศึกษา องค์กรทางศาสนาให้เป็น ศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยจัดกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย หรือกีฬาสากลที่ท้องถิ่นนิยมให้ครอบคลุมทุกตำบล เช่น การจัดโครงการ ลานวัด ลานใจ ลานกีฬา เป็นต้น</p> <p>3. การจัดหาอาสาผู้นำการออกกำลังกาย และส่งเสริมกีฬาประจำพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้เล่นกีฬาให้มีสุขภาพแข็งแรง และจัดให้มีการประเมินผล เพื่อการขยายผลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่</p> <p>4. การพัฒนาและฝึกอบรมความรู้ในด้านการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและการจัดกิจกรรม การกีฬาให้แก่บุคลากรในพื้นที่เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำการกีฬาของท้องถิ่น</p>	<p>- กกท., กระทรวงสาธารณสุข, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงมหาดไทย</p> <p>- กระทรวงศึกษาธิการ, กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>- กกท., กระทรวงศึกษาธิการ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <p>1. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่งจัดทำแผนพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระยะยาว รวมทั้งการจัดตั้งวิวัฒผลงานที่เป็นรูปธรรม</p>	<p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง</p>

	<p>2. การจัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬา หรือ เปิดสอนหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ตามความต้องการให้ได้ตามมาตรฐานสากล โดยอาศัยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษารวมทั้งการเชิญผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติ มาเป็นอาจารย์พิเศษ</p> <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <p>1. การขยายฐานนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยการเพิ่มประเภทกีฬาในการแข่งขันกีฬา ภายในประเทศทั้งในระดับสถาบันการศึกษา และระดับพื้นที่ โดยมีสมาคมกีฬาประเภทนั้นๆ ให้การสนับสนุนและคำแนะนำอย่างใกล้ชิด</p>	<p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงกลาโหม, สนง.ตำรวจแห่งชาติ</p>
ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>2. การปรับปรุงรูปแบบการระดมเงินทุนเพื่อจัดตั้งมูลนิธิพัฒนาการกีฬาจังหวัด โดยเน้นให้ชุมชน และองค์กรเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมมากขึ้น</p> <p>3. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาผู้พิการประเภทต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬาคอนพิการแห่งประเทศไทย การแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ การแข่งขันเฟสปิกเกมส์ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการยกย่องสถานภาพผู้พิการให้มีความทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป</p>	<p>- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, องค์กรเอกชน, ภาคธุรกิจเอกชน, กระทรวงการคลัง</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, สื่อมวลชนทุกประเภท, กรมประชาสัมพันธ์</p>
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <p>1. การปรับปรุงระบบภาษีและกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนากีฬาอาชีพ เช่น การลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์กีฬา เป็นต้น</p> <p>2. การส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นสวัสดิการแก่นักมวยไทย และส่งเสริมให้นักมวยได้มีการศึกษา เพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพหลังการเลิกชกมวย</p> <p>3. การจัดทำเกณฑ์การวัดผลทั้งทางด้านกิจกรรม บุคลากร องค์กรและกระบวนการทำงาน</p> <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <p>1. การจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาที่มีมาตรฐาน โดยขอความร่วมมือกับ</p>	<p>- กกท., กระทรวงการคลัง</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬามวยไทยต่างๆ</p> <p>- กกท.</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย, กระทรวงศึกษาธิการ</p>

	<p>สถาบันการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา</p> <p>2. การจัดขึ้นทะเบียนสถานประกอบการและบุคลากรกีฬาอาชีพให้ครบทุกประเภท</p> <p>3. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กีฬาไทย คือ มวยไทย และตะกร้อ ให้เป็นที่แพร่หลายในทั่วโลก</p> <p>4. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบข่าวความเคลื่อนไหวในวงการกีฬาอาชีพต่างๆ เช่น ฟุตบอลไทยแลนด์โปรวินเชียลลีกฯ อย่างต่อเนื่องและจริงจัง</p>	<p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>- กกท., การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย</p>
--	--	---

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <p>1. การวางแผนการผลิตบุคลากร รวมทั้งการจัดสรรทุนวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยเฉพาะในสาขาวิชาสรีรศาสตร์ โภชนาการ จิตวิทยา และชีวเครื่องกล</p> <p>2. การจัดบริการด้านจิตวิทยา กีฬาแบบครบวงจรให้แก่ นักกีฬา ผู้มีความเป็นเลิศ</p> <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <p>1. การดำเนินการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา</p> <p>2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์กีฬา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ</p> <p>3. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา โดยผ่านสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง</p>	<p>- กกท., กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>- กกท., กระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>- กกท., กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงสาธารณสุข</p> <p>- กกท., กระทรวงอุตสาหกรรม, กระทรวงพาณิชย์</p> <p>- กกท., กระทรวงสาธารณสุข, สื่อมวลชนทุกประเภท</p>
<p>6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬา</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <p>1. การปรับกระบวนการทำงานและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา</p> <p>2. การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและการบริหารจัดการกีฬาในระดับท้องถิ่น</p>	<p>- กกท., สมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาในทุกระดับ, กระทรวงยุติธรรม</p> <p>- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย, องค์กรเอกชนท้องถิ่น</p>

	โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่บุคลากรในระดับพื้นที่ที่มีความพร้อมทั้งในด้านความรู้และทักษะการทำงานเพื่อรองรับการถ่ายโอน 2. การพัฒนาระบบข้อมูลด้านการกีฬาและสร้างเครือข่ายในทุกกระดับ 3. การสร้างกระบวนการวัดผลเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ผลขององค์กร 4. การสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาให้มีระบบการติดตามและประเมินผล 5. การจัดประชุมชี้แจงและนิเทศแผนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงสาธารณสุข - กกท. - กกท., กระทรวงที่เกี่ยวข้อง, สมาคมและองค์กรกีฬาต่างๆ - กกท.
ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	6. การพัฒนารูปแบบ Website ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้มีความทันสมัยและดึงดูดใจเพื่อเป็นแหล่งให้ความรู้และคำแนะนำในด้านกีฬาแก่ประชาชน 7. การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการ และด้านจริยธรรมและคุณธรรมให้แก่ผู้บริหารทุกระดับทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค	- กกท. - กกท.

2. แนวทางการแปลงแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนงานและโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้เป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องแนวคิดและสาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3
2. เพื่อปรับกระบวนการและกลไกการบริหารจัดการให้สามารถสนับสนุนการแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดดัชนีชี้วัดเป็นเครื่องมือ

เป้าหมาย

1. องค์กรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และมีส่วนร่วมในกระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ
2. มีกลไกและกระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำแผนงานและโครงการขององค์กรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ทั้งในระดับชาติ ระดับเขต ระดับจังหวัด และระดับชุมชน
3. กำหนดเครื่องชี้วัดผลสำเร็จของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการดำเนินการ

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ดังนี้

1. เสริมสร้างความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พร้อมกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดย

- 1.1 สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการจัดเวทีสร้างความเข้าใจในภารกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องและทุกภาคส่วนในสังคม ให้ทราบถึงบทบาทความรับผิดชอบของตนที่จะสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

- 1.2 ผลักดันระบบงบประมาณและบุคลากรให้สอดคล้องกับแนวทาง แผนงาน และโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยเน้นผลลัพธ์ของการดำเนินงานเป็นหลัก

- 1.3 ปรับวิธีการวางแผนเกี่ยวกับการกีฬาในแต่ละระดับ และการจัดทำงบประมาณ โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายร่วมกัน (Area/Function/Participation : AFP) ที่เน้นการมีส่วนร่วมและการได้รับประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

- 1.4 ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

2. พัฒนาระบบการจัดทำแผนงาน/โครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะบูรณาการ พร้อมกับมีการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนไปสู่การปฏิบัติ โดย

- 2.1 สนับสนุนการจัดทำแผนงาน/โครงการในลักษณะการบูรณาการและประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

- 2.2 กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการให้ชัดเจน มีการจัดลำดับความสำคัญของภารกิจและกิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงาน

2.3 ผลที่ได้จากการดำเนินแผนงาน/โครงการ ต้องตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนา การกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผล รวมทั้งกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของ แผนงาน/โครงการ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์ โดย

3.1 ประสานการติดตามประเมินผลและตรวจสอบผลงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานแผนงาน แผนคน และแผนเงิน อย่างเป็นระบบ

3.2 สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามประเมินผลแผนงาน/โครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดและระบบประเมินผลงานขององค์กรที่เน้นผลลัพธ์ของงานเป็นหลัก

3.3 นำผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลมาปรับปรุงแนวทางการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3.4 พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องกาติดตามประเมินผล และการ กำหนดดัชนีชี้วัดแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผล และสามารถ นำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

3.5 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้มีการ เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันในทุกระดับทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะ การพัฒนาฐานข้อมูลในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น เพื่อประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการและ การติดตามประเมินผลในระดับพื้นที่

3. กลไกและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. หน่วยงานกลาง มีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ส่วนหน่วยงานกลางอื่นๆ เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วย ปฏิบัติ โดยกระตุ้นและผลักดันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานปรมาณ
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

2. หน่วยปฏิบัติ จัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยปฏิบัติ ในการจัดทำแผนงาน/โครงการในลักษณะบูรณาการ ได้แก่

- องค์กรภาครัฐ
- การกีฬาแห่งประเทศไทย
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงมหาดไทย

- กระทรวงสาธารณสุข
 - กระทรวงกลาโหม
 - กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
- องค์กรหลักภาคเอกชน
- คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ
 - สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
 - สมาคมกีฬาจังหวัด
 - บริษัท ห้างร้าน

องค์กรที่เกี่ยวข้อง

- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงการต่างประเทศ
- กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงอุตสาหกรรม
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- กระทรวงคมนาคม
- กระทรวงพาณิชย์
- กระทรวงยุติธรรม
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- รัฐวิสาหกิจในกระทรวงต่างๆ

3. หน่วยงานสนับสนุน ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดไว้

- ประชาชน
- ชุมชน
- องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น
- สื่อมวลชน
- องค์กรสาธารณประโยชน์

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ดังกล่าวมีบทบาทความรับผิดชอบในการบริหารและพัฒนาการกีฬาตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการกีฬาระดับพื้นฐาน ร่วมรับผิดชอบโดยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข การกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการศึกษาเพื่อมวลชน ร่วมรับผิดชอบโดยกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ ร่วมรับผิดชอบโดยองค์กรเอกชน กระทรวงยุติธรรม กระทรวงพาณิชย์ และการกีฬาแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม

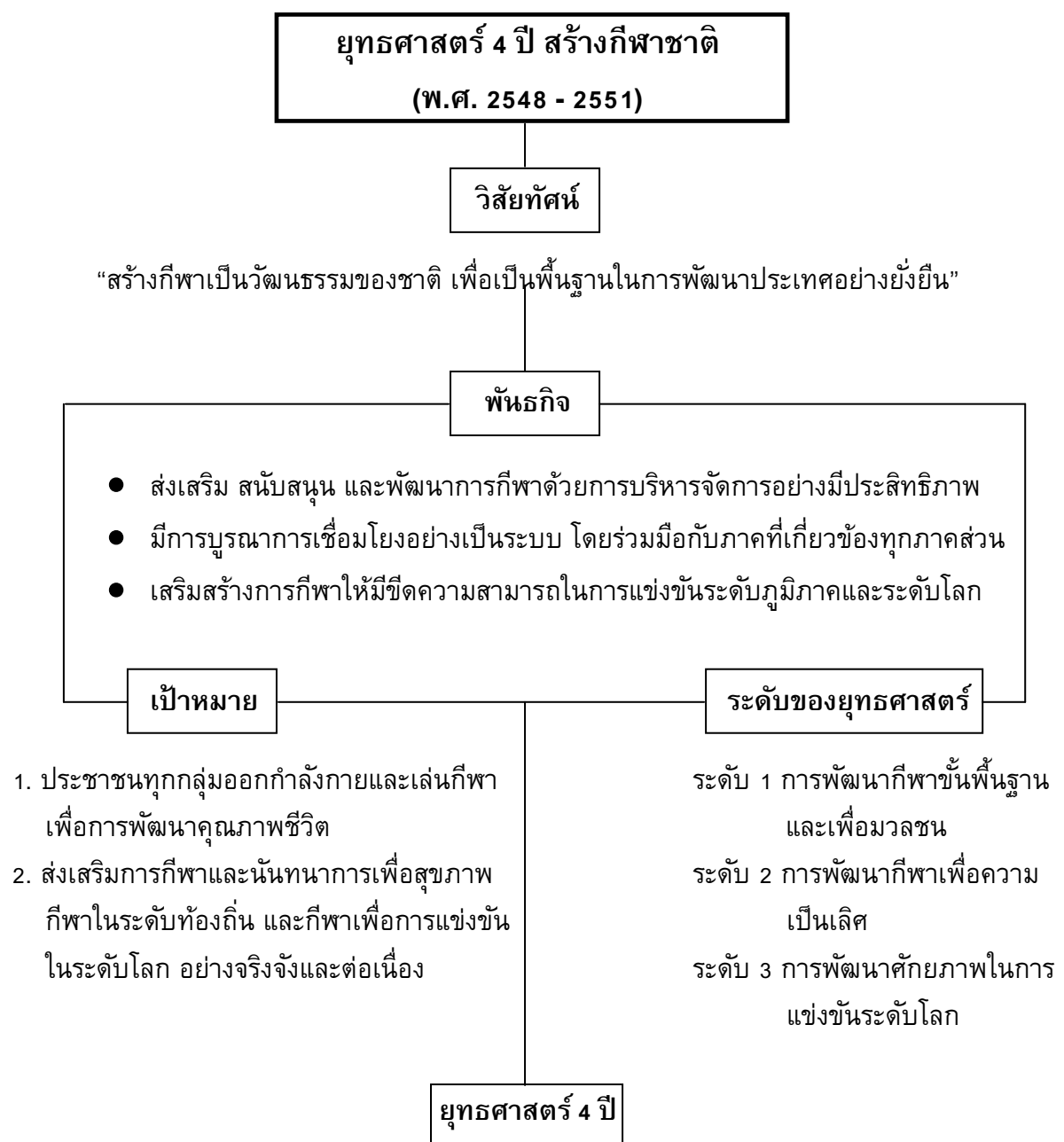
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารการศึกษา ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรม และองค์กรเอกชน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาแห่งชาติเป็นสำคัญ
ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551)

ในปี 2547 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาของชาติ ได้จัดทำยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) ขึ้นมา เพื่อเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษาของชาติให้บรรลุตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐ

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2547 เห็นชอบให้ นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ รองนายกรัฐมนตรี ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานพัฒนาการศึกษาของชาติ เพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬาในทุกมิติและทุกด้านอย่างครบวงจรยกระดับมาตรฐานการศึกษาของไทย มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขัน และเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชนชาวไทย นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ จึงได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ Road Map พัฒนากีฬาชาติขึ้น เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2547 ณ โรงแรมเรดิสัน กรุงเทพมหานคร โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย บุคลากรของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน นายกษมาคม และเลขาธิการสมาคมกีฬาแห่งชาติทุกสมาคม นายกษมาคมกีฬาจังหวัดทุกจังหวัด คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยพลศึกษา โรงเรียนกีฬา สื่อมวลชน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปและแนวทางการพัฒนากีฬาชาติ

หลังจากนั้นคณะทำงานได้จัดทำยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) ขึ้นมา ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ และยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) ภายในวงเงิน 39,925.86 ล้านบาท ยุทธศาสตร์นี้จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้การพัฒนากีฬาของชาติบรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ การพัฒนากีฬาในท้องถิ่น และกีฬาเพื่อการ แข่งขันในระดับโลกต่อไป ทั้งนี้ ทุกภาคส่วนของสังคมจะต้องมีส่วนร่วมเป็นพลังในการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

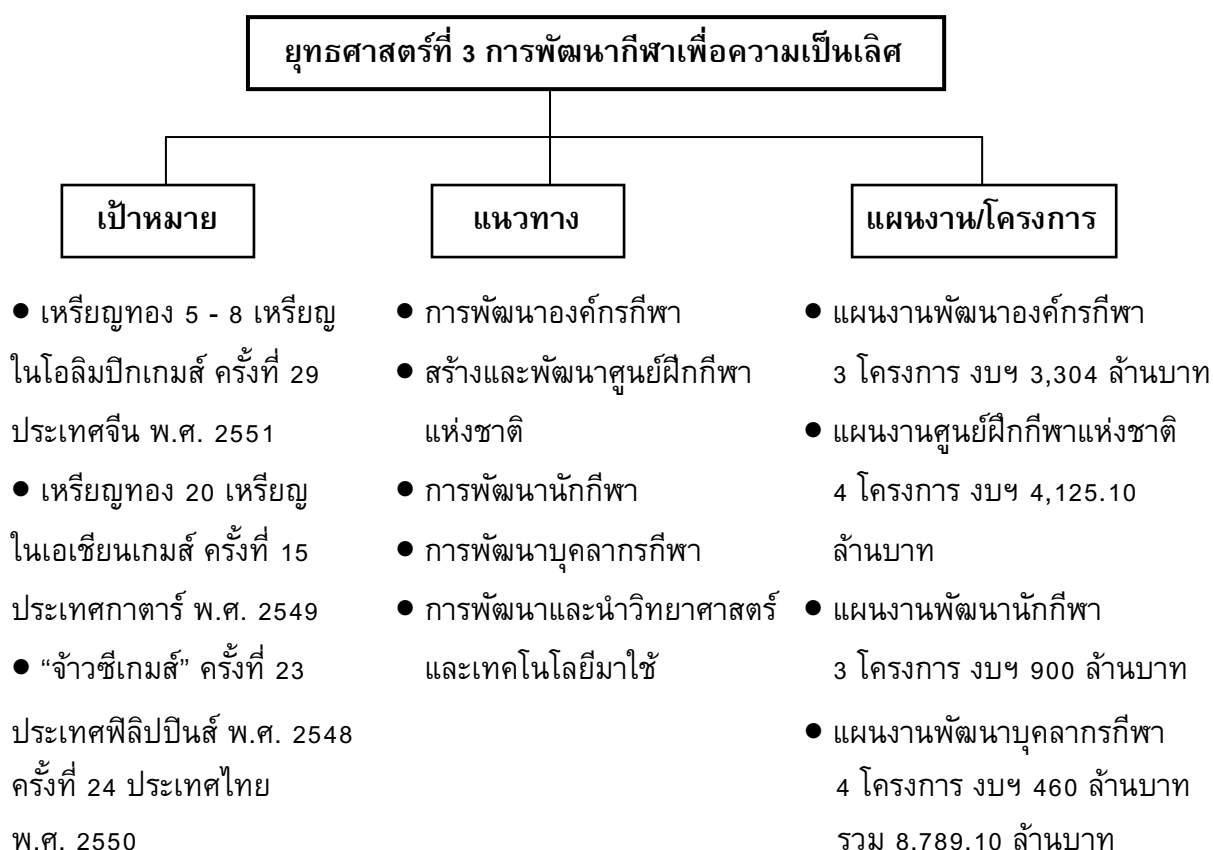
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ภาพที่ 4 สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551)

ในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการศึกษาเฉพาะยุทธศาสตร์ที่สมาคมกีฬาแห่งชาติได้เข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรง คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

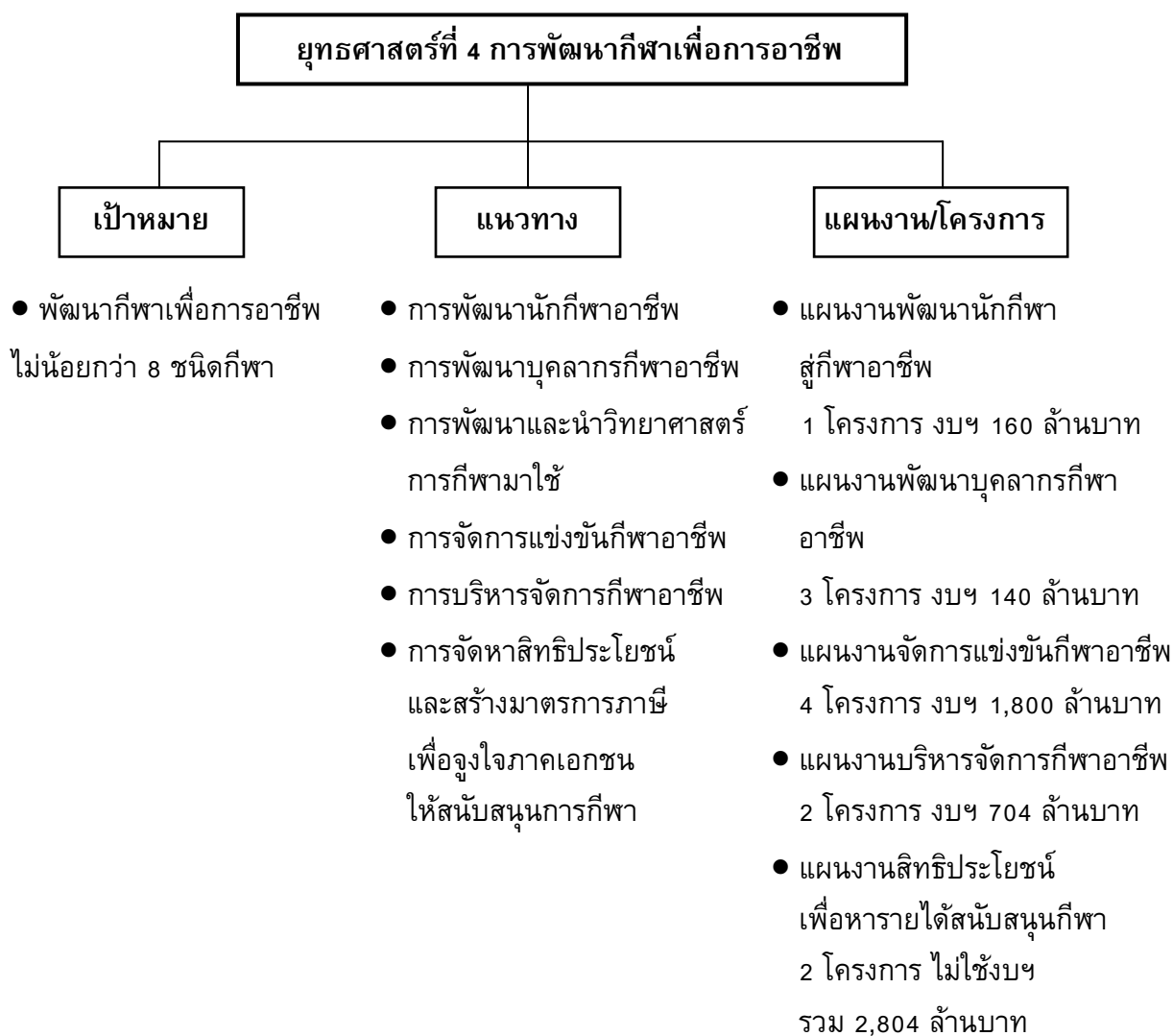
มีรายละเอียดเกี่ยวกับเป้าหมาย แนวทาง แผนงาน และโครงการ สรุปได้ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

มีรายละเอียดเกี่ยวกับเป้าหมาย แนวทาง แผนงาน และโครงการ ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

หลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นหลักการบริหารจัดการที่ดี ที่ใช้เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติ อันเป็นประโยชน์ทั้งในระดับตัวบุคคล ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ

ธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรม (Good) + อภิบาล (Governance)

ธรรม หมายถึง คุณความดี คำสั่งสอนในศาสนา ธรรมะของพระพุทธเจ้า หลักปฏิบัติในทางศาสนา ความยุติธรรม ความถูกต้อง กฎเกณฑ์ สิทธิ

อภิบาล มาจากคำว่า อภิ + บาล หมายถึง ยิ่งใหญ่ และบำรุงรักษา เลี้ยงดู ปกครอง

เมื่อศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารจัดการที่ดีแล้ว พบว่า มีผู้ให้คำอธิบายความหมายไว้คล้ายคลึงกัน เช่น

หลักการการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (<http://leadership.50g.com/ggovern/html>)

การใช้อำนาจรัฐในการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนา (World Bank)

ผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมซึ่งบุคคลหรือสถาบันทั่วไป ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีผลประโยชน์ร่วมกันได้กระทำลงไปหลายทาง มีลักษณะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การผสมผสานประโยชน์ที่หลากหลายที่ขัดแย้งกันได้ (สุธรรม รัตนาโชติ, 2548)

การบริหารของภาครัฐที่มุ่งความดีงามและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่รัฐและประชาชนอย่างทั่วถึงและยุติธรรม ธรรมาภิบาลจึงประกอบด้วยการบริหารที่ดีและมีความยุติธรรมทั้งเพื่อรัฐและประชาชน

หลักธรรมาภิบาลได้รับการบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ไว้ในหลายมาตรา โดยเฉพาะการระบุไว้เป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งหมายถึงธรรมาภิบาลของรัฐ (มาตรา 71 - 81) และได้แปลงไปเป็นยุทธศาสตร์ในการบริหารราชการ 17 ยุทธศาสตร์

ธรรมาภิบาลจึงเป็นธรรมะที่ใช้บริหารงาน ที่ไม่ใช่เพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่หมายรวมถึงความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงปฏิบัติ ธรรมาภิบาลช่วย สร้างสรรค์ และส่งเสริมองค์กรให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพ เช่น บุคคลในองค์กรทำงานอย่าง ซื่อสัตย์ สุจริตและขยันหมั่นเพียรทำให้การทำงานธุรกิจมั่นคงก้าวหน้า ทำให้บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นในองค์กรนั้นๆ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นองค์กรที่โปร่งใส การได้รับความไว้วางใจ รัฐบาลที่โปร่งใสมุ่งสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุน ก่อให้เกิดเสถียรภาพของรัฐบาลและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อพฤษภาคม 2542 ให้ใช้คำว่าระบบการบริหารและการจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือธรรมาภิบาล (Good Governance) UN ESCAP (United Nation Economic and Social Commission for Asia and the Pacific) กำหนดหลักธรรมาภิบาลไว้ 8 หลักการ คือ การมีส่วนร่วม (Participatory) การปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule of Law) ความโปร่งใส (Transparency)

ความรับผิดชอบ (Responsiveness) ความสอดคล้อง (Consensus Oriented) ความเสมอภาค (Equity and Inclusiveness) การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and Efficiency) และการมีเหตุผล (Accountability)

การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของสมาชิกทั้งชายหญิง คือ การตัดสินใจที่สำคัญในสังคมและสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับประชาชน การมีส่วนร่วมสามารถทำได้โดยอิสระไม่มีการบังคับ สมาชิกเต็มใจให้ความร่วมมือด้วยตนเอง หรือมีส่วนร่วมผ่านหน่วยงาน สถาบัน หรือผู้แทนตามระบอบประชาธิปไตย

การปฏิบัติตามกฎ

ธรรมาภิบาลต้องการความถูกต้องตามกรอบของกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ลำเอียง มีการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชนโดยเท่าเทียมกัน ทุกคนในสังคมอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายเดียวกัน

ความโปร่งใส

ความโปร่งใสเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา สิ่งนี้ช่วยแก้ปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชันได้ทั้งในภาครัฐและเอกชน สื่อจะเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงาน โดยการนำเสนอข่าวสารให้แก่สังคมได้รับทราบ

ความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นการพยายามให้คนทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดในการทำงาน กล่าวที่จะตัดสินใจและรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจนั้นๆ

ความสอดคล้อง

ความสอดคล้องต้องกันเป็นการกำหนดและสรุปความต้องการของคนในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก โดยพยายามหาจุดสนใจร่วมกันและความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมมาเป็นข้อปฏิบัติเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม การจะพัฒนาสังคมได้ต้องทราบความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมนั้นๆ ด้วยวิธีการเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ก่อน

ความเสมอภาค

ความเสมอภาคเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับจากรัฐบาล ทั้งการบริการด้านสวัสดิการ ตลอดจนสาธารณูปโภคด้านอื่นๆ

หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เป็นวิธีการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการผลิตและจำหน่ายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนหรือการใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อมวลมนุษยชาติ โดยมีการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

การมีเหตุผล

การมีเหตุผลเป็นความต้องการในทุกสังคม ประชาชนทุกคนต้องตัดสินใจและรับผิดชอบต่อการกระทำของตนด้วยเหตุด้วยผลที่สมเหตุสมผล การมีเหตุผลไม่สามารถกระทำได้อำปราศจากการปฏิบัติตามกฎหมายและความโปร่งใส

ทศพิธราชธรรม : ธรรมาภิบาล

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้กล่าวถึงธรรมาภิบาลไว้ในการบรรยายพิเศษ เรื่อง “เมืองไทยใสสะอาด” ณ ห้องอัมรินทร์ โรงแรมแกรนด์ไฮแอทเอราวัณ เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2547 ว่า หัวข้อ “ธรรมาภิบาล” (Good Governance) นี้ หลายคนมักจะต้องพูดทับศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเสมอ เพราะเท่าที่สังเกตเห็นทุกวงการเห่อคำว่า Good Governance กันมากๆ และพยายามแปลเป็นไทยว่า ธรรมรัฐ ธรรมาภิบาล บรรษัทภิบาล การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ฯลฯ แต่ก็สลับไ้ตรวนความคิดของฝรั่งไม่ได้ หรือจะเป็นเพราะไม่เข้าใจว่าจริงๆ แล้วคืออะไร ก็อาจจะเป็นไปได้ จึงต้องพูดทับศัพท์ภาษาต่างประเทศไว้ทุกครั้งทุกแห่ง ประหลาดดี คำว่า “ธรรมาภิบาล” นี้ ลองย้อนกลับไปพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้วจะเห็นได้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเปล่ง คำว่า ธรรมาภิบาล หรือ Good Governance ตั้งแต่คำนี้ยังไม่เกิด ยังไม่มี หลายสิบปีล่วงหน้ามาแล้ว ตั้งแต่วันแรกที่เสด็จขึ้นครองราชย์ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม” คำว่าธรรม หรือหลักธรรม ในการครองแผ่นดินนี้ ส่วนหนึ่งก็คือทศพิธราชธรรม 10 ประการ นั่นเอง และหลัก 10 ประการนี้ก็คือ ธรรมาภิบาลที่สมบูรณ์ ลึกซึ้ง ครบถ้วน ครบทุกมิติยิ่งกว่า Good Governance เสียอีก เช่นคำว่า โปร่งใส ซึ่งมักจะพูดกันมากใน Good Governance ก็เป็นแค่ข้อย่อยข้อหนึ่งในศีล ซึ่งเป็นทศพิธ ราชธรรม ข้อที่ 2 สำหรับศีล 1 ใน 5 ข้อ ก็คือ มุสา การที่บริษัทเอนรอน (Enron) บริษัทยักษ์ใหญ่ของสหรัฐอเมริกาแต่งบัญชีก็หมายความว่าบริษัทโกหกผู้ถือหุ้น โกหกคนทำงานในบริษัท ใช่หรือไม่ ลองศึกษาดูก็แล้วกันว่า ทศพิธราชธรรมมีอะไรบ้าง ในเบื้องต้นท่านผู้บริหารทุกท่านสามารถเปิดดูได้จากหน้าแรกของหนังสือปกติดัดตัว “ตามรอยพระยุคลบาท” ฉบับพกพาใส่กระเป๋าได้ ที่โครงการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท สำนักงานก.พ. จัดทำขึ้นเผยแพร่ทั่วประเทศ ในส่วนนี้มูลนิธิประเทศไทยใสสะอาดก็จะร่วมเชิญชวนให้ประชาชนทุกภาคสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มีโอกาสได้เรียนรู้อย่างทั่วถึงต่อไป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ “ยุทธศาสตร์เสริมสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้อง มีคุณธรรม อันมั่นคงสำหรับสังคมไทย” ซึ่งสำนักงานก.พ. และผมในฐานะประธานกรรมการมูลนิธิประเทศไทยใสสะอาดได้มอบหมายให้ ดร.สุทิน ลีปิยะชาติ กรรมการและเลขาธิการมูลนิธิเข้าร่วมดำเนินงานกับเครือข่ายภาคราชการและภาคประชาสังคม 84 องค์กร จัดทำขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งในแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ หลายหน่วยงานร่วมมือร่วมใจกันดำเนินการ ที่ผ่านมามูลนิธิประเทศไทยใสสะอาด สำนักงานก.พ. มีบทบาทมากน้อยจนผู้เกี่ยวข้องทั่วประเทศเข้าใจว่าเป็นการดำเนินงานของมูลนิธิ หรือมูลนิธิเป็นเจ้าของเรื่อง ขอเรียนว่า การรวมพลังเสริมสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องมีคุณธรรมอันมั่นคงเป็นของพวกเราทุกคน ที่จะต้องเรียนรู้รักสามัคคี ร่วมมือ

ร่วมใจกันเมื่อมีความคืบหน้ามาถึงขั้นนำร่องที่จังหวัดชัยนาท จนบรรลุผลสัมฤทธิ์เกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้ว ในขั้นตอนดำเนินการเผยแพร่ขยายผล มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย โดยพระราชเมธาภรณ์ รักษาการอธิการบดี ได้รับเป็นหน่วยงานประสานดำเนินงานต่อไป ขอเชิญชวนทุกท่านร่วมมือร่วมใจกันเสริมสร้างความดีงามนี้ให้แก่ลูกหลานของเรา เพื่อจรรโลงความมั่นคง ความมั่งคั่ง และความสงบสุขของประเทศต่อไป

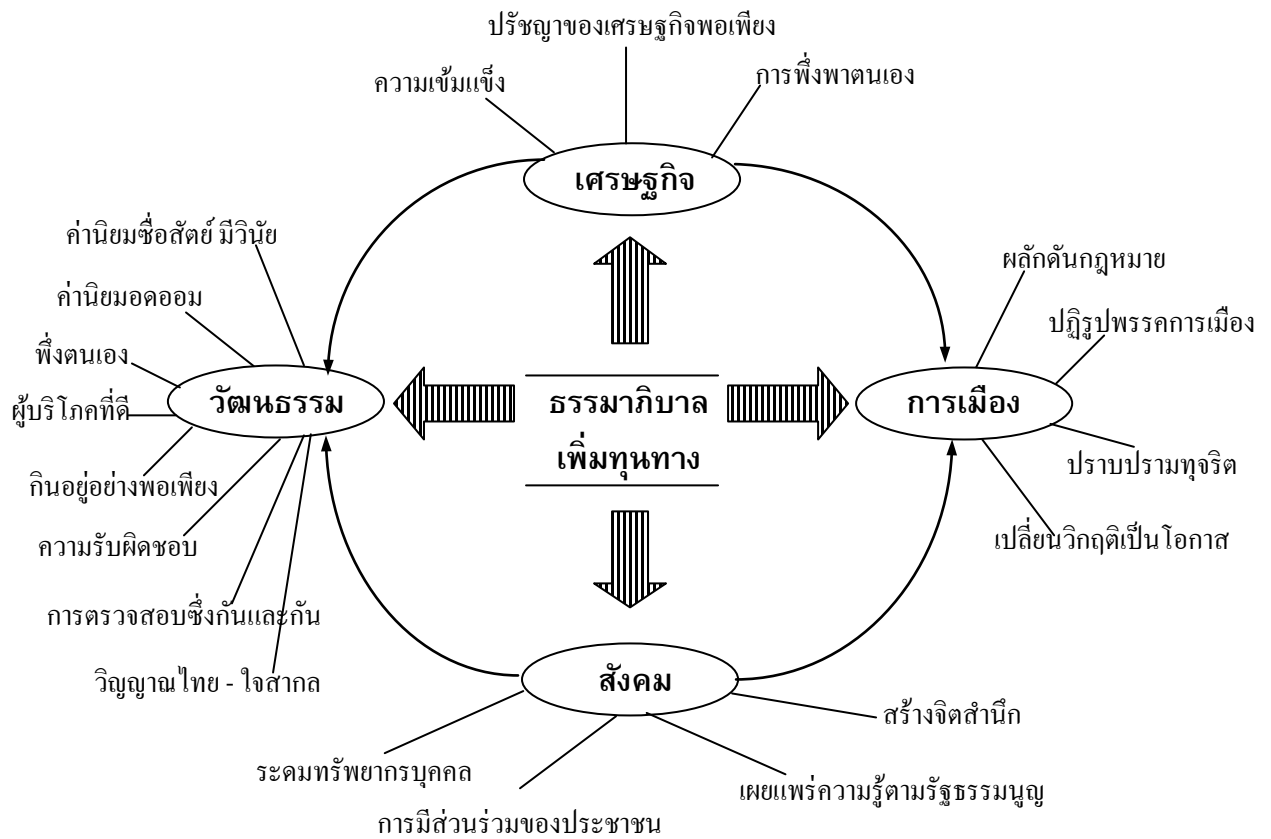
ทศพิธราชธรรม

1. ทาน ได้แก่ การให้ทาน
2. ศีล ได้แก่ การรักษาศีล การมีศีล
3. บริจาค ได้แก่ การบริจาค และการเสียสละประโยชน์ส่วนตัว
4. อาชชวะ ได้แก่ ความซื่อตรง ความจริงใจ ความเที่ยงตรง
5. มัททวะ ได้แก่ ความสุภาพ อ่อนโยน
6. ตบะ ได้แก่ ความเพียร
7. อโกธะ ได้แก่ การระงับความโกรธ
8. อวิหิงสา ได้แก่ ความไม่เบียดเบียน
9. ขันติ ได้แก่ ความอดทน
10. อวิโรธนะ ได้แก่ การหนักแน่นในธรรมและความถูกต้อง

สรุปหลักธรรมาภิบาลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ มี 10 ประการ

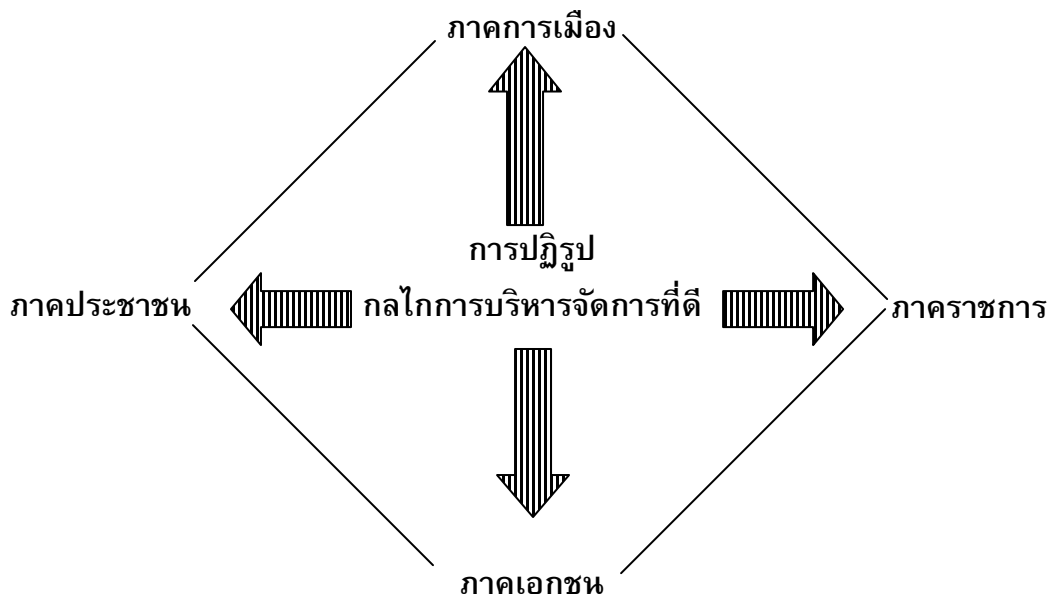
1. การทำงานอย่างมีหลักการและความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ (Accountability)
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน/บุคลากร ในหน่วยงาน/องค์กร (Public Participation) โดยมีโอกาสได้วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงาน/องค์กร ได้รับรู้รับทราบ (Public Hearing) ก่อนนำเรื่องเหล่านั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป
3. ความสามารถคาดการณ์ได้ (Predictability) การวางแผนการทำงานที่ดี เป็นการคาดการณ์สิ่งต่างๆ ไว้ล่วงหน้า อันจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลของงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการคาดหมายถึง ผลลัพธ์ที่จะเกิดจากการปฏิบัติตามมาได้
4. ความโปร่งใส (Transparency) เป็นการเปิดโอกาสให้ใครๆ ได้รับรู้ ตรวจสอบการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา เพราะเป็นการปฏิบัติงานที่ยุติธรรมและถูกต้อง
5. ความซื่อสัตย์ (Integrity) การปฏิบัติงานที่ซื่อสัตย์ข้อ 1 - 4 เข้าด้วยกัน ไม่แยกส่วนกัน
6. หลักนิติธรรม (The Rule of Law) มีกฎ ระเบียบ กติกา กฎหมายที่ดี ที่ใช้ควบคุมการปฏิบัติงานในองค์กร

ประโยชน์ของธรรมาภิบาล คือ ธรรมาภิบาลเป็นยุทธศาสตร์ที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหาและวิกฤติต่างๆ จึงเป็นการเพิ่มทุนให้หลายภาคส่วน ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 ประโยชน์ของธรรมาภิบาล

การใช้หลักธรรมาภิบาลจึงเป็นการปฏิรูประบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทยทุกระดับ เพื่อนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเริ่มจากความร่วมมือตั้งแต่ระดับตัวบุคคลไปจนถึงทุกภาคส่วนในสังคมไทย อันจะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังภาพที่ 8

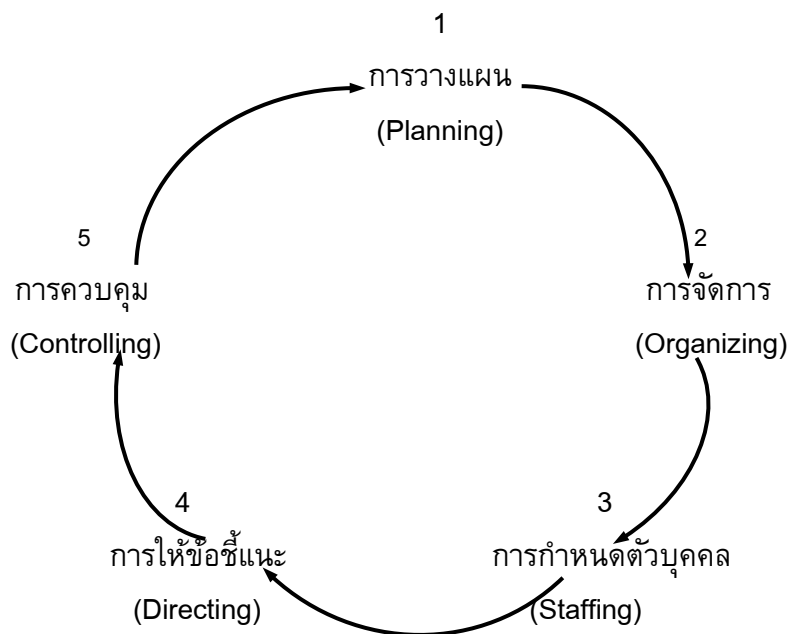

ภาพที่ 8 การปฏิรูปกลไกการบริหารจัดการที่ดีทุกภาคส่วน

การบริหารจัดการที่ดีจึงเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการปฏิรูป ในงานวิจัยนี้ได้ใช้หลักการ บริหารจัดการที่ดีมาเป็นกรอบในการศึกษาการบริหารงานของสมาคมกีฬา (องค์กร) เช่น การได้มาซึ่ง กรรมการบริหารสมาคม การตรวจสอบการทำงานและการใช้งบประมาณ การหารายได้ การหมุนเวียนของเงิน การกระจายอำนาจ เป็นต้น

การทำหน้าที่บริหารงาน

แนวคิดการทำหน้าที่บริหารงานของบุคคลมีหลายแนวคิด และในปัจจุบันแนวคิดดั้งเดิมของ Luther H. Gulick (1937) ผู้คิดคำย่อของระบบการบริหารว่า POSDCORB (อ่านว่า โปส-ดี-คอบ) ก็กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง แนวคิดของ Gulick เป็นรูปแบบ 5 ขั้นตอน (Five – step Model) ของมาตรฐานการทำหน้าที่บริหาร ดังนี้

ภาพที่ 9 รูปแบบของการทำหน้าที่บริหารงาน

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การตัดสินใจว่าต้องทำอะไร ทำอย่างไร และใครควรทำ (what – how – who) เป็นการเชื่อมโยงช่องว่างที่เกิดในองค์กร การวางแผนหมายรวมถึง การตั้งเป้าหมายและการจัดลำดับเป้าหมายตามความเป็นจริง ผู้บริหารต้องวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว

การวางแผนเป็นทั้งสัญลักษณ์และหน้าที่ ผลของแผนงานจะเป็นข้อมูลของคนในองค์กร และทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) เชื่อในเป้าหมายของแผนขององค์กรนั้นๆ ได้

2. การจัดการ (Organizing) หมายรวมถึง การพิจารณาถึงความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติ การจัดกลุ่มผู้รับผิดชอบเป็นส่วนๆ และสร้างความสัมพันธ์เฉพาะในองค์กร จุดมุ่งหมายเพื่อให้ความพยายามที่จะประสานสัมพันธ์ทุกๆ ส่วนในองค์กรเกิดความสำเร็จ

ในการจัดการต้องมีการกำหนดตัวแทนที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมทั้งการกระจายอำนาจการควบคุมภายในองค์กร และมีหน่วยงานตรวจสอบภายใน

3. การกำหนดตัวบุคคล (Staffing) หมายถึง การใช้คนให้ถูกกับงานและถูกเวลา ซึ่งหมายรวมถึงการพิจารณาความต้องการจำเป็น (needs) ของการใช้บุคลากร การเขียนขอบข่ายงาน (Job Description) การรับเข้าทำงานหรือการฟื้นฟู (Recruiting) และการคัดแยก (Screening) คนให้เหมาะกับงาน

4. **การให้ข้อชี้แนะ (Directing)** หมายถึง การชี้นำคนหรือการมีภาวะผู้นำ (Leadership) เพื่อให้งานเป็นไปตามสิ่งที่กำหนดไว้ในเป้าหมายขององค์กร ซึ่งหมายรวมถึงการจัดสรรสิ่งต่างๆ ให้เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่ และการจัดระบบการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ การชี้นำหรือการให้ข้อชี้แนะจึงต้องใช้ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการใช้ความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวคน ประการสำคัญ คือ การค้นหาความสมดุลอันดีระหว่างการมุ่งเน้นถึงความต้องการจำเป็นของบุคลากรกับผลผลิต

5. **การควบคุม (Controlling)** หมายถึง การทำหน้าที่ประเมินคุณภาพของทุกภาคส่วนในองค์กร และตรวจสอบศักยภาพหรือการปฏิบัติที่เบี่ยงเบนไปจากแผนงานขององค์กร เป้าหมายของการควบคุมเพื่อให้แน่ใจว่าคุณภาพของการปฏิบัติงานมีคุณภาพสูง ตลอดจนเกิดความพึงพอใจในผลลัพธ์ที่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงรักษากระบวนการทำงานให้เป็นไปโดยลำดับ และไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

การควบคุม หมายรวมถึง การบริหารจัดการข้อมูล (Information Management) การวัดความสามารถ (Performance Measurement) และการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของสถาบัน/องค์กร ส่วนการจัดการงบประมาณก็จัดอยู่ในขั้นตอนการควบคุมนี้ด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยกระทำในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม พ.ศ. 2549 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งชาติ จำนวน 52 สมาคม ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2549

กลุ่มตัวอย่าง คือ กรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งชาติ จำนวน 10 สมาคม ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling) ได้แก่ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และสมาคมเพาะกายแห่งประเทศไทย

ลักษณะการวิจัย

ลักษณะการวิจัยเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ

แหล่งข้อมูล

1. กรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งชาติ 10 สมาคม รวมถึงผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาในปัจจุบัน
2. การกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นทั้งตัวบุคคลและเอกสาร
3. อดีตกรรมการบริหารสมาคมกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1

ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนางานการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) การได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรอื่น หลักการบริหารจัดการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2

วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาวงการกีฬาของไทย และการได้รับความสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 และเหตุการณ์จริงสรุปได้ดังนี้

1. เจตนารมณ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ที่มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนและสังคม หรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
2. การประกาศใช้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549)
3. การประกาศนโยบาย “Road map พัฒนาการกีฬาแห่งชาติ” ของรัฐบาล เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2547 และการประกาศยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) ซึ่งตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของนักกีฬาไทยหรือสมาคมกีฬาแห่งชาติเอาไว้หลายระดับ
4. ผลงานเชิงประจักษ์ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ คือ ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ ที่ผ่านมามาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ขั้นตอนที่ 3

วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอบข่ายเนื้อหาในเอกสารตามขั้นตอนที่ 1 ให้สัมพันธ์กันเพื่อการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจำแนกบริบทของเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน (Blueprint) เพื่อความเที่ยงตรง (Validity) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 มี 2 เรื่อง ดังนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของการกีฬาแห่งประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2547 - 2549 เนื้อหาครอบคลุมด้านต่างๆ ดังนี้
 - ก. การกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ สอดคล้องกับสถานการณ์ภายในประเทศไทยด้านต่างๆ
 - ข. การกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศไทย
 - ค. การกำหนดเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
2. ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2547 - 2549 เนื้อหาครอบคลุมด้านต่างๆ ต่อไปนี้
 - ก. ด้านวิสัยทัศน์
 - ข. ด้านพันธกิจ
 - ค. ด้านเป้าหมาย
 - ง. ด้านระดับของยุทธศาสตร์

ตอนที่ 2 การได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีเนื้อหา ดังนี้

1. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

2. การสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
3. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน (บริษัท/ห้างร้าน)

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา มีเนื้อหาครอบคลุมด้านต่อไปนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร ประกอบด้วย
 - 1.1 คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา
 - 1.2 ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา
2. ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย
 - 2.1 การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล
 - 2.2 การดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
 - 2.3 การดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ
 - 2.4 นโยบายโดยรวมของสมาคมกีฬา
3. ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ

ขั้นตอนที่ 4

กำหนดลักษณะและสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไป
2. แบบสัมภาษณ์ 3 ตอน ดังกล่าวไว้ในขั้นที่ 3 ในแต่ละตอนกำหนดลักษณะการให้ข้อมูลเป็น 2 มิติ ดังนี้
 - 2.1 สภาพจริง หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงกับสมาคมกีฬาในช่วง พ.ศ. 2547 - 2549
 - 2.2 สิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่สมาคมกีฬาประสงค์จะให้เป็นหรือให้มี

เฉพาะในตอนที่ 3 ได้เปลี่ยนคำว่า “สิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง” เป็น “ความจำเป็นต้องแก้ไข” เพื่อให้สมาคมกีฬาแสดงความประสงค์ให้ชัดเจนมากขึ้น

3. กำหนดระดับคะแนนในการตอบหรือให้ข้อมูล เป็นมาตรฐานค่า 6 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน		สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง/ ความจำเป็นต้องแก้ไข
6	หมายถึง	มากที่สุด	มากที่สุด
5	หมายถึง	มาก	มาก
4	หมายถึง	ปานกลาง	ปานกลาง
3	หมายถึง	น้อย	น้อย
2	หมายถึง	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด
1	หมายถึง	ไม่มี	ไม่มี/ไม่ต้องแก้ไข

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยและการแปลผลไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับ	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง/จำเป็นต้องแก้ไข
5.00 – 6.00	มากที่สุด	มากที่สุด
4.00 – 4.99	มาก	มาก
3.00 – 3.99	ปานกลาง	ปานกลาง
2.00 – 2.99	น้อย	น้อย
1.00 – 1.99	น้อยที่สุด/ไม่มี	น้อยที่สุด/ไม่ต้องแก้ไข

ขั้นตอนที่ 5

หากคุณภาพเครื่องมือโดยให้กรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสินกีฬา และผู้ฝึกสอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้พิจารณา เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการใช้ภาษา การให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 6

เก็บข้อมูลจริง โดยผู้วิจัยได้เลือกผู้ช่วยวิจัยเพื่อการไปเก็บข้อมูลในแต่ละสมาคมกีฬา ก่อนนำไปเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้อธิบายชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ช่วยวิจัยทุกคน ทีละคน ทีละสมาคม ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละสมาคมกีฬาจะมีหลายคน โดยสามารถปรึกษาหารือกันได้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่เป็นคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุดสำหรับข้อคำถามแต่ละข้อ แต่ส่วนใหญ่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเอง เมื่อข้อมูลไม่สมบูรณ์ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลซ้ำอีกด้วยตัวผู้วิจัยเอง รวมทั้งการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่ได้จากการกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาโดยตรงเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

คุณสมบัติของผู้ช่วยวิจัย คือ เป็นหรือเคยเป็นกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ตัดสินในสมาคมกีฬานั้นๆ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

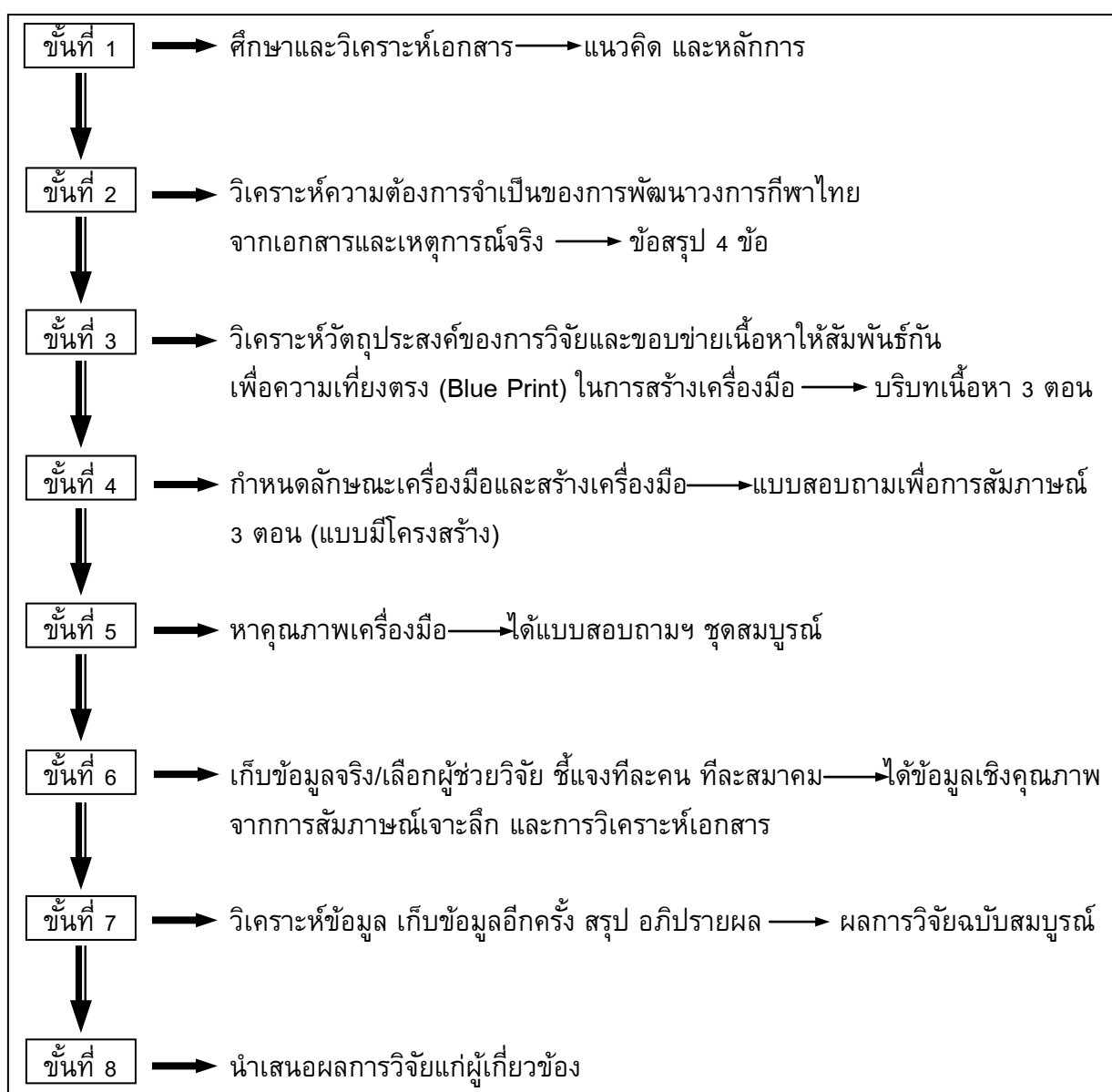
ขั้นตอนที่ 7

นำข้อมูลมาวิเคราะห์ เก็บข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเองอีกครั้งในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์หรือมีข้อสงสัย สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 8

นำเสนอผลการวิจัยแก่ผู้เกี่ยวข้อง

ดังนั้นจึงสรุปขั้นตอนการวิจัยไว้ในภาพที่ 10

ภาพที่ 10 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล วิเคราะห์เป็นสถานภาพและจำนวนปีของประสบการณ์ทำงานในสมาคมกีฬา
2. ตอนที่ 1 แผนพัฒนาวงการกีฬา วิเคราะห์หาความถี่และค่าเฉลี่ย แปลความแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
3. ตอนที่ 2 การได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 วิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลที่เป็นจำนวนเงินงบประมาณที่ได้จากสมาคมกีฬากับเอกสารของวงการกีฬาแห่งประเทศไทย และข้อมูลที่เป็นทรัพยากรอื่น นำเสนอเป็นตัวเลขและความเรียงเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์
4. ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 วิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าเฉลี่ย แปลความแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ สรุปข้อมูลของแต่ละสมาคมกีฬาแล้วนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่อง การศึกษาวิจัยแบบพัฒนางานการศึกษาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 3

ตอนที่ 1 แผนพัฒนางานการศึกษา

1. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติของทางการศึกษาแห่งชาติของทางการศึกษาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549 นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 4 - 6

2. ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 - 2549 นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 7 ตาราง 8 และภาพที่ 11

ตอนที่ 2 การได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 9 - 20

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เอกสารการได้รับการสนับสนุนงบประมาณของทางการศึกษาแห่งประเทศไทย นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 21 - 23

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 24 - 26 และภาพที่ 13

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ สรุปและนำเสนอเป็นความเรียง

ข้อมูลทั่วไป

ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 10 สมาคมกีฬา

สมาคมกีฬา	สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	ประสบการณ์ทำงานในสมาคม (ปี)
1. ว่ายน้ำ	ประธานฝ่ายกีฬาว่ายน้ำ	2
2. เนตบอล	เลขาธิการ	5
3. เพาะกาย	อุปนายก	25
4. มวยสากลสมัครเล่น	ผู้ตัดสิน	28
5. เทเบิลเทนนิส	ฝ่ายวิชาการและผู้ฝึกสอน	10
6. รักบี้ฟุตบอล	กัมสัมปาติก (ฝ่ายพัฒนาเทคนิค)	23
7. จักรยาน	ผู้ตัดสิน	8
8. มวยอาชีพ	เลขาธิการ	40
9. ตะกร้อ	เลขาธิการ	16
10. ฟุตบอล	ผู้ฝึกสอน	15

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลมีสถานภาพเป็นเลขาธิการสมาคม 3 คน เป็นกรรมการฝ่ายต่างๆ ของสมาคม 3 คน เป็นผู้ฝึกสอน 2 คน เป็นผู้ตัดสิน 2 คน และเป็นอุปนายก 1 คน ประสบการณ์ในการทำงานในสมาคมกีฬาน้อยที่สุด 2 ปี และมากที่สุด 40 ปี

โดยสรุป ส่วนใหญ่การเก็บรวบรวมข้อมูล มีผู้ให้ข้อมูลมากกว่า 1 คน ในแต่ละสมาคมกีฬา ผู้ให้ข้อมูลจึงเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลไปพร้อมกันด้วย ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงมีจำนวนมากกว่า 10 คน

ตอนที่ 1 แผนพัฒนาวงการกีฬา

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ 1

รายการ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
1. การกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ สอดคล้องกับสถานการณ์ภายในของประเทศไทย		
ด้านต่อไปนี้		
1.1 กระแสการปฏิรูปสุขภาพที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคให้แก่ประชาชน	4.30 (มาก)	4.90 (มาก)
1.2 ระบบการบริหารจัดการกีฬาของไทย มีลักษณะ รวมศูนย์อำนาจการบริหารและการตัดสินใจ	5.00 (มากที่สุด)	4.60 (มาก)
1.3 ระบบการบริหารจัดการการกีฬาของไทย มีลักษณะ เน้นภาครัฐเป็นหลัก	4.90 (มาก)	4.60 (มาก)
1.4 ข้อจำกัดทางกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ	4.60 (มาก)	4.50 (มาก)
1.5 ระบบที่ดี โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ	4.40 (มาก)	5.20 (มากที่สุด)
1.6 ความสามารถแข่งขันกับนานาชาติ	4.20 (มาก)	5.40 (มากที่สุด)
1.7 ความจำกัดของทรัพยากรภาครัฐในการบริหารจัดการกีฬา	4.40 (มาก)	4.70 (มาก)
1.8 การระดมทรัพยากรภาคส่วนต่างๆ ในการร่วมกัน พัฒนาการกีฬา	3.80 (ปานกลาง)	5.50 (มากที่สุด)
1.9 การสนับสนุนจากภาคธุรกิจเอกชน	3.70 (ปานกลาง)	5.40 (มากที่สุด)
1.10 การกำกับดูแลการแสวงหาผลประโยชน์จากการ สนับสนุนการกีฬา	3.80 (ปานกลาง)	4.50 (มาก)
1.11 ความตื่นตัวและความพร้อมของภาคธุรกิจเอกชน ในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ	3.00 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)
1.12 การใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสร้างรายได้	3.00 (ปานกลาง)	4.60 (มาก)
รวม	4.00 (มาก)	4.90 (มาก)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงและสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง เกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ภายในของประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, $\bar{X} = 4.90$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความคิดเห็นของสมาคมกีฬาเกี่ยวกับสภาพจริง ข้อ 1.2 อยู่ใน ระดับมากที่สุด ระดับมากคือข้อ 1.1 และข้อ 1.3 - 1.7 ส่วนข้อ 1.8 - 1.12 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังในระดับมากที่สุดคือข้อ 1.5 - 1.9 และข้อ 1.11 ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ใน ระดับมาก

โดยสรุปแม้ว่าสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังมีค่าเฉลี่ย 4.90 (มาก) แต่ก็ใกล้เคียงกับความคาดหวัง ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00 - 6.00$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ 2

รายการ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
2. การกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนา การกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศไทย ในด้านต่อไปนี้		
2.1 ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่ ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาตลอดชีวิต	3.50 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)
2.2 นักกีฬาได้รับการพัฒนาความสามารถของตนเอง เพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ	4.20 (มาก)	5.20 (มากที่สุด)
2.3 มีการสนับสนุนด้านกองทุนพัฒนาการกีฬา	3.50 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
2.4 การพัฒนากีฬาสากลที่ได้รับความนิยม เป็นกีฬาอาชีพ	3.70 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
2.5 การพัฒนากีฬาไทยที่ได้รับความนิยมเป็นกีฬาอาชีพ	3.50 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
2.6 การสร้าง พัฒนา ปรับปรุง ดูแลอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล	3.80 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)
2.7 องค์กรบริหารการกีฬาแห่งชาติมีเอกภาพในการบริหารจัดการกีฬาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบ	3.80 (ปานกลาง)	5.20 (มากที่สุด)
2.8 การเสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วม ในการพัฒนากีฬาอย่างกว้างขวาง	3.70 (ปานกลาง)	5.20 (มากที่สุด)
รวม	3.71 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของสมาคมกีฬาเกี่ยวกับสภาพจริงของวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศไทย ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.71$) ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 5.10$) และเป็นรายชื่อที่อยู่ในระดับมากที่สุดด้วย ($\bar{X} = 5.00 - 5.20$)

โดยสรุป สภาพที่เป็นจริงกับสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังมีระดับแตกต่างกัน คือ ปานกลาง (สภาพจริง) กับมากที่สุด (สิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ 3

รายการ	ค่าเฉลี่ยและสิ่งที่สมาคมคาดหวัง	
	สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
3. การกำหนดเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ดังต่อไปนี้		
3.1 ประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคในการได้รับโอกาสพัฒนาให้เป็นคนมีคุณภาพโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ	3.80 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
3.2 มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬามากขึ้น	4.30 (มาก)	5.30 (มากที่สุด)
3.3 มีการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง	4.10 (มาก)	5.40 (มากที่สุด)
3.4 มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา	4.00 (มาก)	5.30 (มากที่สุด)
3.5 มีการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	3.60 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
3.6 มีการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือในการพัฒนากีฬาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็งระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน	3.90 (ปานกลาง)	5.20 (มากที่สุด)
3.7 มีการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬาที่มีประสิทธิภาพ	4.20 (มาก)	5.10 (มากที่สุด)
3.8 มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบ	3.60 (ปานกลาง)	4.90 (มาก)
3.9 มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารการกีฬา	4.30 (มาก)	5.10 (มากที่สุด)
3.10 มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา	3.20 (ปานกลาง)	4.90 (มาก)
รวม	3.90 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของสมาคมกีฬาเกี่ยวกับสภาพจริงของวิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการกำหนดเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.90$) แม้จะมีอยู่ในระดับมากอยู่บ้างก็ตาม (ข้อ 3.2 - 3.4, ข้อ 3.7 และข้อ 3.9, $X = 4.00 - 4.30$) ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 5.10$) และเป็นรายข้อก็อยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกข้อ (ข้อ 3.1 - 3.7 และข้อ 3.9, $X = 5.00 - 5.40$)

โดยสรุป สภาพจริงกับสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังมีระดับแตกต่างกันคือปานกลาง (สภาพจริง) กับมากที่สุด (สิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง)

2. ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 - 2549

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ

รายการ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
วิสัยทัศน์		
1. ความเข้าใจในความหมายของวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ	3.70 (ปานกลาง)	5.40 (มากที่สุด)
2. ความเป็นไปได้ของวิสัยทัศน์	3.90 (ปานกลาง)	5.40 (มากที่สุด)
3. ความน่าสนใจและความสำคัญของวิสัยทัศน์	4.20 (มาก)	5.50 (มากที่สุด)
รวม	3.93 (ปานกลาง)	5.43 (มากที่สุด)
พันธกิจ		
1. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬา ด้วยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	4.20 (มาก)	5.00 (มากที่สุด)
2. มีการบูรณาการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ	3.80 (ปานกลาง)	4.90 (มาก)
3. มีการร่วมมือกับภาคีที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน	3.90 (ปานกลาง)	4.80 (มาก)
4. มีการดำเนินงานด้านกีฬาที่บรรลุผลตามนโยบายรัฐบาล	3.90 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
5. เสริมสร้างการกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลก	3.70 (ปานกลาง)	4.90 (มาก)
6. มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545 - 2549)	4.00 (มาก)	5.00 (มากที่สุด)
7. มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ	4.00 (มาก)	5.00 (มากที่สุด)
รวม	3.93 (ปานกลาง)	4.94 (มาก)

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
เป้าหมาย		
1. ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	5.90 (มากที่สุด)	5.10 (มากที่สุด)
2. ประเทศไทยมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ	4.40 (มาก)	5.00 (มากที่สุด)
3. ประเทศไทยมีการส่งเสริมนันทนาการเพื่อสุขภาพ	4.30 (มาก)	5.00 (มากที่สุด)
4. ประเทศไทยมีการส่งเสริมกีฬาในระดับท้องถิ่นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	3.60 (ปานกลาง)	4.90 (มาก)
5. ประเทศไทยมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อการแข่งขันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	4.10 (มาก)	4.90 (มาก)
รวม	4.46 (มาก)	4.98 (มาก)

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงของวิสัยทัศน์ ของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง ทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.43$, $\bar{X} = 5.40 - 5.50$)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงเกี่ยวกับพันธกิจ ของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง ทั้งโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.20$, $\bar{X} = 5.00 - 5.50$)

— ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงเกี่ยวกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.98$) แต่มีอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ (ข้อ 1 – 3, $\bar{X} = 5.00 - 5.10$)

— โดยสรุป ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงทั้งด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด อย่างไรก็ตามแม้ค่าเฉลี่ยด้านพันธกิจและเป้าหมายจะอยู่ในระดับมากแต่ก็ใกล้เคียงกับระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, $\bar{X} = 4.98$) ดังนั้น สภาพจริงกับสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังจึงมีระดับแตกต่างกัน คือปานกลาง (สภาพจริง) กับมากและมากที่สุด (สิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง)

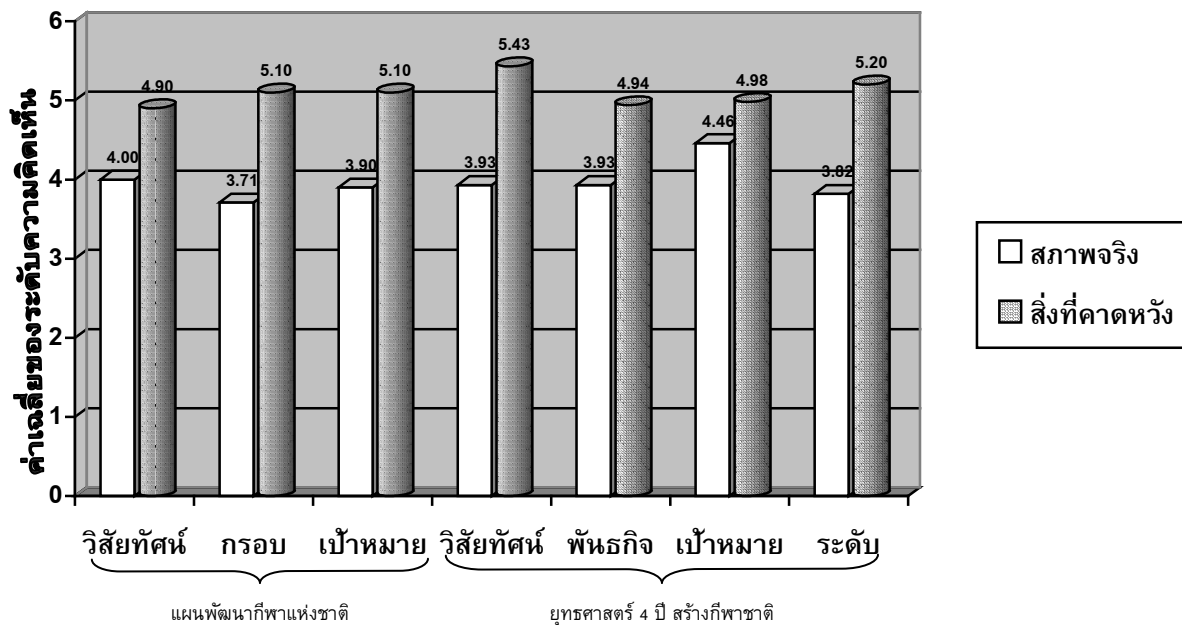
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ

รายการ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
1. การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬามวลชน เป็นยุทธศาสตร์ ระดับ 1	4.20 (มาก)	5.30 (มากที่สุด)
2. การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ เป็นยุทธศาสตร์ ระดับ 2	3.90 (ปานกลาง)	5.50 (มากที่สุด)
3. ศักยภาพในการแข่งขันในเวทีระดับโลก เป็นยุทธศาสตร์ ระดับ 3	3.70 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)
4. ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ ระดับ 1 - 3	3.70 (ปานกลาง)	5.10 (มากที่สุด)
5. ความเชื่อมโยง หรือส่งต่อให้สมาคมกีฬาแห่งชาติ และสมาคมกีฬาอาชีพ	3.60 (ปานกลาง)	5.00 (มากที่สุด)
รวม	3.82 (ปานกลาง)	5.20 (มากที่สุด)

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของสมาคมกีฬาเกี่ยวกับสภาพจริง ของระดับของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.82$) ส่วนสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.20$)

โดยสรุป สภาพจริงกับสิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวังมีระดับแตกต่างกัน คือปานกลาง (สภาพจริง) กับมากที่สุด (สิ่งที่สมาคมกีฬาคาดหวัง)

ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ทั้งที่เป็นสภาพจริงและสิ่งที่คาดหวัง สามารถแสดงเป็นแผนภูมิแท่งได้ ดังปรากฏในภาพที่ 11

ภาพที่ 11 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกักเลี้ยงปลาที่มีต่อแผนพัฒนาการกักเลี้ยงปลาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกักเลี้ยงปลาชาติ

ตอนที่ 2 การได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 - 2549

(ข้อมูลที่มี * เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการกักเลี้ยงปลาแห่งประเทศไทยโดยตรง)

ตาราง 9 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมว่ายน้ำฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	38,889,930* (2547 - 2549)	-	-	-
คณะกรรมการโอลิมปิกฯ				
ธนาคารออมสิน	24,000,000 (2547 - 2549)	24,000,000/3 ปี	-	-
รวม	62,889,930		-	-
ภาคเอกชน				
บริษัทสุรา และ	15,000,000	60,000,000/ 3 ปี	-	-
บริษัท เพรสซิเด็นท์ฟุตส์	(2547 - 2549)			
อื่นๆ	2,804,741.94* (2548)		-	-
รวม	17,804,741.94		-	-
รวมทั้งสิ้น	80,694,671.94	84,000,000/3 ปี	-	-

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า สมาคมว่ายน้ำฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริงระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 80,694,671.94 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับจากธนาคารออมสินและภาคเอกชน จำนวน 84,000,000 บาทต่อ 3 ปี

โดยสรุป สมาคมว่ายน้ำฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงจากการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกฯ และธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2549 มากที่สุดและมากกว่าองค์กรภาคเอกชน

ตาราง 10 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาเนตบอลฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
<u>ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ</u>				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	1,775,097* (2547 - 2549)	1,000,000/ปีขึ้นไป	-	-
คณะกรรมการโอลิมปิกฯ				
รวม	1,775,097	1,000,000/ปีขึ้นไป		
<u>ภาคเอกชน</u>				
บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่	300,000 (2547 - 2549)	200,000/ปีขึ้นไป	-	-
อื่นๆ	287,822.18* (2548)			
รวม	587,822.18	200,000/ปีขึ้นไป	-	-
รวมทั้งสิ้น	2,362,919.18	1,200,000/ปีขึ้นไป	-	-

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า สมาคมกีฬาเนตบอลฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริง ระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 2,362,919.18 บาท และคาดว่าจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน 1,200,000 บาทต่อปีขึ้นไป

โดยสรุป สมาคมเนตบอลฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกฯ ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐมากที่สุดและมากกว่าองค์กรภาคเอกชน

ตาราง 11 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาเพาะกายฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	9,800,734*	2,000,000/ปี	100,000/ปี	1,000,000/ปี
คณะกรรมการโอลิมปิก				
	(2547 - 2549)			
รวม	9,800,734	2,000,000/ปี	100,000/ปี	1,000,000/ปี
ภาคเอกชน				
เดอะมอลล์	-	-	100,000/ปี	500,000/ปี
อื่นๆ	97,800*		-	-
	(2548)			
รวม	97,800	-	100,000/ปี	500,000/ปี
รวมทั้งสิ้น	9,898,534	2,000,000/ปี	200,000/ปี	1,500,000/ปี

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า สมาคมกีฬาเพาะกายฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริง ระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 9,898,534 บาท และคาดว่าจะได้รับการสนับสนุน 2,000,000 บาทต่อปี ส่วนทรัพยากรอื่นตามสภาพจริงได้รับ 200,000 บาท/ปี และคาดว่าจะได้รับ 1,500,000 บาท/ปี

โดยสรุป สมาคมกีฬาเพาะกายฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นตามสภาพจริงจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกฯ ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐมากที่สุดและมากกว่าองค์กรภาคเอกชน

ตาราง 12 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ				
สำนักนายกรัฐมนตรี	ไม่ทราบจำนวน - (ให้วันงานเลี้ยง)		ชื่อเสียง	ชื่อเสียง
ธ.กรุงไทย	3,000,000 (2547 - 2549)	20,000,000/5 ปี หรือปีละ 4,000,000	-	เหรียญเกียรติยศ เหรียญรางวัล เกียรติยศ
การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกฯ	29,967,449* (2547 - 2549)	-	-	-
รวม	32,967,449	4,000,000/ปี		
ภาคเอกชน				
บ.บุญรอด (เบียร์สิงห์)	15,000,000 (2547 - 2549)	20,000,000/ปี/ 1 เหรียญทอง	-	เหรียญทอง เกียรติยศ
บ.โอสภสกา	7,500,000 (2547 - 2549)	1,000,000/ปี	-	เหรียญทอง เกียรติยศ
บ.โตโยต้า	3,000,000 (2547 - 2549)	5,000,000/ปี	รถยนต์	เหรียญทอง เกียรติยศ
บ.บราเธอร์	6,000,000 (2547 - 2549)	6,000,000/ปี	-	เหรียญทอง เกียรติยศ
บ.ฟุตบอลไทย	6,000,000 (2547 - 2549)	6,000,000/ปี	ชุดกีฬา	เหรียญทอง เกียรติยศ
บ.เซเรบอส	3,000,000 (2547 - 2549)	5,000,000/ปี	แบรนด์	เหรียญทอง เกียรติยศ
รวม	40,500,000	43,000,000/ปี		
รวมทั้งสิ้น	73,467,449	47,000,000/ปี		

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริงระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 73,467,449 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน 47,000,000 บาทต่อปี

ส่วนทรัพยากรอื่น ตามสภาพจริงได้รับเป็นชื่อเสียง รถยนต์ ชุดกีฬา และผลิตภัณฑ์แบรนด์ของบริษัทเซเรบอส และคาดหวังว่าจะได้รับชื่อเสียง เหรียญเกียรติยศ เหรียญรางวัล เหรียญทองจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มเติม

โดยสรุป สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงจากองค์กรภาคเอกชนมากกว่าองค์กรภาครัฐ และคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภาคเอกชนมากกว่าองค์กรภาครัฐ และยังได้รับเงินอีกส่วนหนึ่ง (ไม่ทราบจำนวน) จากสำนักนายกรัฐมนตรีในวันงานเลี้ยงนักกีฬา เฉพาะนักกีฬาที่ได้รับเหรียญจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

ตาราง 13 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
<u>ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ</u>				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	5,459,038.79*	-	-	-
คณะกรรมการโอลิมปิกฯ				
<u>ภาคเอกชน</u>				
บริษัท ไทยเบเวอเรจ (เครื่องดื่มช้ำง)	2,000,000 (2549)	-	1,000,000 (อุปกรณ์และ กิจกรรม)	-
ผู้สนับสนุนรายย่อย 12 ราย (จัดมวย กอล์ฟ การกุศล)	600,000 (2549)	1,200,000/ปี	-	-
ตัวบุคคล (อุปนายกฝ่ายวิชาการ)	100,000 (2549)	100,000/ปี	-	-
รวม	2,700,000	1,300,000/ปี	1,000,000	
<u>ต่างประเทศ</u>				
สหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ	80,000 (2549)	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	8,239,038.79	1,300,000/ปี	1,000,000	

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริงระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 8,239,038.79 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชน 1,300,000 บาทต่อปี ส่วนทรัพยากรอื่น ตามสภาพจริงได้รับเป็นมูลค่า 1,000,000 บาท

โดยสรุป สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงจากองค์กรภาครัฐมากกว่าองค์กรภาคเอกชนและองค์กรต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชนเป็นเพียงปีเดียว (2549) เท่านั้น

ตาราง 14 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
<u>ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ</u>				
สำนักนายกรัฐมนตรี (กีฬาเอเชียเกมส์)	2,600,000	3,120,000/ปี	รถตู้ 2 คัน คอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง โทรทัศน์ 5 เครื่อง สนามกีฬา	อยากได้เพิ่มและ สนามเอกเทศ Office ถาวร
การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกฯ	13,268,323* (2547 - 2549)	3,000,000/ปี	-	วิทยากรต่างประเทศ ผู้ฝึกสอน/ผู้ตัดสิน
รวม	15,868,323	6,120,000/ปี		
<u>ภาคเอกชน</u>				
บลท. ภัทร จำกัด	300,000 (2549)	600,000/ปี	-	-
บลท. จัดการกองทุน กรุงเทพ จำกัด	200,000 (2549)	400,000/ปี	-	-
บ. โอสภสภษา	50,000 (2549)	150,000/ปี	เครื่องตีม	เครื่องตีม
ธ.กรุงเทพ	900,000 (2549)	1,500,000/ปี	-	-
KTC	400,000 (2549)	1,000,000/ปี	-	-
บลท. กรุงศรีอยุธยา ลูกค้า ธ.กรุงเทพ	200,000 400,000 (2549)	-	-	-
TOT	-	3,000,000/ปี	-	-
ตลาดหลักทรัพย์	300,000 (2549)	5,000,000/ปี	-	-
เบียร์ช้าง	3,000,000 (2549)	5,000,000/ปี	-	-

ตาราง 14 (ต่อ)

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพย์สินอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
<u>ภาคเอกชน (ต่อ)</u>				
UBC	-	-	15,656,000	-
			(ถ่ายทอด/เผยแพร่)	
ธ.ทหารไทย	1,500,000	3,000,000/ปี	-	-
	(2549)			
บ.ภัทรลิสซิ่ง	200,000	500,000/ปี	-	-
	(2549)			
บ.สยามฟิวเจอร์	200,000	500,000/ปี	-	-
	(2549)			
บ.เมืองไทยประกันภัย	200,000	500,000/ปี	-	-
	(2549)			
บ.บุญรอดฯ	600,000	1,500,000/ปี	น้ำดื่ม	น้ำดื่ม
	(2549)			
เบียร์สิงห์	3,000,000	5,000,000/ปี	น้ำดื่ม	น้ำดื่ม
	(2549)			
รวม	11,450,000	27,650,000/ปี	15,656,000	
<u>ต่างประเทศ</u>				
Asian R.F. Union	6,000,000	7,200,000/ปี	-	-
	(2549)			
รวมทั้งสิ้น	33,318,323	40,970,000/ปี	15,656,000	

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริงระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2549 รวม 33,318,323 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชน 40,970,000 บาทต่อปี ส่วนทรัพย์สินอื่น ตามสภาพจริงได้รับเป็นรถตู้ 2 คัน คอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง โทรทัศน์ 5 เครื่อง สนามฝึกซ้อม เครื่องดื่ม ค่าถ่ายทอดสดเพื่อเผยแพร่ และน้ำดื่ม สิ่งที่ยังคาดหวัง คือ จำนวนเพิ่มขึ้น รวมทั้งสนามที่เป็นสัดส่วน ที่ทำงานถาวร วิทยาการต่างประเทศผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน

โดยสรุป สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงเฉพาะปี พ.ศ. 2549 จากองค์กรภาคเอกชนและองค์กรต่างประเทศมากกว่าองค์กรภาครัฐ (พ.ศ. 2547 - 2549)

ตาราง 15 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมจักรยานฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ				
สสส	4,000,000 (2549)	10,000,000/ปี	อุปกรณ์	จักรยาน 20 คัน
การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกฯ	33,355,349* (2547 - 2549)	10,000,000/ปี	จักรยาน 5 คัน	-
สนง. สลากกินแบ่งฯ	300,000 (2549)	500,000/ปี	-	-
การทำเรือฯ	200,000 (2549)	500,000/ปี	-	-
การทำอากาศยานฯ	100,000 (2549)	500,000/ปี	-	-
รวม	37,955,349	21,500,000/ปี		
ภาคเอกชน				
บ. โปรไบค์ จำกัด	50,000 (2549)	100,000/ปี	อุปกรณ์	} อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ (บริการ) เสื้อ ชุดแข่งขัน
บ. ยูดับบลิวอี จำกัด	50,000 (2549)	100,000/ปี	อุปกรณ์	
บ. เอเชีย บิสซิเนส แอนด์ เซลส์ จำกัด	20,000 (2549)	100,000/ปี	อุปกรณ์	
บ. สยามไบค์ แอนด์ พาร์ท จำกัด	50,000 (2549)	100,000/ปี	อุปกรณ์	
บ. ฟุตบอลไทย	200,000 (2549)	500,000/ปี	เสื้อ ชุดแข่งขัน	
หจก. ไชคปัญญา	20,000 (2549)	100,000/ปี		
อื่นๆ	13,944,470* (2548)	-		
รวม	14,334,470	1,000,000/ปี		
รวมทั้งสิ้น	52,289,819	22,500,000/ปี		

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า สมาคมจักรยานฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตาม**สภาพจริง** ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 รวม 52,289,819 บาท และ**คาดหวังว่าจะได้รับ** 22,500,000 บาทต่อปี ส่วนทรัพยากรอื่นตาม**สภาพจริง**ได้รับเป็นจักรยาน 5 คัน และอุปกรณ์จักรยาน ตลอดจนเสื้อและชุดแข่งขัน และ**คาดหวังจะได้รับจักรยาน 50 คัน รวมทั้งอุปกรณ์ และเจ้าหน้าที่บริการ**

โดยสรุป สมาคมจักรยานฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตาม**สภาพจริง**จากองค์กรภาครัฐมากกว่าองค์กรภาคเอกชน แต่ว่าเป็นข้อมูลปี 2549 เป็นส่วนใหญ่ ส่วนข้อมูลในภาคเอกชนเป็นข้อมูลของปี พ.ศ. 2548 และ 2549 เท่านั้น

ตาราง 16 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬามวยอาชีพฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	1,680,010*	-	-	-
คณะกรรมการโอลิมปิกฯ				
(2547 - 2549)				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	2,500,000	-	-	-
(มวยวันเฉลิมพระชนม-	(2548)			
พรรษา)				
รวม	4,180,010			
ภาคเอกชน				
ดร.จรินทร์ สวนแก้ว	2,500,000	-	-	-
	(2549)			
รวมทั้งสิ้น	6,680,010			

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า สมาคมกีฬามวยอาชีพฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตาม**สภาพจริง** ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 รวม 6,680,010 บาท และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภาครัฐมากกว่าภาคเอกชน และมี**ได้คาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนทั้งงบประมาณและทรัพยากรอื่น**จากหน่วยงานใดๆ

ตาราง 17 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมตะกร้อฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
<u>ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ</u>				
การกีฬาแห่งประเทศไทย } คณะกรรมการโอลิมปิกฯ } บริษัท TOT	16,191,016* (2547 - 2549) 15,000,000 (2547 - 2549)	8,000,000/ปี 15,000,000/3 ปี (ปีละ 5,000,000)	1,000,000 - -	4,000,000 3,000,000 -
รวม	31,191,016	23,000,000/ปี	1,000,000	7,000,000
<u>ภาคเอกชน</u>				
บ. มารธาอเนก	1,000,000 (2549)	3,000,000/ปี	1,000,000	3,000,000
บ. โอสถสภากา	500,000 (2549)	1,000,000/ปี	-	-
อื่นๆ	7,055,634.70* (2548)	-	-	-
รวม	8,555,634.70	4,000,000/ปี	1,000,000	3,000,000
รวมทั้งสิ้น	39,746,650.70	27,000,000/ปี	2,000,000	10,000,000

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า สมาคมตะกร้อฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริงระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 รวม 39,746,650.70 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับ 27,000,000 บาทต่อปี ส่วนทรัพยากรอื่นตามสภาพจริง ได้รับ 2,000,000 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับ 10,000,000 บาท

โดยสรุป สมาคมตะกร้อฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงจากองค์กรภาครัฐมากกว่าองค์กรภาคเอกชน

ตาราง 18 งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมฟุตบอลฯ ได้รับการสนับสนุน

ภาค/หน่วยงาน/บริษัท	จำนวนเงิน (บาท)		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ				
การกีฬาแห่งประเทศไทย	66,929,884* (2547 - 2549)	100,000,000/ปี	สนาม	ที่ เ ปี น มาตรฐานสากล
คณะกรรมการโอลิมปิกฯ				
รัฐวิสาหกิจ (ปตท. การบินไทย การไฟฟ้า โรงงานยาสูบ)	-	100,000,000/ปี	ไม่ได้มาตรฐาน ยังไม่มี การ สนับสนุน	ต้องการทุกอย่าง โดยเฉพาะสนาม อุปกรณ์ฝึกซ้อม และแข่งขันระดับ มาตรฐานสากล
รวม	66,929,884	200,000,000/ปี		
ภาคเอกชน				
บ. แกรนด์สปอร์ต	10,000,000 (2547 - 2549)	10,000,000/ปี	-	-
บ. ฟุตบอลไทย	10,000,000 (2547 - 2549)		-	-
บ. ไทยเบเวอเรจ (เบียร์ช้าง)	30,000,000 (2547 - 2549)		-	-
รวม	50,000,000	100,000,000/ปี		
ต่างประเทศ				
FIFA (1 ล้านเหรียญสหรัฐ/ปี)	117,000,000 (2547 - 2549)	-	-	-
รวม	117,000,000	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	233,929,884	300,000,000/ปี		

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า สมาคมฟุตบอลฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามสภาพจริงระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 รวม 233,929,884 บาท และคาดหวังว่าจะได้รับ 300,000,000 บาทต่อปี ส่วนทรัพยากรอื่นตามสภาพจริง สนาม วัสดุอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน และคาดหวังว่าจะได้รับในลักษณะที่เป็นมาตรฐานสากล

โดยสรุป สมาคมฟุตบอลฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามสภาพจริงจากองค์กรภาคเอกชนและต่างประเทศมากกว่าองค์กรภาครัฐ

จากการวิเคราะห์เอกสารของกรีกกีฬาแห่งประเทศไทย เอกสารของสมาคมกีฬา และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์กรรมการบริหารสมาคมกีฬา 10 สมาคม สามารถแยกแยะแหล่งข้อมูลที่ได้มาออกเป็น 3 ระดับ ความน่าเชื่อถือ ดังนี้

แหล่งข้อมูล	ระดับความน่าเชื่อถือ
บัญชีรายรับรายจ่ายและบุคคลที่น่าเชื่อถือ	1. น่าเชื่อถือได้มากที่สุด
บุคคลที่น่าเชื่อถือ	2. น่าเชื่อถือได้มาก
บุคคลที่ไม่มั่นใจ	3. น่าเชื่อถือได้ปานกลาง

ดังนั้น จึงขอเสนอระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่สมาคมกีฬาได้รับตามความเป็นจริง ดังตาราง 19

ตาราง 19 ระดับความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุน

สมาคมกีฬา	บัญชี รายรับ - รายจ่าย	บุคคล ที่น่าเชื่อถือ	บุคคล ที่ไม่มั่นใจ	ระดับความน่าเชื่อถือ
ว่ายน้ำ			✓	3
เนตบอล		✓		2
เพาะกาย		✓		2
มวยสากลสมัครเล่น	✓	✓		1
เทเบิลเทนนิส	✓	✓		1
รักบี้ฟุตบอล	✓	✓		1
จักรยาน	✓	✓		2
มวยอาชีพ		✓		2
ตะกร้อ		✓		2
ฟุตบอล			✓	3

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน สมาคมกีฬาที่น่าเชื่อถือมากที่สุด คือ สมาคมเทเบิลเทนนิส สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ส่วนที่น่าเชื่อถือได้ปานกลาง คือข้อมูลของสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ นอกจากนั้นเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้มาก

เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนตามความเป็นจริง โดยแยกออกเป็นโครงสร้างของแหล่งงบประมาณ 3 ส่วน แล้วสรุปได้ดังตาราง 20

ตาราง 20 โครงสร้างของแหล่งที่มาของงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุน

สมาคมกีฬา	การกีฬาแห่งประเทศไทย (2547 - 2549)		เอกสารและกรรมการบริหารสมาคมกีฬา			
	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	เกี่ยวกับสุรา	ตัวบุคคล/ ไม่เกี่ยวกับสุรา (ไม่ใช่ บ.สุรา)	ต่างประเทศ	ทรัพยากรอื่น (มูลค่า)
1. เทเบิลเทนนิส	5,459,038.79	-	3,000,000.00 (2549)	700,000.00 (2549)	80,000.00	-
2. รักบี้ฟุตบอล	13,268,323.00	4,850,000.00	6,600,000.00 (2549)	18,256,000.00 (2549)	6,000,000.00 (2549)	รถตู้ 2 คัน คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ 5 เครื่อง
3. มวยสากล สมัครเล่น	29,967,449.00	-	15,000,000.00 (2547-2549)	28,500,000.00 (2547-2549)	-	-
4. จักรยาน	33,355,349.00	13,944,470.00	-	4,990,000.00 (2549)	-	จักรยาน 5 คัน อุปกรณ์และ ชุดแข่ง
5. เนตบอล	1,775,097.00	287,822.18	300,000.00 (2547-2549)	-	-	-
6. เพาะกาย	9,800,734.00	97,800.00	-	300,000.00 (2547-2549)	-	-
7. มวยอาชีพ	1,680,010.00	-	-	5,000,000.00 (2548 - 2549)	-	-
8. ตะกร้อ	16,191,016.00	7,055,634.70	-	18,500,000.00 (2547-2549)	-	-
9. ว่ายน้ำ	38,889,930.00	2,804,741.94	-	24,000,000.00 (2547 - 2549)	-	15,000,000.00
10. ฟุตบอล	66,929,884.00	-	30,000,000.00 (2547-2549)	20,000,000.00 (2547-2549)	117,000,000.00 (2547 - 2549)	-
รวม	217,316,830.79	29,040,468.82	54,900,000.00	120,246,000.00	123,080,000.00	

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างแหล่งที่มาของงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนในระหว่าง พ.ศ. 2547-2549

จากการวิเคราะห์เอกสารหลักฐานของการกีฬาแห่งประเทศไทยพบว่า 10 สมาคมกีฬาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐ (ซึ่งรวมทั้งรัฐวิสาหกิจ) เป็นจำนวนเงิน 217,316,830.79 บาท และได้รับจากภาคเอกชนซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวกับสุราหรือไม่อีก 29,040,468.82 บาท ที่ไม่สามารถระบุได้ เพราะการกีฬาแห่งประเทศไทยได้รับรายงานที่เป็นเอกสารรายรับรวมมาจากสมาคมกีฬา ซึ่งไม่ได้แบ่งแยกแหล่งที่มาของงบประมาณและทรัพยากรอื่นเป็นรายย่อย

จากการวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กรรมการบริหารสมาคมกีฬาพบว่า สมาคมกีฬาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสุรา เป็นจำนวนเงิน 54,900,000.00 บาท จากภาครัฐ ตัวบุคคล และภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวข้องกับสุรา เป็นจำนวนเงิน 123,080,000.00 บาท รวมทั้งทรัพยากรอื่นที่มีมูลค่าเป็นตัวเงินมากกว่า 15,000,000.00 บาท ดังนั้นในส่วนของข้อมูลที่ได้จากกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจึงบ่งชี้ว่าสมาคมกีฬาได้รับเงินงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากองค์กรและตัวบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับสุรา รวมเป็นจำนวนเงินมากกว่า 243,326,000.00 บาท ซึ่งมากกว่าที่ได้รับจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสุรา เป็นจำนวนเงินประมาณ 188,426,000.00 บาท

ตาราง 21 สรุปงบประมาณที่ 10 สมาคมกีฬาคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุน

สมาคมกีฬา	กกท/โอลิมปิก (2547 - 2549)	รัฐวิสาหกิจ	ต่างประเทศ	สำนักนายกฯ	เอกชน	
					ไม่ใช่สุรา	สุรา
ว่ายน้ำ	-	24,000,000 (3 ปี)	-	-	60,000,000* (3 ปี)	
เนตบอล	1,000,000 (ต่อปีขึ้นไป)	-	-	-	-	200,000 (ต่อปีขึ้นไป)
เพาะกาย	2,000,000 (ต่อปี)	-	-	-	-	-
มวยสากล สมัครเล่น	-	20,000,000 (ต่อ 5 ปี)	-	-	23,000,000 (ต่อปี)	20,000,000 (ต่อปี)
เทเบิลเทนนิส	-	-	-	-	1,300,000 (ต่อปี)	-
รักบี้ฟุตบอล	3,000,000 (ต่อปี)	-	7,200,000 (ต่อปี)	3,120,000 (ต่อปี)	16,150,000 (ต่อปี) 1,500,000 (ต่อปี)	10,000,000 (ต่อปี)
จักรยาน	10,000,000 (ต่อปี)	11,500,000 (ต่อปี)	-	-	1,000,000 (ต่อปี)	-
มวยอาชีพ	-	-	-	-	-	-
ตะกร้อ	8,000,000 (ต่อปี)	15,000,000 (ต่อ 3 ปี)	-	-	4,000,000 (ต่อปี)	-
ฟุตบอล	100,000,000 (ต่อปี)	100,000,000 (ต่อปี)	-	-	100,000,000 (ต่อปี)	
รวม	124,000,000 (ต่อปี)	170,500,000 (ต่อ 1 - 5 ปี)	7,200,000 (ต่อปี)	3,120,000 (ต่อปี)	45,450,000 (ต่อปี)	30,200,000 (ต่อปี)
					161,500,000 (ต่อปี)	
รวม 304,820,000 บาท ต่อ 1 - 5 ปี					237,150,000 ต่อ 1 - 3 ปี	
รวมทั้งสิ้น 541,970,000 บาท ต่อ 1 - 5 ปี						

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า โดยสรุป 10 สมาคมกีฬาคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการโอลิมปิกฯ รวม 124,000,000 บาทต่อปี คาดหวังว่าจะได้จากองค์กรที่เป็นรัฐวิสาหกิจอื่น รวม 170,500,000 บาท ต่อ 1 - 5 ปี คาดหวังว่าจะได้รับจากองค์กรกีฬาต่างประเทศ รวม 7,200,000 บาทต่อปี คาดหวังว่าจะได้รับจากสำนัก

นายกรัฐมนตรี รวม 3,120,000 บาทต่อปี คาดหวังว่าจะได้รับจากองค์กรภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุรา รวม 45,450,000 บาทต่อปี คาดหวังว่าจะได้รับจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับสุรา รวม 30,200,000 บาทต่อปี และคาดหวังจะได้รับจากองค์กรภาคเอกชน (ไม่เกี่ยวกับสุราและหรือเกี่ยวกับสุรา) รวม 161,500,000 บาทต่อปี สรุปงบประมาณที่คาดว่าจะได้รับการสนับสนุน รวมทั้งสิ้น 541,970,000 บาท ต่อ 1 - 5 ปี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เอกสารการได้รับการสนับสนุนงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์เอกสารที่ระบุถึงการได้รับการสนับสนุนงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพบว่า งบประมาณโดยสรุปจำแนกตามยุทธศาสตร์และปีงบประมาณของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) มีดังตาราง 22

ตาราง 22 สรุปงบประมาณจำแนกตามยุทธศาสตร์และปีงบประมาณ

ยุทธศาสตร์	งบประมาณ (ล้านบาท)				
	2548	2549	2550	2551	รวม
การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน	3,265.00	3,615.00	3,965.00	4,315.00	15,160.00
การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน	3,293.19	3,293.19	3,293.19	3,293.19	13,127.76
การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	1,014.91	2,975.75	2,842.75	1,955.69	8,789.10
การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	701.00	701.00	701.00	701.00	2,804.00
รวม	8,274.10	10,584.94	10,801.94	10,264.88	39,880.86
รวมทั้งสิ้น	39,925.86 ล้านบาท				

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่วางแผนงบประมาณไว้จำนวนมากที่สุด คือ การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน (15,160.00 ล้านบาท) รองลงมาคือการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน (13,127.76 ล้านบาท) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (8,789.10 ล้านบาท) และการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ (2,804.00 ล้านบาท)

ปีที่วางแผนงบประมาณไว้สูงที่สุดคือปี 2550 (10,801.94 ล้านบาท) รวมทุกยุทธศาสตร์ทุกปี เป็นเงินทั้งสิ้น 39,880.86 ล้านบาท

โดยสรุป จะเห็นว่ามี การวางแผนงบประมาณสำหรับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานกับการพัฒนา กีฬาเพื่อมวลชน สูงกว่าการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ส่วนผู้รับผิดชอบแต่ละยุทธศาสตร์สังเคราะห์ได้ดังตาราง 23

ตาราง 23 ผู้รับผิดชอบยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551)

ยุทธศาสตร์	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน	กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร
การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทุกกระทรวง
การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	กองทุนพัฒนากีฬาชาติของ กกท. คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน กระทรวงการต่างประเทศ
การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	กองทุนพัฒนากีฬาชาติของ กกท. ภาคเอกชน สมาคมกีฬา รัฐวิสาหกิจ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข สถาบันพัฒนากีฬาและนันทนาการ กระทรวงการคลัง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน และการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน คือหน่วยงานและกระทรวงที่เป็นภาครัฐ ส่วนการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ หน่วยงานที่รับผิดชอบมีทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ สมาคมกีฬา และภาคเอกชนรวมกัน

จากมติรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 ให้ปรับปรุงยุทธศาสตร์จาก 4 ยุทธศาสตร์ 15 แผนงาน 44 โครงการ เป็น 4 ยุทธศาสตร์ 7 แผนงาน 23 โครงการ และให้คณะกรรมการเพื่อกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ดำเนินการปรับปรุงและจัดทำข้อมูลงบประมาณใหม่ ดังตาราง 24

ตาราง 24 งบประมาณของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ปรับเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2549

ยุทธศาสตร์	งบประมาณรวม (ล้านบาท)		งบประมาณ (ล้านบาท)					
	เดิม	ปรับ	2549		2550		2551	
			เดิม	ปรับ	เดิม	ปรับ	เดิม	ปรับ
การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน	1,800.01	1,550.01	59.00	9.00	700.91	600.91	1,040.10	940.10
การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน	3,807.00	3,181.00	322.00	250.00	1,724.50	1,054.00	1,760.50	1,877.00
การพัฒนากีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ	7,733.16	7,531.26	457.76	245.76	3,445.20	2,167.06	3,830.20	5,118.70
การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	833.84	805.31	114.70	86.17	359.57	359.57	359.57	359.57
รวม	14,174.01	13,067.58	953.46	590.93	6,230.18	4,181.54	6,990.37	8,295.37

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า มีการปรับลดลงประมาณจากเดิมที่ทำไว้เมื่อปี พ.ศ. 2547 ลง และกำหนดไว้เฉพาะปี พ.ศ. 2549 - 2551 งบประมาณสูงสุดคือการพัฒนากีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ (7,531.26 ล้านบาท) รองลงมาคือการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน (3,181.00 ล้านบาท) การพัฒนากีฬา ขั้นพื้นฐาน (1,550.01 ล้านบาท) และการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ (805.31 ล้านบาท) รวมแล้ว คงเหลือ 13,067.58 ล้านบาท จากเดิม 14,174.01 ล้านบาท จำนวนที่ลดลงคือ 1,106.43 ล้านบาท

หน่วยงานปฏิบัติที่รับผิดชอบการนำยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติไปใช้ ได้ปรับให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกระทรวงศึกษาธิการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในกระทรวงมหาดไทย สำนักพัฒนากีฬาและนันทนาการ กองทุนพัฒนากีฬา แห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทยในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐวิสาหกิจต่างๆ เป็นต้น

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร :
คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา

ด้านบุคลากร	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	ความจำเป็นต้องแก้ไข
1. คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา		
1.1 จำนวนคณะกรรมการมีความเหมาะสม	4.50 (มาก)	3.80 (ปานกลาง)
1.2 ตำแหน่งการบริหารเหมาะสมกับตัวบุคคล	4.20 (มาก)	4.10 (มาก)
1.3 การได้มาซึ่งตำแหน่งมีความถูกต้องเหมาะสม	4.20 (มาก)	3.80 (ปานกลาง)
1.4 ความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ	3.90 (ปานกลาง)	4.30 (มาก)
1.5 ความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ	3.40 (ปานกลาง)	4.20 (มาก)
1.6 การมีวิสัยทัศน์	4.20 (มาก)	4.50 (มาก)
1.7 ความสามารถในการวางแผน	4.30 (มาก)	4.30 (มาก)
1.8 การประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร	3.80 (ปานกลาง)	4.20 (มาก)
รวม	4.06 (มาก)	4.15 (มาก)
2. ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา		
2.1 จำนวนเหมาะสม	4.00 (มาก)	4.00 (มาก)
2.2 ความรู้ ความสามารถ	4.20 (มาก)	4.22 (มาก)
2.3 จรรยาบรรณและคุณธรรมจริยธรรม	4.40 (มาก)	4.44 (มาก)
2.4 การมีวิสัยทัศน์	4.50 (มาก)	4.11 (มาก)
2.5 ความสามารถในการวางแผน	4.40 (มาก)	4.33 (มาก)
2.6 ความสามารถในการสื่อสาร	3.80 (ปานกลาง)	4.22 (มาก)
รวม	4.21 (มาก)	4.22 (มาก)

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า สมาคมกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงของปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) แต่มีบางข้ออยู่ในระดับปานกลางคือข้อ 4 ($\bar{X} = 3.90$) ข้อ 5 ($\bar{X} = 3.40$) และข้อ 8 ($\bar{X} = 3.80$) และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) แต่มีบางข้ออยู่ในระดับปานกลางคือข้อ 1 ($\bar{X} = 3.80$) และข้อ 3 ($\bar{X} = 3.80$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงของปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) แต่มีข้อ 6 เพียงข้อเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.80$) และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) และทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.00 - 4.44$)

โดยสรุป สมาคมกีฬามีความเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา ตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก และมีความจำเป็นต้องแก้ไขอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	ความจำเป็นต้องแก้ไข
1. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล		
1.1 การทำงานอย่างมีหลักการและความรับผิดชอบ	4.40 (มาก)	4.10 (มาก)
1.2 ความน่าเชื่อถือ	4.50 (มาก)	4.30 (มาก)
1.3 การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสมาคมกีฬา	4.00 (มาก)	4.00 (มาก)
1.4 การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา	3.70 (ปานกลาง)	3.70 (ปานกลาง)
1.5 การประชาสัมพันธ์	3.50 (ปานกลาง)	3.90 (ปานกลาง)
1.6 การวางแผนการทำงานที่ดี	4.20 (มาก)	4.10 (มาก)
1.7 ความโปร่งใส	4.40 (มาก)	4.20 (มาก)
1.8 กฎระเบียบของสมาคมกีฬา	4.30 (มาก)	3.80 (ปานกลาง)
1.9 การปฏิบัติงานที่ปรากฏผลชัดเจน	4.40 (มาก)	4.00 (มาก)
1.10 การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.70 (ปานกลาง)	4.00 (มาก)
รวม	4.11 (มาก)	4.01 (มาก)
2. การดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ	4.33 (มาก)	3.80 (ปานกลาง)
3. การดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ	4.11 (มาก)	4.00 (มาก)
4. นโยบายโดยรวมของสมาคมกีฬา	4.78 (มาก)	3.80 (ปานกลาง)
รวม	4.40 (มาก)	3.87 (ปานกลาง)
รวมทั้งสิ้น	4.26 (มาก)	3.94 (ปานกลาง)

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า สมาคมกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงของปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) แม้บางข้ออยู่ในระดับปานกลางคือข้อ 4 ($\bar{X} = 3.70$) ข้อ 5 ($\bar{X} = 3.50$) และข้อ 10 ($\bar{X} = 3.70$) และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) แต่บางข้ออยู่ในระดับปานกลางคือข้อ 4 ($\bar{X} = 3.70$) ข้อ 5 ($\bar{X} = 3.90$) และข้อ 8 ($\bar{X} = 3.80$)

ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อสภาพจริงของปัญหาและอุปสรรคในข้อ 2 – 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.11 - 4.78$) และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.94$)

โดยสรุป สมาคมกีฬาเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.94$) แต่เป็นปานกลางที่ค่อนข้างมาก

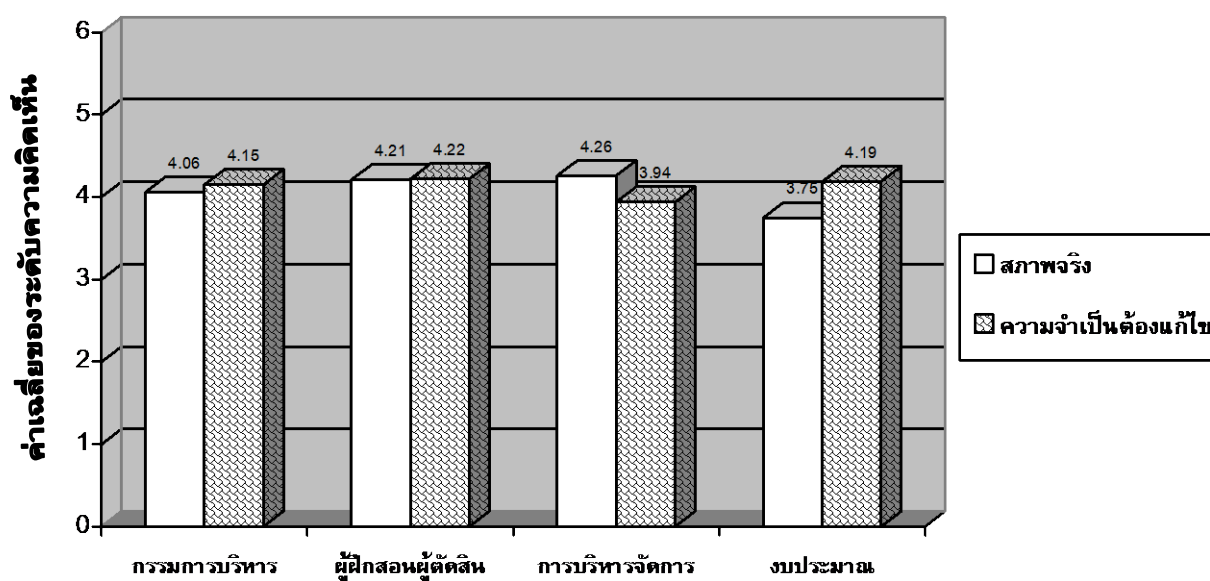
ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณ	ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น	
	สภาพจริง	ความจำเป็นต้องแก้ไข
1. วิธีได้มาซึ่งงบประมาณ	3.50 (ปานกลาง)	4.00 (มาก)
2. แหล่งงบประมาณ	3.44 (ปานกลาง)	4.30 (มาก)
3. การควบคุมดูแลการใช้งบประมาณ	3.80 (ปานกลาง)	4.10 (มาก)
4. การวางแผนการใช้งบประมาณ	3.60 (ปานกลาง)	4.00 (มาก)
5. จำนวนเงินงบประมาณ	3.80 (ปานกลาง)	4.40 (มาก)
6. ความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ	3.70 (ปานกลาง)	4.10 (มาก)
7. ความทันต่อเวลาในการได้รับงบประมาณ	3.80 (ปานกลาง)	4.40 (มาก)
8. การได้รับงบประมาณจริง	3.90 (ปานกลาง)	4.20 (มาก)
9. การเบิกจ่ายเงินงบประมาณ	4.20 (มาก)	4.20 (มาก)
รวม	3.75 (ปานกลาง)	4.19 (มาก)

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่า สมาคมกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริงของปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$) มีเพียงข้อ 9 ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.00 - 4.40$)

โดยสรุป สมาคมกีฬาเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง แต่เห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา ทั้งที่เป็นสภาพจริงและความจำเป็นต้องแก้ไข สามารถแสดงเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังปรากฏในภาพที่ 12

ภาพที่ 12 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา

สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวงการกีฬา

สมาคมกีฬาเพาะกายฯ

1. กรรมการบริหารสมาคมไม่มีค่าตอบแทนและทำงานด้วยความชื่นชอบ จึงมีปัญหาในการพัฒนาบุคลากร และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่เข้มแข็งพอ
2. ขาดประชาธิปไตยในการบริหาร
3. ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณทำให้การพัฒนานักกีฬาเป็นไปอย่างเชื่องช้า ระบบการสนับสนุนงบประมาณทั้งภาครัฐและภาคเอกชนไม่เพียงพอต่อการพัฒนา นักกีฬาของชาติ
4. การเมืองมีส่วนสำคัญในการพัฒนา กีฬา แต่วิถีทางของการเมืองไม่มั่นคง ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนา กีฬา เพราะมักมีแต่นโยบายแต่ไม่ได้พัฒนาอย่างจริงจัง

สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติดีอยู่แล้ว แต่ขาดบุคลากรทางการกีฬา บุคลากรมีน้อย ขาดความรู้ความเข้าใจ
2. สมาคมกีฬาไม่ปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมและการพัฒนา กีฬามวยให้ไปถึงจุดสูงสุด
3. ควรเริ่มฝึกอบรมกีฬาระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง ในทุกภูมิภาค
4. สมาคมควรแจกแจงงบประมาณที่ได้รับมาอย่างโปร่งใส ทั้งงบประมาณจากรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทร้านค้าต่าง ๆ (รายรับ-รายจ่าย) และมีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม และมีน้ำใจนักกีฬาโดยแท้จริง

สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ

1. การทำความเข้าใจในเรื่องยุทธศาสตร์ 4 ปี ไม่ชัดเจนและขาดการประสานงานอย่างต่อเนื่อง (วิสัยทัศน์กับคำขวัญแตกต่างกัน)
2. ควรจัดให้มีการอบรมความรู้ในการบริหารจัดการทางกีฬาให้แก่ผู้ที่จะต้องทำหน้าที่และรับผิดชอบการบริหารงานสมาคมกีฬา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานและพัฒนาการ กีฬาของประเทศไทยไปสู่ระดับมาตรฐานสากลได้ เช่น การอบรมการบริหารการ กีฬาของโอลิมปิกสากล
3. หน่วยงานต่างๆ ที่เข้ามาร่วมทำงาน กีฬาชนิดเดียวกันควรจะทำงานด้วยความเข้าใจในแผนงาน ระบบงาน ก่อนที่จะแบ่งความรับผิดชอบและลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสำเร็จได้ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ

1. สมาคมยังไม่มีคณะกรรมการบริหารสมาคม (กัมสัมปาติกสมาคม) ที่เข้ามาดำเนินงานได้อย่างเต็มเวลา จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้กิจการของสมาคมดำเนินไปได้ไม่เต็มที่
2. การได้มาซึ่งงบประมาณภาคเอกชนไม่มีความคงที่แน่นอน เพราะเป็นไปในลักษณะรู้จักกันเป็นส่วนตัว เช่น เพื่อนที่เป็นเจ้าของบริษัท ผู้บริหารหน่วยงาน
3. การได้มาซึ่งงบประมาณจากรัฐบาล ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล

4. สมาคมไม่มีสถานที่ทำงานและสนามที่เป็นของตนเอง จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กิจการของสมาคมก้าวหน้าไปได้ช้ากว่าที่ควรจะเป็น

สมาคมกีฬามวยอาชีพ

1. อยากให้บรรจุมวยไทยไว้ในหลักสูตรของโรงเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทย เพื่อสนองพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงหวังใ้ว่ากีฬาไทยจะสูญหายไป

2. สมาคมไม่มีผลประโยชน์แต่อย่างใด ไม่มีรายได้ และไม่เคยเรียกร้องงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งกรรมการบริหารสมาคมก็ไม่เคยรับเบี้ยเลี้ยงแต่อย่างใด

3. สนามมวย ผู้จัด และสถานีโทรทัศน์ ได้รับค่าโฆษณาจากผู้สนับสนุนภาคเอกชนโดยตรง รวมทั้งรางวัลต่างๆ ที่ให้แก่นักมวย

4. การดำเนินงานของสมาคม คือ การให้หัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนสมาชิกกับสำนักงานมวย แล้วสมาคมให้การดูแล ประสานงาน การเตรียมนักมวยเข้าแข่งขัน การให้นักมวยเก่าได้รับสวัสดิการจากสำนักงานมวย และประชุมจัดอันดับมวย

5. ในระยะหลังได้ดำเนินงานตามระเบียบของการกีฬาแห่งประเทศไทยมากขึ้น

6. อยากให้รัฐบาลส่งเสริมมวยไทยอย่างจริงจัง

สมาคมตะกร้อ

1. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีข้อบังคับและกระบวนการทำงานที่อยู่ในลักษณะประชาธิปไตย ดังนั้น ที่มาของบุคลากรจึงไม่มีปัญหา

2. ปัญหาที่ทำให้การพัฒนากีฬาไม่มีระบบ คือ รัฐบาลไม่บูรณาการกิจกรรมกีฬาทุกระดับเข้าด้วยกัน สมาคมกีฬาจึงมีผลงานแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นฐานของแต่ละชนิดกีฬา

สมาคมฟุตบอล

1. ควรประชาสัมพันธ์แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ

2. บุคลากรโดยเฉพาะผู้บริหารมีวุฒิด้านการบริหารจัดการกีฬาโดยตรง หรือมีความรู้ความเข้าใจน้อยมาก รวมทั้งบุคลากรผู้กำหนดนโยบายการกีฬาของชาติ

3. ควรมีการพัฒนาบุคลากรทางด้านกีฬาให้มากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาวิจัยแผนพัฒนางานการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแผนพัฒนางานการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาการได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬา เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา ขอบเขตของการวิจัยคือการศึกษาแผนพัฒนางานการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ประกอบด้วยแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2551) การศึกษางบประมาณสนับสนุนและทรัพยากรอื่นจากรัฐบาลและองค์กรภาคเอกชนที่ให้แก่สมาคมกีฬา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 รวม 10 สมาคม ได้แก่ สมาคมว่ายน้ำ สมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นฯ สมาคมกีฬาเพาะกายฯ สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬามวยอาชีพฯ สมาคมตะกร้อฯ และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 กลุ่มตัวอย่าง คือ กรรมการบริหารสมาคมกีฬาในปัจจุบันและในอดีต หมายรวมถึงนายกสมาคม อุปนายกสมาคม กรรมการบริหารสมาคม เลขาธิการสมาคม ผู้ตัดสิน และผู้ฝึกสอนของสมาคมกีฬา จำนวน 10 สมาคม ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย และการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นแหล่งข้อมูลเอกสาร (ตัวแปรต้น) เกี่ยวกับสภาพจริงและสิ่งที่คาดหวัง/ความจำเป็นต้องแก้ไขในเรื่องของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) งบประมาณสนับสนุนและทรัพยากรอื่นจากรัฐบาลและองค์กรเอกชนที่ให้แก่สมาคมกีฬา 10 สมาคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา 10 สมาคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 (ตัวแปรตาม)

ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกผสมผสานกับการวิเคราะห์จากเอกสาร ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่าข้อมูลเชิงปริมาณ จึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานการกีฬาของไทยในส่วนของที่เกี่ยวข้อกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ทั้งในเชิงนโยบายและการนำไปสู่การปฏิบัติ ได้ทราบถึงแหล่งและจำนวนงบประมาณสนับสนุน ตลอดจนทรัพยากรอื่นที่เป็นทั้งองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนางานการกีฬาไทยให้ประสบความสำเร็จสู่ระดับสากลได้ตรงจุดต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) โดยเฉพาะการมุ่งเน้นการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และการมุ่งเน้น “คนเป็นเหตุและปัจจัยของการพัฒนา” โดยมุ่งเน้น

การพัฒนาทุกด้านสู่ “คุณภาพ” เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคนในลักษณะการพัฒนาแบบองค์รวม ยึดคนเป็นศูนย์กลาง และ 2 ใน 4 วัตถุประสงค์หลัก คือ วางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง กับการบริหารจัดการที่ดีในทุกๆระดับ สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) สรุปสิ่งที่ศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนา และการแปลงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติ ในส่วนของยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) สรุปสิ่งที่ศึกษา คือ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ระดับของยุทธศาสตร์ และยุทธศาสตร์ 4 ปี ซึ่งในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาเฉพาะ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นหลักการบริหารจัดการที่ดีตามแนวคิดสากล ผสมผสานกับธรรมะของพระพุทธเจ้า ซึ่งบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และแปลงเป็นยุทธศาสตร์ในการบริหารราชการ 17 ยุทธศาสตร์ ที่มติคณะรัฐมนตรี (พฤษภาคม 2542) ให้ใช้คำว่าระบบการบริหารและการจัดการบ้านเมืองที่ดี 8 ประการ คือ การมีส่วนร่วม (Participatory) การปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule of Law) ความโปร่งใส (Transparency) ความรับผิดชอบ (Responsiveness) ความสอดคล้อง (Consensus Oriented) ความเสมอภาค (Equity and Inclusiveness) การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and Efficiency) และการมีเหตุผล (Accountability)

ทศพิชราชธรรม เป็นอีกหลักการหนึ่งที่ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้กล่าวไว้ในการบรรยายพิเศษ เรื่อง “เมืองไทยใสสะอาด” ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเปล่งคำว่าธรรมาภิบาลมาก่อนคำนี้จะเกิดหลายสิบปี ตั้งแต่วันแรกที่เสด็จขึ้นครองราชย์ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม” ธรรมหรือหลักธรรม นั้นคือทศพิชราชธรรม 10 ประการ ที่สมบูรณ์ ลึกซึ้ง ครบถ้วน ครบทุกมิติ ยิ่งกว่า Good Governance นั้นคือ ทาน ศีล ปริจาคะ อาชชวะ มัททวะ ตบะ โภคะ อวิหิงสา ขันติ และอวิโรธนะ

การทำหน้าที่บริหารงานของบุคคลมีหลายแนวคิด แต่แนวคิดดั้งเดิมและในปัจจุบันก็ยังนิยมใช้ อยู่เป็นแนวคิดของ Luther H. Gulick (1937) ผู้ซึ่งคิดคำย่อของระบบบริหารว่า POSDCORB (อ่านว่า โปส-ดี-คอบ) เป็นแนวคิดที่มีรูปแบบ 5 ขั้นตอน (Five – step Model) ของมาตรฐานการทำหน้าที่บริหาร ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการ (Organizing) การกำหนดตัวบุคคล (Staffing) การให้ข้อชี้แนะ (Directing) และการควบคุม (Controlling)

ในการดำเนินการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 10 ขั้นตอน คือ **ขั้นที่ 1** ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้อง **ขั้นที่ 2** วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานการศึกษาไทยจากเอกสารและเหตุการณ์จริง **ขั้นที่ 3** วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอบข่ายของเนื้อหาให้สัมพันธ์กันเพื่อความเที่ยงตรง (Blue Print) ในการสร้างเครื่องมือ **ขั้นที่ 4** กำหนดลักษณะของเครื่องมือและสร้างเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป แบบสัมภาษณ์ 3 ตอน ในแต่ละตอนกำหนดลักษณะการให้ข้อมูลเป็น 2 มิติ คือ สภาพจริง กับสิ่งที่สมาคมคาดหวัง/ความจำเป็นต้องแก้ไข โดยแบ่งออกเป็นมาตรฐานประมาณค่า 6 ระดับ คือ

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และไม่มี/ไม่ต้องแก้ไข และแปลผลค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด/ไม่มี **ขั้นที่ 5** หากคุณภาพเครื่องมือด้วยการให้กรรมการบริหารสมาคมกีฬาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้อ่านเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วปรับปรุงแก้ไข ได้แบบสอบถามเพื่อการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ **ขั้นที่ 6** เก็บข้อมูลจริง โดยเลือกผู้ช่วยวิจัยที่เป็นกรรมการบริหารสมาคมกีฬาทั้งในปัจจุบันและในอดีต ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ช่วยวิจัยทุกคนที่ละสมาคมว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีกี่คนก็ได้ ในบางสมาคมกีฬาผู้วิจัยเก็บข้อมูลเอง และเก็บข้อมูลบางสมาคมเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ ความน่าเชื่อถือ รวมทั้งการติดต่อขอเอกสารงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อการตรวจสอบกับข้อมูลที่สมาคมกีฬาต่างๆ ให้มาให้ถูกต้องมากที่สุด **ขั้นที่ 7** นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ วิเคราะห์ และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเองอีกครั้งในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ หรือมีข้อสงสัย วิเคราะห์เป็นความถี่และค่าเฉลี่ยเสนอเป็นตารางและความเรียง สรุป และอภิปรายผลการวิจัย ได้ผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ **ขั้นที่ 8** นำเสนอผลการวิจัยแก่ผู้เกี่ยวข้อง

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลเป็นกรรมการบริหารสมาคมกีฬาทั้งในปัจจุบันและอดีต 10 สมาคมกีฬามีประสบการณ์ทำงานในสมาคมกีฬาตั้งแต่ 2 - 40 ปี มีผู้ให้ข้อมูลมากกว่า 1 คน ในแต่ละสมาคมกีฬา
2. วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาชาติในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ในด้านการกำหนดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ภายในของประเทศไทย โดยรวมสมาคมกีฬาเห็นว่าตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ($X = 4.00$) และคาดหวังให้อยู่ในระดับมาก ($X = 4.90$) สอดคล้องกัน ในด้านการกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศไทย โดยรวมสมาคมกีฬาเห็นว่าตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.71$) และคาดหวังให้อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 5.10$) ในด้านการกำหนดเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยรวมสมาคมกีฬาเห็นว่าตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.90$) ค่อนข้างมาก และคาดหวังให้อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 5.10$)
3. ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 - 2549 ในด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ และระดับของยุทธศาสตร์ โดยรวมสมาคมกีฬาเห็นว่าตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.93$, $X = 3.93$, $X = 3.82$) ค่อนข้างมาก และคาดหวังให้ด้านวิสัยทัศน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 5.43$) ด้านพันธกิจอยู่ในระดับมาก ($X = 4.94$) หรือเกือบมากที่สุด ด้านระดับยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 5.20$) ในขณะที่สมาคมกีฬาเห็นว่าด้านเป้าหมายตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.46$) และคาดหวังให้อยู่ในระดับมาก ($X = 4.98$) หรือเกือบมากที่สุดเช่นเดียวกัน
4. ในส่วนของงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนตามความเป็นจริงระหว่าง พ.ศ. 2547-2549 จากการวิเคราะห์เอกสารของการกีฬาแห่งประเทศไทย เอกสารของสมาคมกีฬาและข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารของการกีฬาแห่งประเทศไทย เอกสารของสมาคมกีฬาและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สามารถแยกแยะแหล่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น 3 ระดับความน่าเชื่อถือ ได้แก่

ระดับ 1 นำเชื่อถือได้มากที่สุด เป็นข้อมูลจากบัญชีรายรับรายจ่ายและบุคคลที่น่าเชื่อถือระดับ 2 นำเชื่อถือได้มากที่สุด เป็นข้อมูลจากบุคคลที่น่าเชื่อถือ และระดับ 3 เป็นข้อมูลจากบุคคลที่ไม่มั่นใจ สรุปได้ว่า ข้อมูลของสมาคมเทเบิลเทนนิสฯ สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ และสมาคมจักรยานฯ มีระดับความน่าเชื่อถือได้มากที่สุด ข้อมูลของสมาคมว่ายน้ำฯ และสมาคมฟุตบอลฯ มีระดับความน่าเชื่อถือได้ปานกลาง ส่วนอีก 5 สมาคมกีฬา มีระดับความน่าเชื่อถือได้มาก

เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนตามความเป็นจริงจากเอกสารของภารกิจแห่งประเทศไทย พบว่า สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ รวมเป็นเงิน 217,316,830.79 บาท และจากภาคเอกชน (ไม่สามารถระบุได้ว่าเกี่ยวกับสุราหรือไม่) เป็นเงิน 29,040,468.82 บาท จากการวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์กรรมการบริหารสมาคมกีฬาพบว่า สมาคมกีฬาได้รับเงินงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากองค์กรและตัวบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับสุรา รวมเป็นเงินมากกว่า 243,326,000.00 บาท จากภาคเอกชนที่เกี่ยวกับสุราเป็นเงิน 54,900,000.00 บาท สมาคมกีฬาจึงได้รับเงินงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากองค์กรและตัวบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับสุรามากกว่าภาคเอกชนที่เกี่ยวกับสุรา เป็นเงินประมาณ 188,426,000.00 บาท

5. ตามความคาดหวัง ที่สมาคมกีฬาจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงาน

ภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวม จำนวน 541,970,000 บาท (ห้าร้อยสี่สิบเอ็ดล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ต่อ 1 - 5 ปี โดยได้จากรัฐวิสาหกิจ 170,500,000 บาท (หนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านห้าแสนบาทถ้วน) จากภารกิจแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 124,000,000 บาท ต่อปี (หนึ่งร้อยยี่สิบล้านบาทถ้วน) จากองค์กรกีฬาต่างประเทศ จำนวน 7,200,000 บาทต่อปี (เจ็ดล้านสองแสนบาทถ้วน) จากสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 3,120,000 บาทต่อปี (สามล้านหนึ่งแสนสองหมื่นบาทถ้วน) จากองค์กรภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุรา จำนวน 45,450,000 บาทต่อปี (สี่สิบล้านห้าแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ที่เกี่ยวกับสุรา จำนวน 30,200,000 บาท (สามสิบล้านสองแสนบาทถ้วน) และที่เป็นทั้งไม่เกี่ยวและหรือเกี่ยวกับสุราก็จำนวน 161,500,000 บาทต่อปี (หนึ่งร้อยหกสิบล้านห้าหมื่นบาทถ้วน) รวมที่คาดว่าจะได้รับจากภาคเอกชน จำนวน 237,150,000 บาทต่อ 1 - 3 ปี (สองร้อยสามสิบล้านเจ็ดหมื่นห้าแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

6. ทรัพยากรอื่น ที่สมาคมกีฬาได้รับตามสภาพจริงมักเป็นสิ่งของ เช่น อุปกรณ์กีฬา เสื้อผ้า ชุดกีฬา รถยนต์ ผลิตภัณฑ์ของบริษัท คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ น้ำดื่ม/เครื่องดื่ม จักรยาน และการถ่ายทอดสดเพื่อการเผยแพร่กิจกรรมของสมาคม รวมทั้งการได้ชื่อเสียง และสิ่งที่คาดหวังคือ สิ่งของที่มีจำนวน มูลค่าเท่าเดิมหรือมากขึ้น ชื่อเสียงเกียรติยศ เหรียญรางวัล เหรียญทอง สนามแข่งขันมาตรฐาน ที่ทำการถาวร ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน วิทยากรต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ให้บริการ

7. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ตามสภาพจริงที่พบในด้านบุคลากร คือ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเห็นว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.06$) และเห็นว่ามีคามจำเป็นต้องแก้ไขโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($X = 4.15$) ส่วน

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในด้านผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.21$) และเห็นว่าเป็นต้องแก้ไขโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.22$)

8. ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการสมาคมกีฬาตามหลักธรรมาภิบาล สมาคมกีฬาเห็นว่าตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) และเห็นว่าเป็นต้องแก้ไขอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.01$) ส่วนด้านอื่นๆ ตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.40$) แต่เห็นว่าเป็นต้องแก้ไขอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.87$) ค่อนข้างมาก สรุปปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.26$) แต่เห็นว่าเป็นต้องแก้ไขโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.94$) ค่อนข้างมาก

9. ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ สมาคมกีฬาเห็นว่าตามสภาพจริงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$) และเห็นว่าเป็นต้องแก้ไขโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$)

10. สมาคมกีฬาต่างๆ ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวงการกีฬาไว้ดังนี้

สมาคมกีฬาเพาะกายฯ

1. กรรมการบริหารสมาคมไม่มีค่าตอบแทนและทำงานด้วยความชื่นชอบ จึงมีปัญหาในการพัฒนาบุคลากร และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่เข้มแข็งพอ

2. ขาดประชาธิปไตยในการบริหาร

3. ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณทำให้การพัฒนานักกีฬาเป็นไปอย่างเชื่องช้า ระบบการสนับสนุนงบประมาณทั้งภาครัฐและภาคเอกชนไม่เพียงพอต่อการพัฒนา นักกีฬาของชาติ

4. การเมืองมีส่วนสำคัญในการพัฒนา กีฬา แต่วิถีทางของการเมืองไม่มั่นคง ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนา กีฬา เพราะมักมีแต่นโยบายแต่ไม่ได้พัฒนาอย่างจริงจัง

สมาคมมวยสากลสมัครเล่นฯ

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติคืออยู่แล้ว แต่ขาดบุคลากรทางการกีฬา บุคลากรมีน้อย ขาดความรู้ความเข้าใจ

2. สมาคมกีฬาไม่ปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมและการพัฒนา กีฬามวยให้ไปถึงจุดสูงสุด

3. ควรเริ่มฝึกอบรมกีฬาระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง ในทุกภูมิภาค

4. สมาคมควรแจกแจงงบประมาณที่ได้รับมาอย่างโปร่งใส ทั้งงบประมาณจากรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทร้านค้าต่างๆ (รายรับ-รายจ่าย) และมีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม และมีน้ำใจนักกีฬาโดยแท้จริง

สมาคมเทเบิลเทนนิสฯ

1. การทำความเข้าใจในเรื่องยุทธศาสตร์ 4 ปี ไม่ชัดเจนและขาดการประสานงานอย่างต่อเนื่อง (วิสัยทัศน์กับคำขวัญแตกต่างกัน)

2. ควรจัดให้มีการอบรมความรู้ในการบริหารจัดการทางกีฬาให้แก่ผู้ที่จะต้องทำหน้าที่และ

รับผิดชอบการบริหารงานสมาคมกีฬา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยไปสู่ระดับมาตรฐานสากลได้ เช่น การอบรมการบริหารการกีฬาของโอลิมปิกสากล

3. หน่วยงานต่างๆ ที่เข้ามาร่วมทำงานกีฬานิตเดียวกันควรจะทำางานด้วยความเข้าใจในแผนงาน ระบบงาน ก่อนที่จะแบ่งความรับผิดชอบและลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ

1. สมาคมยังไม่มีคณะกรรมการบริหารสมาคม (กัมสัมปาติกสมาคม) ที่เข้ามาดำเนินงานได้อย่างเต็มเวลา จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้กิจการของสมาคมดำเนินไปได้ไม่เต็มที
2. การได้มาซึ่งงบประมาณภาคเอกชนไม่มีความคงที่แน่นอน เพราะเป็นไปในลักษณะรู้จักกันเป็นส่วนตัว เช่น เพื่อนที่เป็นเจ้าของบริษัท ผู้บริหารหน่วยงาน
3. การได้มาซึ่งงบประมาณจากรัฐบาล ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล
4. สมาคมไม่มีสถานที่ทำงานและสนามที่เป็นของตนเอง จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กิจการของสมาคมก้าวหน้าไปได้ช้ากว่าที่ควรจะเป็น

สมาคมกีฬามวยอาชีพฯ

1. อยากให้บรรจุมวยไทยไว้ในหลักสูตรของโรงเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทย เพื่อสนองพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงหวังใญ่ว่ากีฬาไทยจะสูญหายไป
2. สมาคมไม่มีผลประโยชน์แต่อย่างใด ไม่มีรายได้ และไม่เคยเรียกร้องงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งกรรมการบริหารสมาคมก็ไม่เคยรับเบี้ยเลี้ยงแต่อย่างใด
3. สมาคมมวย ผู้จัด และสถานีโทรทัศน์ ได้รับค่าโฆษณาจากผู้สนับสนุนภาคเอกชนโดยตรง รวมทั้งรางวัลต่างๆ ที่ให้แก่นักมวย
4. การดำเนินงานของสมาคม คือ การให้หัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนสมาชิกกับสำนักงานมวย แล้วสมาคมให้การดูแล ประสานงาน การเตรียมนักมวยเข้าแข่งขัน การให้นักมวยเก่าได้รับสวัสดิการจากสำนักงานมวย และประชุมจัดอันดับมวย
5. ในระยะหลังได้ดำเนินงานตามระเบียบของการกีฬาแห่งประเทศไทยมากขึ้น
6. อยากให้รัฐบาลส่งเสริมมวยไทยอย่างจริงจัง

สมาคมตะกร้อฯ

1. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีข้อบังคับและกระบวนการทำงานที่อยู่ในลักษณะประชาธิปไตย ดังนั้น ที่มาของบุคลากรจึงไม่มีปัญหา
2. ปัญหาที่ทำให้การพัฒนากีฬาไม่มีระบบ คือ รัฐบาลไม่บูรณาการกิจกรรมกีฬาทุกระดับเข้าด้วยกัน สมาคมกีฬาจึงมีผลงานแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นฐานของแต่ละชนิดกีฬา

สมาคมฟุตบอลฯ

1. ควรประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ
2. บุคลากรโดยเฉพาะผู้บริหารมีวุฒิด้านการบริหารจัดการกีฬาโดยตรง หรือมีความรู้ความเข้าใจน้อยมาก รวมทั้งบุคลากรผู้กำหนดนโยบายการกีฬาของชาติ
3. ควรมีการพัฒนาบุคลากรทางด้านการกีฬาให้มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาวิจัยแผนพัฒนาวงการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนในด้านกีฬา ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ 3 ประการ

ผลการศึกษาแผนพัฒนาวงการกีฬาเกี่ยวกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 สมาคมกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ภายในของประเทศไทยว่าอยู่ในระดับมากและคาดหวังว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยจะทำได้อยู่ในระดับมากนั้น เป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล เพราะการวางแผนในระดับประเทศควรมีความชัดเจน และครอบคลุมในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม สังคม และการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้วยการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำทางไปสู่จุดมุ่งหมายคือการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคน โดยกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของสังคมไทยที่พึงประสงค์ เข้มแข็ง และมีดุลยภาพ 3 ด้าน คือ สังคม คุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลาง โดยกำหนดเป็น 4 วัตถุประสงค์หลัก คือ พัฒนาเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพมั่นคง วางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง การบริหารจัดการที่ดีในทุกๆ ระดับ และการแก้ไขปัญหาความยากจน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544)

มีข้อสังเกตว่าสมาคมกีฬาเห็นว่าแต่เดิมระบบการบริหารจัดการกีฬาของไทย มีลักษณะรวมศูนย์อำนาจการบริหารและการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด และหวังว่าจะลดลงในอนาคตส่วนตามสภาพจริงของการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนต่างๆ ในการร่วมกันพัฒนาการกีฬา การสนับสนุนจากภาครัฐกิจเอกชน การกำกับดูแลการแสวงหาผลประโยชน์จากการสนับสนุนการกีฬา ความตื่นตัวและความพร้อมของภาครัฐกิจเอกชนในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ และการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสร้างรายได้แม้จะอยู่ในระดับปานกลาง แต่สมาคมกีฬาก็คาดหวังว่าจะเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้นและมากที่สุด ตามที่ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมมา เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของไทยมีระบบมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

การกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศไทยในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 สมาคมกีฬาเห็นว่าอยู่เพียงระดับปานกลางเท่านั้น และหวังจะให้กีฬาแห่งประเทศไทยพัฒนาให้อยู่ในระดับมากที่สุดในอนาคต ยกเว้นที่นักกีฬาได้รับการ

พัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความเป็นเลิศในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติที่ทำอยู่ในระดับมากอยู่แล้ว แต่ก็ยังอยากพัฒนาให้มากที่สุดต่อไปอีก การที่สมาคมกีฬามีความเห็นและความคาดหวังเช่นนี้อาจสะท้อนถึงการนำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปใช้จริงให้การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ เพราะปี พ.ศ. 2549 เป็นปีสิ้นสุดแผนฯ ที่ 3 แล้ว อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลนี้อาจมีจำนวนน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับการนำแผนไปใช้ทั่วประเทศ แต่ถึงอย่างไรผู้ให้ข้อมูลก็คลุกคลีอยู่ในวงการกีฬามานานตั้งแต่ 2 - 40 ปี

สำหรับการกำหนดเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 สมาคมกีฬามีความเห็นว่าเป็นจริงที่กำหนดไว้ได้ในระดับปานกลางเท่านั้น จึงคาดหวังว่าน่าจะกำหนดไว้ให้มีความเป็นจริงมากที่สุด อย่างไรก็ตามเป้าหมายหลักบางประการที่กำหนดไว้ได้ตามสภาพจริงในระดับมากอยู่แล้ว คือ มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬามากขึ้น มีการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬาที่มีประสิทธิภาพ มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารการกีฬา

น่าสนใจว่าสมาคมกีฬาคาดหวังให้มีการกำหนดเป้าหมายของแผนฯ ในระดับมากที่สุดเกือบทุกข้อ คือ ประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคในการได้รับโอกาสพัฒนาให้เป็นคนมีคุณภาพโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬามากขึ้น มีการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา มีการกระจายอำนาจการบริหารกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีการประสานงานส่งเสริมสนับสนุน และให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็งระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน มีการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬาที่มีประสิทธิภาพ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารการกีฬา มีกองทุนพัฒนาการกีฬา และสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา ความเห็นทั้งหมดนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับแนวการบริหาร POSDCORB ของ GULICK (1973) ทั้ง 5 ขั้นตอน

สำหรับความคิดเห็นที่สมาคมกีฬามีต่อยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548 - 2551 ในการศึกษาที่กำหนดกรอบไว้เพียงปี พ.ศ. 2548 - 2549 จึงอาจทำให้มีผลปรากฏยังไม่ชัดเจนมากนัก แต่ก็ยังเป็นผลวิจัยที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานในช่วงปีที่เหลืออีก 2 ปีกว่า เพราะเป็นความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องในวงการกีฬาระหว่าง 2 - 40 ปี เช่นเดียวกัน

สมาคมกีฬามีความเข้าใจในความหมายของวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ ในระดับปานกลาง และเห็นว่าวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก วิสัยทัศน์มีความน่าสนใจและมีความสำคัญในระดับมาก แต่ทั้งหมดนี้ก็ประสงค์จะพัฒนาสู่ระดับมากที่สุดทุกข้อ จึงเป็นข้อควรคำนึงว่าการจะนำแผนงานใดไปใช้ให้ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นที่องค์กรที่เกี่ยวข้องต้องทำให้อุบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจ ได้ตระหนักในความสำคัญของวิสัยทัศน์ และทำให้วิสัยทัศน์มีทางเป็นไปได้มาก รวมทั้งมีความน่าสนใจ และมีความสำคัญสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาองค์การเอื้อการเรียนรู้ (Learning Organizations) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Development) ที่ว่าการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การรับรู้และตระหนักร่วมกันของบุคลากรในองค์กรนั้นๆ จะทำให้การ

พัฒนาองค์กรและการพัฒนามนุษย์เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นทีม (Senge, 1990; Marquardt, 1996 ; Beck, 1992 ; Gavin, 1993 ; Mueller and Dyerson, 2000) ตลอดจนสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับระบบการบริหาร POSDCORB ของ Gulick (1937) 5 ขั้นตอนที่เป็นมาตรฐานการทำหน้าที่บริหาร ตลอดจนสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เรียกว่าทฤษฎีรูปแบบของสนามพลัง (Force Field Model) ของ Lewin (1951) บิดาของทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงที่ว่า พลังขับ (Driving Forces) ที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์คือการแทรกแซงของรัฐ ค่านิยมของสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเกิดองค์ความรู้ใหม่ และกระบวนการบริหารจัดการ ส่วนพลังยับยั้งต่อต้าน (Restraining Forces) คือ การกลัวความไม่รู้ ภาวะคุกคาม หรืออิทธิพลที่มีต่อพลัง ความรู้หรือทักษะล้าสมัย ค่านิยมความเชื่อดั้งเดิม และแหล่งทรัพยากรที่จำกัด

ด้านพันธกิจของยุทธศาสตร์ฯ สมาคมกีฬาเห็นว่ากำหนดไว้ได้สอดคล้องกับสภาพจริงในระดับปานกลางค่อนข้างมาก และคาดหวังจะให้มีการกำหนดไว้ในระดับมากและมากที่สุด นั่นคือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬาด้วยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ มีการร่วมมือกับภาคีที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มีการดำเนินงานด้านกีฬาที่บรรลุผลตามนโยบายรัฐบาล เสริมสร้างการกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลก มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ฯ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการบริหารจัดการต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

ด้านเป้าหมายของยุทธศาสตร์ฯและระดับของยุทธศาสตร์ฯ สมาคมกีฬาเห็นว่ากำหนดไว้อยู่ในสภาพจริงระดับมากและเกือบมาก และคาดหวังว่าจะกำหนดไว้ในระดับมากและมากที่สุดต่อไป นั่นคือ ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประเทศไทยมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ นันทนาการเพื่อสุขภาพ ส่งเสริมกีฬาในระดับท้องถิ่นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และส่งเสริมการกีฬาเพื่อการแข่งขันอย่างจริงจังต่อเนื่อง การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ศักยภาพในการแข่งขันในเวทีระดับโลก การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬามวลชน การเชื่อมโยงหรือส่งต่อให้สมาคมกีฬากีฬาแห่งชาติและสมาคมกีฬาอาชีพ ซึ่งทั้งหมดนี้สอดคล้องกับนโยบายของการกีฬาแห่งประเทศไทยอยู่แล้ว และเป็นความคิดเห็นที่สะท้อนให้การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ฯ ต่อไปจนกว่าจะถึงปี พ.ศ. 2551 อันเป็นปีสิ้นสุดยุทธศาสตร์ฯ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ

การได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามความเป็นจริง จะเห็นว่าได้รับจากการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ องค์กรรัฐวิสาหกิจอื่นๆ องค์กรกีฬาต่างประเทศ และสำนักนายกรัฐมนตรีมากกว่าได้รับจากภาคเอกชน เมื่อเปรียบเทียบงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุราและเกี่ยวกับสุราพบว่า สมาคมกีฬาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุรามากกว่า แม้ว่าจะมีงบประมาณบางส่วนที่ไม่สามารถแยกจำนวนระหว่างภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุรากับที่เกี่ยวกับสุราออกจากกันได้ก็ตาม แสดงให้เห็นว่าสมาคมกีฬาสามารถดำเนินงานของสมาคมได้โดยอาศัยงบประมาณจากองค์กรภาครัฐ

องค์กรรัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุราเป็นหลัก แต่อาจมีข้อมูลบางส่วนที่สมาคมกีฬามีได้ให้มา และบางสมาคมกีฬาให้ข้อมูลของปี พ.ศ. 2549 เท่านั้น จึงเป็นไปได้ที่ข้อมูลที่ได้อาจไม่ใช่ข้อมูลที่สมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ในทุกสมาคมกีฬา แม้ว่าจะได้ข้อมูลเอกสารจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งน่าเชื่อถือมากที่สุดมาวิเคราะห์ร่วมด้วยแล้วก็ตาม แต่ถึงอย่างไรการกีฬาแห่งประเทศไทยก็ไม่สามารถระบุได้ว่างบประมาณที่สมาคมกีฬาได้รับจากภาคเอกชนเป็นงบประมาณประเภทใด (ไม่เกี่ยวกับสุราหรือเกี่ยวกับสุรา) แต่จากการรับรู้ตามเหตุการณ์จริงของผู้วิจัย และบุคคลอื่นๆ ทั่วไป ทั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาและเกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา ต่างก็เคยพบเห็นการสนับสนุนจากภาคเอกชนที่เกี่ยวกับสุราตลอดมา เพียงแต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าได้รับการสนับสนุนเป็นเงินเท่าไร หรือทรัพยากรอื่นอย่างไรบ้าง ผลการวิจัยนี้อาจเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนสมาคมกีฬาและการพัฒนาวงการกีฬาของชาติได้ใช้ประกอบการวางแผน การจัดสรร ตลอดจนการระดมทุนและงบประมาณให้แก่สมาคมกีฬาต่อไป และอาจใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจว่าจะให้หรือไม่ให้องค์กรภาคเอกชนโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับสุราสนับสนุนสมาคมกีฬาในลักษณะของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ตามสื่อต่างๆ ได้อย่างเสรีต่อไปหรือไม่ เพราะมีเหตุการณ์เชิงประจักษ์ตามสื่อมวลชนรูปแบบต่างๆ เสมอมาว่า เมื่อถึงเทศกาลต่างๆ ในประเทศไทย เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน มักเกิดอุบัติเหตุทางบกคือรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ที่ทำให้คนไทยบาดเจ็บ พิการ และล้มตายหรือเสียชีวิตเป็นจำนวนมากไม่น้อยในแต่ละปี โดยมีสาเหตุมาจากการเมาสุรา นอกจากนั้นการดื่มสุรายังเป็นสาเหตุหนึ่งของการใช้ความรุนแรง อันเนื่องมาจากผู้เสพยาเสพติด เป็นผลให้ครอบครัวอันเป็นสถาบันหลักของสังคมไทยมีปัญหา และส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งของสังคมและประเทศชาติเป็นลูกโซ่กันไป ปัญหาครอบครัวดังกล่าวคือ ความยากจน ความเครียด ครอบครัวขาดความอบอุ่น เป็นต้นอย่างไม่ดีของสมาชิกในครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ตลอดจนปัญหาสุขภาพทางกายและทางจิต การโฆษณาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสุราโดยผ่านกิจกรรมทางการกีฬาจึงเป็นประเด็นวิพากษ์กันอยู่ แต่มีงานวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) (2549) ที่บ่งชี้เกี่ยวกับวัยรุ่นกับการดื่มแอลกอฮอล์ว่าวัยรุ่นไทยเป็นนักดื่มมากขึ้น นักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 50 เริ่มดื่มเมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี ผู้ชายเริ่มต้นดื่มเมื่อมีอายุน้อยกว่าผู้หญิง ในช่วงเวลา 7 ปี (พ.ศ. 2539 - 2546) กลุ่มผู้หญิงอายุ 15 - 19 ปี เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มการดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.00 เป็นร้อยละ 5.60 และมีข้อมูลระบุชัดเจนว่าเด็ก ที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ก่อนอายุ 13 ปี มีโอกาสติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าผู้ที่เริ่มดื่มเมื่ออายุ 21 ปี เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้เป็นประเภทแรกที่เปิดให้เยาวชนกลายเป็นผู้ดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป และส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากโฆษณา และจากการวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2549) ยังพบว่า แอลกอฮอล์ทำร้ายครอบครัว เพราะเป็นปัจจัยร่วมของการเกิดปัญหาการใช้ความรุนแรง การใช้ขายสิ่งผิด การควบคุมอารมณ์ และการทะเลาะวิวาทในครอบครัว อันนำไปสู่การทำร้ายร่างกายกัน การหย่า และการเปลี่ยนงาน ตลอดจนการทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน จำแนกความชุกจำเพาะตามประเภทความผิด ได้แก่ ความผิดทำให้เสียชีวิต ร้อยละ 59.10 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 34.80 ความผิดต่อร่างกาย ร้อยละ 20.80 ความผิดฐานบุกรุก ร้อยละ 16.10 และความผิด

ฐานข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 10.50 นอกจากนั้น การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์และความเมา มีความสัมพันธ์กับอุบัติเหตุจราจร (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, 2549) สรุปลักษณะและผลเสียจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ 3 มิติ คือ มิติทางด้านกายภาพ (Physical) มีผลเฉียบพลัน ได้แก่ ตาย บาดเจ็บ อุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท ผลเรื้อรัง ได้แก่ ความดันเลือดสูง โรคหัวใจ เส้นเลือดสมองตีบ-แตก เป็นมะเร็งที่คอ กระเพาะอาหาร ตับ เต้านม ระบบภูมิคุ้มกันผิดปกติ มิติทางด้านประสาทและจิตใจ (Psychological) มีผลเฉียบพลัน ได้แก่ ปฏิกริยาตอบสนองช่องทางการควบคุมอารมณ์ผิดปกติ ผลเรื้อรัง ได้แก่ ความจำในระยะสั้น/ยาวมีความบกพร่อง ประสาทหลอนลงแดง คลุ้มคลั่งจากพิษสุรา และมีติสุดท้าย คือ มิติทางด้านสังคม (Social) มีผลเฉียบพลัน ได้แก่ เมาแล้วขับ อาชญากรรม การใช้ความรุนแรง มีปัญหาในการทำงาน ผลเรื้อรัง ได้แก่ หนี้สิน สูญเสียหน้าที่การงาน ครอบครัว แตกแยก (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2549)

จากข้อมูลที่ได้มา สมาคมกีฬาคาดหวังว่าจะได้รับงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย รัฐวิสาหกิจอื่น องค์กรกีฬาต่างประเทศและสำนักนายกรัฐมนตรีรวมกัน เป็นจำนวนเงิน 304,820,000 บาทต่อ 1 - 5 ปี และคาดหวังว่าจะได้รับเป็นจำนวนเงิน 237,150,000 บาทต่อ 1 - 3 ปี จากภาคเอกชน อาจเป็นเพราะว่าองค์กรภาครัฐและรัฐวิสาหกิจอันเป็นหน่วยงานรัฐบาลย่อมมีงบประมาณจำกัด การที่คาดหวังว่าจะได้รับเพิ่มเป็นจำนวนมากย่อมมีทางเป็นจริงได้ยาก ซึ่งแตกต่างจากองค์กรภาคเอกชน แต่ถึงอย่างไรสมาคมกีฬาก็คาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภาคเอกชนที่ไม่เกี่ยวกับสุรามากกว่าที่เกี่ยวกับสุราถึงปีละ 15,250,000 บาท แม้จะมีข้อมูลบางส่วน (161,500,000 บาทต่อปี) ที่มีสามารถวิเคราะห์ได้ชัดเจนว่าเป็นองค์กรภาคเอกชนประเภทใดจำนวนเท่าไรก็ตาม

ในทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารองค์กร งบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ นับเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งของประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับที่สมาคมกีฬาต่าง ๆ ได้ให้ความเห็นไว้ ดังที่สมาคมกีฬาได้ระบุปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะสมาคมกีฬาต่างเข้าใจดีว่าความสำเร็จของการพัฒนางานการกีฬามีได้อยู่ที่งบประมาณเพียงอย่างเดียว ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณคือวิธีที่ได้มาซึ่งงบประมาณ แหล่งงบประมาณการควบคุมดูแลการใช้งบประมาณ การวางแผนการใช้งบประมาณ จำนวนเงินงบประมาณ ความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ ความทันต่อเวลาในการใช้งบประมาณ การได้รับงบประมาณจริง และการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจึงมีปัญหาคืออุปสรรคอยู่ในระดับมากเพียงข้อเดียว

ด้านบุคลากรคือ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินของสมาคมกีฬามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก และสมาคมกีฬาเห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขในระดับมากเช่นกัน โดยเฉพาะปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับความเหมาะสมของจำนวนคณะกรรมการ ตำแหน่งการบริหารที่เหมาะสมกับตัวบุคคล ความถูกต้องเหมาะสมของการได้มาซึ่งตำแหน่ง ความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ การมีวิสัยทัศน์และความสามารถในการวางแผน ส่วนผู้ฝึกสอนและ ผู้ตัดสินของสมาคมกีฬามีปัญหาและจำเป็นต้องแก้ไขมากโดยเฉพาะเรื่องความเหมาะสมของจำนวน ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณและคุณธรรมจริยธรรม การมีวิสัยทัศน์

ความสามารถในการวางแผน และความสามารถในการสื่อสาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูล มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาอย่างน้อย 2 ปี และอย่างมาก 40 ปี ทำให้รับรู้ปัญหาต่างๆ ในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน

ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลตามสภาพจริงมีปัญหามาก และจำเป็นต้องแก้ไขเป็นอย่างมากเช่นกัน โดยเฉพาะการทำงานอย่างมีหลักการและความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสมาคมกีฬา การวางแผนการทำงานที่ดี ความโปร่งใส กฎระเบียบของสมาคมกีฬา การปฏิบัติงานที่ปรากฏผลชัดเจน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล (สุธรรม รัตน์โชติ, 2548 ; ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, 2541) และหลักทศพิธราชธรรม (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2547) ที่ว่า การใช้หลักทศพิธราชธรรมและหลักธรรมาภิบาลเป็นการปฏิรูประบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทยทุกระดับ เพื่อนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเริ่มจากความร่วมมือตั้งแต่ระดับตัวบุคคลไปจนถึงทุกภาคส่วนของสังคมไทยอันจะช่วยขับเคลื่อนให้การพัฒนาต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนการดำเนินงานของสมาคมกีฬาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ตลอดจนนโยบายโดยรวมของสมาคมกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และเห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขในระดับค่อนข้างมาก ดังที่สมาคมกีฬาบางสมาคมได้ระบุว่าสมาคมกีฬามีความเข้าใจในยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติไม่ชัดเจน แต่ยังเห็นว่าควรจัดอบรมให้ความรู้ในการบริหารจัดการกีฬาให้แก่คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา หน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนร่วมในการทำงาน กีฬาควรทำงานด้วยความเข้าใจในแผนงาน ระบบงาน ก่อนที่จะแบ่งความรับผิดชอบและลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนให้การฝึกอบรมกีฬาขึ้นพื้นฐานระดับกลาง และระดับสูงในทุกภูมิภาคของประเทศ และพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษาให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการวางแผน และจัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) ตลอดจนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ในช่วงเวลาที่เหลือ (พ.ศ. 2550 - 2551) ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

2. การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นแก่สมาคมกีฬา โดยองค์กรภาครัฐและองค์กรรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนแน่นอนและมากพอสมควรต่อการนำไปใช้พัฒนางานกีฬา แต่หากได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชนด้วยจะยิ่งทำให้การพัฒนากีฬาเป็นไปในทางดียิ่งขึ้น แต่ไม่ควรให้สุรากับการกีฬามาเกี่ยวข้องกัน เพราะมีผลกระทบทางลบต่อตัวบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติตามมาอย่างมาก

3. การบริหารจัดการในสมาคมกีฬาจำเป็นต้องยึดหลักทศพิธราชธรรมหรือหลักธรรมาภิบาลเพื่อการปฏิรูปให้เข้าสู่ระบบที่ดีอันจะส่งผลต่อการทำงาน และการพัฒนาที่ยั่งยืนของสมาคมกีฬาต่อไป

4. ข้อมูลที่ได้รับโดยเฉพาะด้านงบประมาณสนับสนุนและทรัพยากรอื่นอาจมิใช่ข้อมูลสมบูรณ์ 100 เปอร์เซ็นต์ แม้จะได้รับเอกสารข้อมูลจากการกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมด้วยบางส่วนแล้วก็ตาม จึงน่าจะมีแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติมอีก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรทำการวิจัยแบบเจาะลึกในเรื่องเดียวกันนี้กับสมาคมกีฬาอื่นๆ อีก โดยอาจแยกทำครั้งละ 10 - 12 สมาคมกีฬา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วนทุกสมาคมกีฬา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2547). *ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551)*. กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2547). *Roadmap พัฒนากีฬาชาติ*. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ วันเสาร์ที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2547 ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมเรติสัน.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). *ข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2549). *งบประมาณที่สนับสนุนสมาคมกีฬา ประจำปี 2549*. กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2549). *สรุปการอุดหนุนงบประมาณให้กับสมาคมกีฬา ประจำปีงบประมาณ 2545 - 2547*. กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2549). *สรุปการให้ความสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของรัฐวิสาหกิจ*. กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2544). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549)*. กรุงเทพมหานคร : นิเวศน์มิตรการพิมพ์ (1996).
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2549). *แหล่งงบประมาณของสมาคมกีฬาประจำปี 2548*. กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549)*. กรุงเทพมหานคร.
- คณะทำงานเผยแพร่สารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. *การจัดการตามหลักธรรมาภิบาล*. available from <http://leadership.50g.com/ggovern/html>. (24/6/2549).
- จำลองณ์ ขุนพลแก้ว. (2549). "ทศพิชราชธรรม", *จดหมายข่าวรายเดือน สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ*. ปีที่ 6 ฉบับที่ 76 กรกฎาคม, หน้า 2
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2541). "UNDP, Public Sector Management, Governance, and Sustainable Development (New York, 1995)", *ประชากรรัฐกับการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพมหานคร : สุขุมและบุตร.
- สถาบันนวัตกรรมวชิราวุฒิ์. *Sustainable Development*. available from <http://www.tiger.co.th/sustainable.php>. (24/6/49).
- สุธรรม รัตน์โชติ. (2548). *ธรรมาภิบาล*. มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2547). "เมืองไทยใสสะอาด", *ในการบรรยายพิเศษ ณ ห้องอัมรินทร์ โรงแรมแกรนด์ไฮแอทเอราวัณ วันพุธที่ 12 พฤษภาคม*.

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2549). แอลกอฮอล์ทำร้ายครอบครัว.
available from <http://www.thaihealth.or.th> (สสส.). (29/9/2549).
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2549). ภัยร้ายกับการดื่มแอลกอฮอล์.
available from <http://www.thaihealth.or.th> (สสส.). (29/9/2549).
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2549). แอลกอฮอล์ก่ออุบัติเหตุ.
available from <http://www.thaihealth.or.th> (สสส.). (29/9/2549).
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2549). แอลกอฮอล์ทำร้ายตัวเองและสังคม.
available from <http://www.thaihealth.or.th> (สสส.). (29/9/2549).
- “อาจารย์ป่วยกับกรรมาภิบาล”, available from http://www.thaingo.org/story/info_033.htm.
(3/7/2549).
- Beck, Michael. (1992). “Learning Organization : How to Create Them”, *Industrial & Commercial Training*. Vol.21 (Spring). pp.21 - 28.
- Gavin, D. (1993). “Building a Learning Organizations”, *Harvard Business Review*. 71 : 78 - 91.
- Gulick, Luther H. (1937). POSDCORB. available from <http://www.google.com>. (29/9/2549)
- Harmon, Michael M. (1999). *Action Theory for Public Administration – Introduction*. Washington :
Chatelaine Press.
- Lewin, Kurt. (1951). *Field Theory in Social Sciences*. New York : Harper and Row.
- Marquardt, M.J. (1996). *Building the Learning Organization : A Systems Approach to Quantum Development and Global Success*. New York : McGraw Hill.
- Mueller, Frank and Dyerson, Ramano. (2000). “Expert Human or Expert Organizations?”,
Organization Studies. Vol.20 No.2, pp.225 – 246.
- Rouda, Robert H. and Kusy, Jr., Mitchell E. (1995). *Organization Development : The Management of Change*. available from <http://alumnus.caltech.edu/~rouda/T3-OD.html>.
(7/19/2006).
- Senge, P.M. (1990). *The Fifth Discipline : The Art and Practice of the Learning Organization*.
New York : Doubleday.
- Thailand Official News and Information. (2005). *Thailand’s Sports Strategies and the Bangkok Agenda for Action*. available from <http://Thailand.prd.go.th>. (3/7/2549).

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการสัมภาษณ์
เรื่อง
แผนพัฒนาการกีฬาและองค์กรที่ให้การสนับสนุนด้านกีฬา

ข้อมูลทั่วไป โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมคำในช่องว่าง

1. สมาคมกีฬา.....
2. สถานภาพในสมาคมกีฬา นายกสมาคม อุปนายกสมาคม
 เลขานุการสมาคม ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. ประสบการณ์ในการทำงานในสมาคมกีฬา.....ปี

คำชี้แจง

1. ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาข้อมูลเฉพาะช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2549 เท่านั้น
2. แบบสอบถาม มี 3 ตอน กรุณาตอบให้ครบทั้ง 3 ตอน

ตอนที่ 1 มี 2 เรื่อง ดังนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2547 - 2549
2. ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2547 - 2549

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scales) 6 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน		สภาพจริง	สิ่งที่สมาคมคาดหวัง
6	หมายถึง	มากที่สุด	มากที่สุด
5	หมายถึง	มาก	มาก
4	หมายถึง	ปานกลาง	ปานกลาง
3	หมายถึง	น้อย	น้อย
2	หมายถึง	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด
1	หมายถึง	ไม่มี	ไม่มี

สภาพจริง หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงกับสมาคมกีฬาของท่าน ในช่วง พ.ศ. 2547-2549

สิ่งที่สมาคมคาดหวัง หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่สมาคมกีฬาของท่านประสงค์จะให้ป็นหรือให้มี

ด้านระดับของยุทธศาสตร์	สภาพจริง						สิ่งที่สมาคมคาดหวัง					
	6	5	4	3	2	1	6	5	4	3	2	1
1. การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬามวลชน เป็นยุทธศาสตร์ ระดับ 1												
2. การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ เป็นยุทธศาสตร์ ระดับ 2												
3. ศักยภาพในการแข่งขันในเวทีระดับโลก เป็นยุทธศาสตร์ ระดับ 3												
4. ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ ระดับ 1 – 3												
5. ความเชื่อมโยง หรือส่งต่อให้สมาคมกีฬาแห่งชาติ และสมาคมกีฬาอาชีพ												

ตอนที่ 2 การได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ท่านเติมตัวเลขและข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

สภาพจริง หมายถึง งบประมาณและทรัพยากรอื่นที่สมาคมกีฬาของท่านได้รับการสนับสนุนในช่วง พ.ศ. 2547 - 2549

สิ่งที่คาดหวัง หมายถึง ความต้องการได้รับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นเพื่อให้สมาคมกีฬาของท่านดำเนินงานได้ตรงตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรอื่น หมายถึง จำนวนคน อุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

กรุณาเติมตัวเลข (เงินงบประมาณ) และข้อความ (ทรัพยากรอื่น) ลงในช่องว่างต่อไปนี้
ตามความเป็นจริง

1. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ชื่อหน่วยงาน	จำนวนเงิน		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

2. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐวิสาหกิจ

ชื่อหน่วยงาน	จำนวนเงิน		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

3. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน (บริษัท/ห้างร้าน)

ชื่อหน่วยงาน/บริษัท/ห้างร้าน	จำนวนเงิน		ทรัพยากรอื่น	
	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง	สภาพจริง	สิ่งที่คาดหวัง
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬา

มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scales) 6 ระดับ คือ

ระดับคะแนน		สภาพจริง	ความจำเป็นต้องแก้ไข
6	หมายถึง	มากที่สุด	มากที่สุด
5	หมายถึง	มาก	มาก
4	หมายถึง	ปานกลาง	ปานกลาง
3	หมายถึง	น้อย	น้อย
2	หมายถึง	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด
1	หมายถึง	ไม่มี	ไม่ต้องแก้ไข

สภาพจริง หมายถึง ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงกับสมาคมกีฬาของท่านในช่วง พ.ศ. 2547 - 2549

ความจำเป็นต้องแก้ไข หมายถึง ความประสงค์หรือความมุ่งหวังที่จะแก้ไขเพื่อลดหรือขจัดปัญหาและอุปสรรค

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง หลักการบริหารจัดการที่ดีของสมาคมกีฬาแต่ละสมาคม หรือหลักการปกครองที่ดี ประกอบด้วยหลักการย่อย ดังนี้

1. การทำงานอย่างมีหลักการและความรับผิดชอบ (Accountability) มีความน่าเชื่อถือ
2. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสมาคมกีฬาและที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา (Public participation) เป็นการมีส่วนร่วมรับรู้ให้ความเห็นชอบ วิพากษ์วิจารณ์กิจกรรมต่างๆ ของสมาคมกีฬาได้อย่างอิสระที่เรียกว่าประชาพิจารณ์ (Public Hearing)
3. ความสามารถคาดการณ์ได้ (Predictability) คือ การวางแผนการทำงานที่ดี สามารถคาดหวั่งสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติได้
4. ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสมาคมสามารถรับรู้และตรวจสอบการปฏิบัติงานต่างๆ ได้
5. ความเชื่อมโยงระหว่างข้อ 1 - 4 ไม่แยกส่วนกัน (Integrity) สอดคล้องกัน
6. หลักนิติธรรม (The Rule of Law) หมายถึง การมีกฎ ระเบียบ กฎหมาย ที่ดีในการบริหารจัดการสมาคม

ต่อไปนี้เป็นข้อคำถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการ

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร	สภาพจริง						ความจำเป็นต้องแก้ไข					
	6	5	4	3	2	1	6	5	4	3	2	1
1. คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา												
1.1 จำนวนคณะกรรมการมีความเหมาะสม												
1.2 ตำแหน่งการบริหารเหมาะสมกับตัวบุคคล												
1.3 การได้มาซึ่งตำแหน่งมีความถูกต้องเหมาะสม												
1.4 ความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ												
1.5 ความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ												
1.6 การมีวิสัยทัศน์												
1.7 ความสามารถในการวางแผน												
1.8 การประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร												
2. ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา												
2.1 จำนวนเหมาะสม												
2.2 ความรู้ ความสามารถ												
2.3 จรรยาบรรณและคุณธรรมจริยธรรม												
2.4 การมีวิสัยทัศน์												
2.5 ความสามารถในการวางแผน												
2.6 ความสามารถในการสื่อสาร												

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ตาราง 1 แผนงาน โครงการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แผนงาน	โครงการ	งบประมาณ 4 ปี	ผู้รับผิดชอบ
1. การพัฒนาองค์กรกีฬา	1. เงินอุดหนุนคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และสมาคมกีฬาจังหวัด	จังหวัดละ 1 ล้านบาท 76 จังหวัด รวม 304 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท. คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด
	2. เงินอุดหนุนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย	ปีละ 500 ล้านบาท รวม 2,000 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท.
	3. จัดตั้งศูนย์บริหารองค์กรกีฬา (Sports City)	40 ล้านบาท 280 ล้านบาท 380 ล้านบาท 300 ล้านบาท รวม 1,000 ล้านบาท	กกท.
2. ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ	1. ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ สนามกีฬาเมืองหลัก (ชลบุรี ภูเก็ต แพร่ ขอนแก่น)	4 แห่ง รวม 1,810 ล้านบาท	กกท.
	2. ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ (กทม.และธนบุรี)	31.3135 ล้านบาท 450 ล้านบาท 490 ล้านบาท 493.6865 ล้านบาท รวม 1,465.10 ล้านบาท	กกท.
	3. จัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา	300 ล้านบาท 50 ล้านบาท 10 ล้านบาท รวม 360 ล้านบาท (3 ปี)	กกท.
	4. ศูนย์ฝึกกีฬابนที่สูง	6.50 ล้านบาท 229.75 ล้านบาท 217.75 ล้านบาท 36 ล้านบาท รวม 490 ล้านบาท	กกท.

ตาราง 1 แผนงาน โครงการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (ต่อ)

แผนงาน	โครงการ	งบประมาณ 4 ปี	ผู้รับผิดชอบ
3. การพัฒนานักกีฬา	1. Sports Hero	ปีละ 100 ล้านบาท รวม 400 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท. สมาคมกีฬา
	2. ช้างเผือกในต่างแดน	ปีละ 25 ล้านบาท รวม 100 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท. สมาคมกีฬา กระทรวงการต่างประเทศ
	3. สนับสนุนนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยเอกชนและรัฐวิสาหกิจ (1 กีฬา 1 รัฐวิสาหกิจ/เอกชน)	ปีละ 100 ล้านบาท รวม 4000 ล้านบาท	รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท.
4. การพัฒนาบุคลากรกีฬา	1. พัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬา	ปีละ 50 ล้านบาท รวม 200 ล้านบาท	สมาคมกีฬา กกท.
	2. พัฒนาผู้ตัดสินกีฬา	ปีละ 25 ล้านบาท รวม 100 ล้านบาท	สมาคมกีฬา กกท.
	3. พัฒนานักวิทยาศาสตร์การกีฬา	ปีละ 30 ล้านบาท รวม 120 ล้านบาท	กกท.
	4. พัฒนานักบริหารจัดการกีฬา	ปีละ 10 ล้านบาท รวม 40 ล้านบาท	กกท.

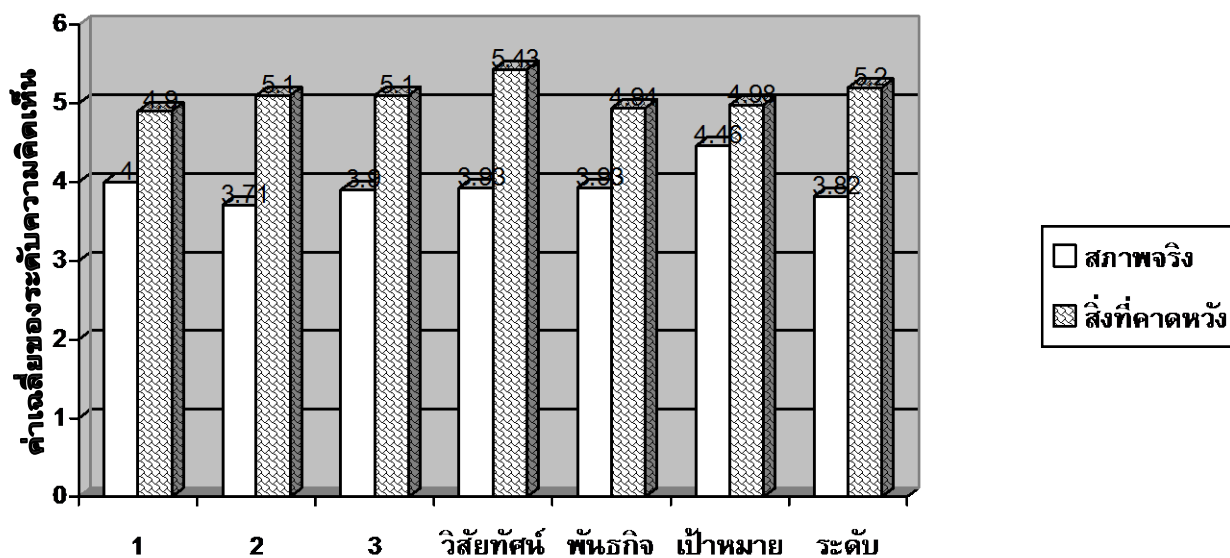
ตาราง 2 แผนงาน โครงการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

แผนงาน	โครงการ	งบประมาณ 4 ปี	ผู้รับผิดชอบ
1. การพัฒนานักกีฬาสู่กีฬาอาชีพ	1. Sports Hero สู่กีฬาอาชีพ	ปีละ 40 ล้านบาท รวม 160 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กทท. ภาคเอกชน สมาคมกีฬา
2. การพัฒนาบุคลากรกีฬาอาชีพ	1. พัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาอาชีพ 2. พัฒนาผู้ตัดสินกีฬาอาชีพ 3. พัฒนานักวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการอาชีพ	ปีละ 15 ล้านบาท รวม 60 ล้านบาท ปีละ 10 ล้านบาท รวม 40 ล้านบาท ปีละ 10 ล้านบาท รวม 40 ล้านบาท	กทท. สมาคมกีฬา กทท. สมาคมกีฬา กทท. สมาคมกีฬา กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานพัฒนาการกีฬาและ นันทนาการ
3. การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ	1. จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ 2. จัดการแข่งขันเทนนิสอาชีพ 3. จัดการแข่งขันกอล์ฟอาชีพ 4. จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพอื่นๆ ที่มีศักยภาพ	ปีละ 200 ล้านบาท รวม 800 ล้านบาท ปีละ 100 ล้านบาท รวม 400 ล้านบาท ปีละ 100 ล้านบาท รวม 400 ล้านบาท ปีละ 50 ล้านบาท รวม 200 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กทท. สมาคมกีฬา ภาคเอกชน กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กทท. สมาคมกีฬา ภาคเอกชน กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กทท. สมาคมกีฬา ภาคเอกชน กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กทท. สมาคมกีฬา ภาคเอกชน

ตาราง 2 แผนงาน โครงการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ (ต่อ)

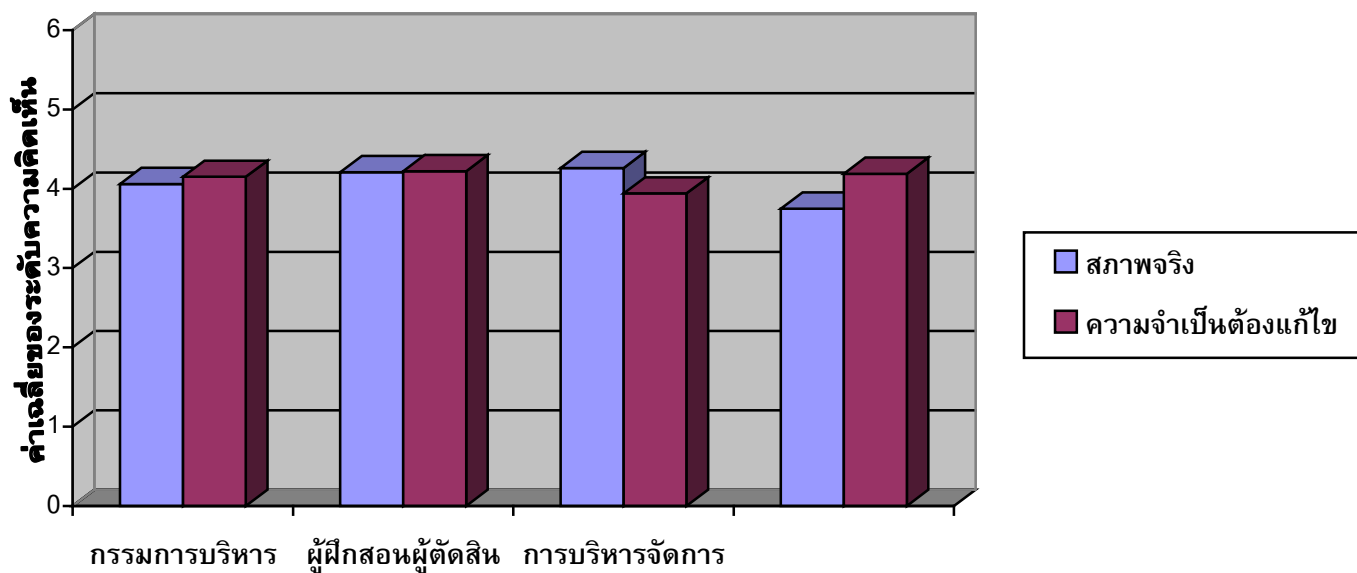
แผนงาน	โครงการ	งบประมาณ 4 ปี	ผู้รับผิดชอบ
4. การบริหารจัดการกีฬารายได้	1. จัดตั้งสโมสรกีฬาอาชีพ	76 จังหวัดๆ ละ 1 ล้านบาท/ปี รวม 304 ล้านบาท	กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท. สมาคมกีฬา ภาคเอกชน
	2. Sports TV	ปีละ 100 ล้านบาท รวม 400 ล้านบาท	ภาคเอกชน กองทุนพัฒนากีฬาชาติ กกท. รัฐวิสาหกิจ
5. สิทธิประโยชน์เพื่อหารายได้ สนับสนุนกีฬา	1. สร้างมาตรการภาษี เพื่อจูงใจ ภาคเอกชนให้สนับสนุนการกีฬา	ไม่ใช้งบประมาณ	กระทรวงการคลัง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน
	2. จัดหาสิทธิประโยชน์เพื่อสนับสนุน การกีฬา	ไม่ใช้งบประมาณ	กระทรวงการคลัง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน

ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ทั้งที่เป็นสภาพจริงและสิ่งที่คาดหวัง สามารถแสดงเป็นแผนภูมิแท่งได้ ดังปรากฏในภาพที่ 11

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ

ภาพที่ 12 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ

ภาพที่ 13 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของสมาคมกีฬาที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน
ของสมาคมกีฬา